

KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 332 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΜΑΐ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

■ Παζάρι

Ο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ επισκέψτηκε τον Καραμανλή, πριν αναχωρήσει για τις ΗΠΑ για ιατρικές εξετάσεις, και το περιβάλλον του φρόντισε να διοχετεύσει την είδηση ότι του άναψε το πράσινο φως για τη συμμετοχή του Σαμαρά σε εκλόγιμη θέση στη λίστα της ΝΔ για τις ευρωεκλογές. Επειδή, δεν το θεωρεί πλέον σημαντικό θέμα, όπως λένε.

Επειδή, όμως, ο Μητσοτάκης δεν χαρίζει ούτε τον πυρετό του, ψάχνουμε να βρούμε τι σόι παζάρι έκανε με τον Καραμανλή και τι ανταλλάγματα πήρε. Ισως την απάντηση μας τη δώσει ο επόμενος ανασχηματισμός, αν δούμε τον Κυριακό υφυπουργό.

■ Με γεια το πόστο

ΤΟΝ ΒΟΤΣΗ πρότεινε ο Κωνσταντόπουλος ως επικεφαλής του ευρωφηροδελτίου του ΣΥΡΙΖΑ. Το όνομα «έπαιζε» επί μέρες στη δημοσιογραφική πιάτσα (αναγνωριστικά), γεγονός που σημαίνει ότι η κουβέντα με τον Βότση έχει γίνει και έχει επελθει συμφωνία. Ετσι, ο... αντεξουσιαστής μας θα καθήσει σε θώκο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως εκπρόσωπος ενός εξουσιαστικού κόμματος. Εξέλιξη ταιριαστή για μια καριέρα γεμάτη σαλταδορισμούς, παραγοντιλίκια και εγωπάθεια.

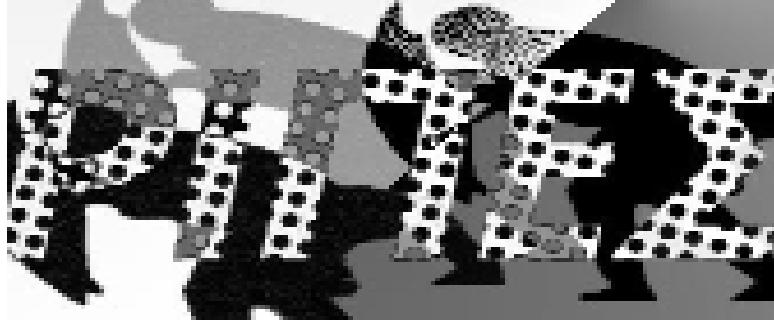
■ Καλά ξυπνητούρια

ΣΥΠΝΗΣΗ Η ΚΟΕ και διαπίστωσε ότι δεν μπορεί να παρακολουθήσει τις εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ, όπου η ηγετική ομάδα του ΣΥΝ ναρκοθετεί τις εξελίξεις. Ανακάλυψε, μάλιστα, ότι η πλειοψηφούσα ηγετική ομάδα του ΣΥΝ (προσέξτε το «πλειοψηφούσα») ακολουθεί «δεξιόστροφη πορεία» (προσέξτε το «δεξιόστροφη», που είναι κάτι το διαφορετικό από το «δεξιά»).

Μα καλά, είναι δυνατόν άνθρωποι που δηλώνουν ότι ανήκουν στην επαναστατική αριστερά να λένε τέτοια πράγματα εν έτει 2004; Να νταλαβερίζονται τόσο καρό με τον ΣΥΝ και να παριστάνουν πως ξαφνικά ανακάλυψαν ότι ακολουθεί δεξιόστροφη πορεία; Τέτοια πολιτική κατρακύλα είναι ακατανόητη με τα κοινά μέτρα και σταθμά.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Στους εύψυχους του Ιράκ ο πρώτος χαιρετισμός ●●● Σ' αυτούς που έχουν κάνει την αστερόεσσα να ζαρώνει ντροπιασμένη ●●● Υποκλινόμαστε μπροστά στη δυσία τους ●●● Υποκλινόμαστε μπροστά στο μεγαλείο της αντίστασής τους ●●● Γιατί μας δυμίζουν κάθε μέρα πως ο εχθρός δεν είναι ανίκητος ●●● Γιατί αποστομώνουν τα παπαγάλακια του τρόμου και της υποταγής ●●● Στον Χρήστο Τσιγαρίδα ο δεύτερος χαιρετισμός ●●● Για τη λεβεντιά και το ανυπότακτο πνεύμα του ●●● Για τα μαδήματα ήδους που παραδίνει ●●● Δυστυχώς μπροστά σε ελάχιστους ●●● Το «κίνημα» απουσιάζει από τη δικαστική αίδουσα του Κορυδαλλού ●●● Καφενέδες και μπαράκια, κατά τα άλλα, γεμίζουν ●●● Σημάδια καιρών χαλεπών ●●● Πλην όμως, δεν ταιριάζει σε μας η απαισιοδυξία ●●● Ακόμα και στους πιο δύσκολους καιρούς ●●● Το πανελήνιο, βέβαια, έχει άλλα δέματα που

το απασχολούν ●●● Οι ερωτικές δραστηριότητες του τοπικού άρχοντα Άλμυρού, αίφνης ●●● Ως ποινική υπόδεση πέρασε στα κανάλια, άρα υφίσταται ●●● Γιατί είδηση είναι μόνο ότι παίζουν τα κανάλια ●●● Αν παιζει μόνο στις εφημερίδες, τότε δεν είναι είδηση ●●● Και ο σκυλοκαυγάς των δεσποτάδων, βέβαια, είναι είδηση ●●● Πρωτοσέλιδο στις εφημερίδες, πρώτη είδηση στα κανάλια, δεν μπορεί να μη συζητηθεί ●●● Είμαστε κι εμείς υποχρεωμένοι να πάρουμε δέση ●●● Στο ψευτοδίλημμα

Χριστόδουλος ή Βαρδολομαίος απαντάμε ●●● Ναι στον Χρυσόστομο Ζακύνθου ●●● Διότι είναι μουράτος, γκλαμουράτος, παραμυθάτος και πολύ βαρβάτος ●●● Εσύ να πας να χτενίσεις τις κούκλες σου, είπε στον άλλο και τον έστειλε αδιάβαστο ●●● Ελπίζουμε στη μεγάλη σύναξη των ρασοφόρων να έχουμε κι άλλα τέτοια γκανγκ ●●● Απαιτούμε να μπουν οι κάμερες και να στείλουν εικόνα και ήχο σε όλη τη χώρα ●●● Κι αφού ξεκαρδιστείτε με τα καμώματα των «αγίων», σκεφτείτε ότι εμείς τους πλη-

έτοι όχι σε ότι αφορά τη Φάνη-Χάνει, αλλά σε ότι αφορά τον μεγαλοϊδεοπόμπο του ελληνικού αστισμού. Κάποια στιγμή θα ακούγαμε και τη θεωρία του «περιούσιου λαού». Χρόνια πριν ακούμε από τους Σιωνιστές του Ισραήλ, την ακούγαμε από τη δική μας Χούντα, καιρός ήταν να την ακούσουμε και από κοινοβουλευτικό καθεστώς.

◆ Εδαν ότι ο Βούγιας πήρε πόστο (και τι πόστο) και εξεγέρθηκαν οι άλλοι κομμένοι από τις λίστες του ΠΑΣΟΚ, λόγω Πάχτα. Ζήτησαν, λοιπόν, κι αυτοί εσωκομματικά πόστα και ο Γιωργάκης τους υποσχέθηκε ότι θα αποκαταστήσει ενόψει και της στελέχωσης του Εθνικού Συμβουλίου Ανασυγκρότησης.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

προσδιορίσει και την πολιτική που πρέπει να ακολουθήσει», είπε ο επίτιμος, για να συμπληρώσει ότι η κατάσταση της οικονομίας είναι «κακή» και επιβάλλει τη συνέχιση «περιοριστικής πολιτικής». Στον ΑΝΤ1 είχε πει τα ίδια: «Στην οικονομία υπάρχει έλλειμμα παραπάνω απ' όσο έραφε. Πρέπει να τάβει σε περιοριστική πολιτική» και μάλιστα είχε ταχθεί και υπέρ των απολύσεων δημοσίων υπαλλήλων. Οταν ρωτήθηκε αν πρέπει να γίνουν απολύσεις, για παράδειγμα στην «Ολυμπιακή», απάντησε: «Αμ πώς ολλιώς θα αντιμετωπίστε το πρόβλημα; Εμείς εκκαθαρίσαμε τις προβληματικές το 1993 με 10.000 απολύσεις.

Και υπήρξε μεγάλη αναταραχή, αλλά τα καταφέραμε και τις εξυγιάναμε». Ταυτόχρονα, εξέφρασε και τη βεβαιότητα για την υποστήριξη του προέδρου του ΠΑΣΟΚ στην επερχόμενη σκληρή αντιλαϊκή πολιτική εκφράζοντας την ικανοποίησή του για το ότι ο Γιωργάκης αποδέχτηκε την απογραφή της οικονομίας: «Αφού το δεχτήκε, θα έχει την ευκαιρία στη Βουλή να κάνει συζήτηση. Και όταν διαπιστωθούν οι αριθμοί, διαπιστωθεί η πραγματικότητα, είμαι βέβαιος ότι θα γίνει πολύ καλύτερη πολιτική συζήτηση για την πολιτική που πρέπει να ακολουθήσει».

◆ «Θέλουμε κι μπορούμε να αποδείξουμε στην πρά-

ξη ότι οι σημερινοί Έλληνες δεν είμαστε απλά οι κληρονόμοι ενός ένδοξου παρελθόντος, αλλά ο λαός εκείνος που μπορεί να δώσει και σήμερα, αλλά και στο μέλλον ξανά, νόημα σε ξεχασμένες αξείς και ιδιακά». Αυτά δήλωσε η Φάνη Πάλλη-Πετραλιά. Θα πείτε ίσως ότι η Φάνη αποκαλείται και Χάνει, αλλά δεν είναι έτσι. Δεν είναι

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Βεβαίως, ως Ελληνας, αυτοί οι αγώνες θα έχουν για μένα ιδιαίτερο συμβολισμό. Με τους Ολυμπιακούς και Παραολυμπιακούς Αγώνες η πατρίδα μας εκπέμπει στον κόσμο το σύγχρονο πρόσωπό της. Διατρανόνουμε τη μεγάλη εμφαση στην πολιτισμό, ως μέσο γεφύρωσης των διαφορών μας. Κώστας Καραμανής

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Σε απολύσεις οδηγεί το Π.Δ. για τους συμβασιούχους αντίγια «μονιμοποίηση 250.000», που είχε δεσμευτεί προεκλογικά ο Κ. Καραμανής. Προβλέπει ότι θα μονιμοποιηθούν όσοι αυμπληρώνουν 24 μήνα (ή 18 μήνα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες) το δίμηνο από 10 Απριλίου έως 10 Ιουνίου 2004. Ταυτόχρονα, προβλέπει αυστηρές κυρώσεις στις διοικήσεις που θα ανανεώσουν συμβάσεις. Με αυτό τον τρόπο, όσοι συμπληρώσουν 24 μήνες απασχολησης μετά τη 10η Ιουνίου, όχι

σε αυτά προσθέσουμε το ραστοποικό δηλητήριο εκατό τανιάν του Χόλγουντ - όπως το αιγδιαστικό «Ασάντι», του οποίου ένα μέρος γιρίστηκε στο Ισραήλ - που παρουσιάζουν τους Αραβεζ οι βρώμικους, χυδαίους, αναξιόπιστους και βίαιους, δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς πώς κάποιος Αμερικανός σαδιστής θα στήσει έναν Ιρακινό, στον οποίο έχει φορέσει κουκούλα, πάνω σε ένα κουτί, με σύρματα δεμένα στα χέρια του.

Independent

Οι Ινδοί από το κρατιδίο Κεράλα υποστήριξαν στην εφημερίδα

λια είναι προφανώς περιττά. Χρησικητηριούτερη απεικόνιση του προβλήματος της απασχόλησης δε θα μπορούσε να υπάρχει.

Εθνος

Από τις αρχές του 2005, οι νέες αιδημένες μέχρι και 40% τιμές των φαρμάκων. Με ρυθμό 20% επηρίωσης αυξάνονται τα τελευταία χρόνια οι φαρμακευτικές δοσοποιήσεις που πέρσι ξεπέρασαν τα 4 δισ. ευρώ. Πάνω από το μισό αυτού του ποσού καταβλήθηκε από τα Ταμεία και το 33% από τους ιδιους τους ασθενείς.

Ημερησία

■ «Εργαζόμενα παιδιά»

ΣΥΝΕΔΡΙΟ οργάνωσε η ΠΟΑΣΥ, η Ομοσπονδία των μπάτσων. Το θέμα του χαρακτηριστικό: «Η βία κατά των αστυνομικών στρέφεται κατά της κοινωνίας». Για τη βία των αστυνομικών κατά της κοινωνίας, για τις «τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις» αστυνομικών περιστρόφων που σωριάζουν ανθρώπους νεκρούς, για τον ξυλοδαρμό διαδηλωτών, αικόμα και υπέργηρων συνταξιούχων, για το στήσιμο σκευωριών κ.λπ. δεν περιμέναμε, βέβαια, να γίνει κουβέντα σε ένα τέτοιο συνέδριο.

Η προκλητικότητα του θέματος, πάντως, δεν εμπόδισε τον βουλευτή του Περισσού Α. Σκυλλάκο να παρευρεθεί και να χαιρετίσει. Μήπως, όμως, παρευρέθηκε και μίλησε για να στηλιτεύσει τον προσανατολισμό του συνέδριου; Οχι βέβαια. Διαγωνίστηκε με την κυβέρνηση στην αιτηματολογία υπέρ των «εργαζόμενων παιδιών του λαού».

Οπως μας πληροφορεί ο «Ριζοσπάστης», ο βουλευτής του Περισσού ανέφερε ότι «χρειάζονται γενναίες αυξήσεις αν θέλουμε να μιλάμε για αξιοπρεπή διαβίωση του αστυνομικού και του κάθε εργαζόμενου. Το αίτημά μας μπορεί να φαίνεται μαξιμαλιστικό από ορισμένους, όταν λέμε ότι κατώτερος μισθός σε όλους τους εργαζόμενους πρέπει να είναι τα 1.100 ευρώ. Άλλα αν σκεφτούμε ένων που έχει οικογένεια, που έχει

παιδιά, αν φτάνουν τα χρήματα αυτά, καταλαβαίνουμε ότι είναι μία λογική πρόταση». Σχετικά με το θέμα του ωραρίου και των κανόνων της εργατικής νομοθεσίας στα Σώματα Ασφαλείας, ο Αντ. Σκυλλάκος είπε πως «ό, τι έχει σχέση με νυκτερινά, με υπερωρίες, με αργίες, πρέπει να πληρώνεται κανονικά. Αυτό σημαίνει ότι όταν κάνεις υπερωρία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και δουλεύεις 20 ώρες τη βδομάδα επιπλέον και φτάνεις τις 56 ώρες, πρέπει από ένα σημείο και μετά, να πληρώνεσαι την υπερωρία με πιοσάύξηση που φτάνει το 75%. Για το θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων και την ασφάλεια, ο βουλευτής του ΚΚΕ είπε: «Χορτάσαμε "προστάτες" και καμιά φορά οι "προστάτες" θέλουν να υπάρχουν τρομοκρατικά χτυπήματα για να μπορούν να αναγάγουν την τρομοκρατία σε πρώτο στόχο για να εξυπηρετούν τους δικούς τους σκοπούς».

Τα υπόλοιπα σχόλια τα
αφήνουμε σε σας.

■ Κυπριακό

Τώρα αποκτήσουν τα ζόρια

Ενώ στην Κύπρο το μεγάλο πρόβλημα το περνάει ο ΔΗΣΥ, που οδηγείται σε διάσπαση ανάμεσα σε οπαδούς του «ναι» (πλειοψηφία) και του «όχι» μειοψηφία, στην Αθήνα ο Μολυβιάτης χαρακτηρίζει «ευκαιριακό» το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, αφήνοντας να εννοηθεί ότι και η κυβέρνηση Καραμανλή θα ασκήσει πιέσεις για την επανάληψη του δημοψηφίσματος κατά το τέλος της τρέχουσας χρονιάς.

Ο Παπαδόπουλος έχει κα-
θήσει πάνω στις δάφνες του,
αλλά από την πρώτη κιδλας
επίσκεψή του στις Βρυξέλλες
διαπίστωσε ότι το κλίμα γι'
αυτόν ήταν παγωμένο. Δο-
κίμασε να διασκεδάσει τις
εντυπώσεις δηλώνοντας ότι
ο Φερχόγικεν του είπε πως
δεν εννοούσε αυτόν αλλά άλ-
λο πιρόσωπο, όταν δήλωσε
ότι εξαπατήθηκε. Μάλλον,
όμως, χειρότερα έκανε τα
πρόγματα, αρνούμενος να δη-

μοσιοποιήσει το όνομα που
του είπε ο Φερχόγκεν. Κι ενώ

στην Κύπρο άναψε καυγάς και από διάφορες κατευθύνσεις ο Παπαδόπουλος κλήθηκε να δώσει όνομα, γιατί αλλιώς θα χαρακτηριστεί ως συκοφάντης, βγήκε ο ίδιος ο Φερχόγκεν και δήλωσε πως διαβεβιώσεις για λύση είχε πάρει και από τον Κληριδή στο Ελσίνκι και από τον ίδιο τον Παπαδόπουλο κατ' επανάληψη. Η δήλωση Φερχόγκεν ήταν προσεκτικά διατυπωμένη (μιλούσε για λύση γενικά και όχι για λύση με βάση το σχέδιο Ανάν), οπότε ο Παπαδόπουλος μπορεί να ισχυριστεί ότι ο ίδιος ουδέποτε συμφώνησε με το σχέδιο Ανάν σε συνομιλία του με τον Επίτροπο, όμως η ουσία δεν βρίσκεται στο τι είπε ή δεν είπε ο Παπαδόπουλος στις συζητήσεις του με τον Φερχόγκεν στο παρελθόν, αλλά στο ότι ένας Επίτροπος «κράζει» δημόσια έναν αρχηγό κράτους, δείχνοντάς του ότι τον έχει γραμμένο κανονικότατα.

καθεστώς της «πράσινης γραμμής», που καθορίστηκε με τον κανονισμό της περα- σμένης εβδομάδας δεν θα εί- ναι μόνιμο, αλλά θα αλλάξει μετά από μερικούς μήνες. Η στρατηγική της Κομισιόν είναι σε σύντομο χρονικό διάστημα τα εμπορεύματα από το τουρκοκυπριακό (μη ανα- γνωρισμένο) κράτος να εξά- γονται προς τις χώρες της ΕΕ απευθείας, χωρίς να χρειά- ζονται ούτε καν την τυπική μεσολάβηση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Οσον αφορά τη βιοήθεια ύψους 259 εκατ. ευ- ρώ που προορίζεται για τους Τουρκοκύπριους, η Κομισιόν έχει ξεκινήσει ότι θα διανε- μηθεί μέσα από δικό της ανε- ξάρτητο μηχανισμό που θα στήσει στη Λευκωσία.

Ετσι, ξεκίνα μια διαδικασία ντεφράκτο διχοτόμησης, αφού η ΕΕ θα αναπτύξει τις δικές της ανεξάρτητες σχέσεις με το βόρειο τμήμα της Κύπρου, χωρίς να το αινιγνωρίσει ως κράτος ντεγιούρε. Αυτός θα είναι ο βασικότερος μοχλός

πίεσης προς την ελληνοκυπριακή κοινότητα. Ηδη, στηνησιάρχισε να ζυμώνεται η απόφαση της ΕΕ να ιδέα ότι με το «όχι» δεν καταφέρουν απολύτως τίποτα, γιατί οι Τουρκοκύπριοι αναπτύσσουν κανονικότατα τις σχέσεις τους με την ΕΕ, χωρίς να αλλάξει σε τίποτα το καθεστώς της τουρκικής κατοχής, ενώ οι Ελληνοκύπριοι έχασαν την ευκαιρία να πάρουν πίσω εδάφη, να επιστρέψουν πρόσφυγες, να μειωθεί ο αριθμός των εποίκων και να φύγουν τα τουρκικά στρατεύματα. Οι «ρεαλιστές» υποστηρίζουν ότι με το «όχι» δεν κερδίθηκε τίποτα καπταλιαρά, χάρη στην απλά χάρη μια ευκαιρίο. Κάποια στιγμή, λοιπόν, θα εκδηλωθεί μια νέα διερευνητική πρωτοβουλία από τον ΟΗΕ, και η ελληνοκυπριακή κοινότητα θα βρεθεί μπροστά στη διλημμα: όσο καθυστερούμε, τόσο χάνουμε. Ας απαντήσουμε «ναι» τώρα, γιατί αργότερα η διχοτόμηση θα αποκτήσει και διεθνή νομικό χαρακτήρα.

Θέσαμε και την προηγούμενη φορά το ερώτημα κατά πόσο ο εθνικισμός και ο θολός αντιπεριοδισμός αποτελούν καύσιμα σε μεγάλη ποσότητα για να συντηρήσουν το «όχι» για πολύ. Σε κάθε περίπτωση, οι αμερικανοευρωπαίοι έχουν την πρωτοβουλία στα χέρια τους και ανάλογα με τις τάσεις που θα διαμορφώνονται στην Κύπρο θα κλιμακώνουν τις πιέσεις τους. Προς το παρόν είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί, γιατί το 76% είναι πολύ μεγάλο για να στραφούν ευθέως εναντίον του. Με την πάροδο του χρόνου, όμως, οι πιέσεις τους θα είναι ολοένα και μεγαλύτερες. Πιέσεις κυρίως έμμεσες, με πράξεις αναγνώρισης της κρατικής οντότητας στο Βορρά, που θα αναγκάζουν πολιτική ηγεσία και λαό στο νότο να προσαρμοστούν σε «ρεαλιστικότερες» καταστάσεις.

Τα μεγάλα ζόρια ο Παπταδόπουλος δεν τα έχει δει ακόμα, γιατί τώρα αρχίζουν. Πόσο θ' αντέξει;

Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει ανθρώπους αποφασισμένους

Την ώρα που κυβέρνηση και «Αθήνα 2004» καμάρωναν για τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας που πιάρνουν ενόψει Ολυμπιάδας (τα οποία χρεώνουν τον κρατικό προϋπολογισμό με 600 δισ. δρχ., πιοσύ υπερδεκαπλάσιο από εκείνο που δαπάνησαν οι Αμερικανοί στην Ατλάντα), τρεις εκρηκτικοί μηχανισμοί πίσω από το Αστυνομικό Τμήμα Καλλιθέας τους έδωσαν ένα ηχηρότατο ράπισμα, σκορπίζοντας στους πέντε ανέμους όλα τα περί «ασφαλειας» ιδεολογήματά τους.

Αυτό το σημείωμα γράφεται λίγες ώρες μετά την έκρηξη και δεν υπάρχει ακόμα ανάληψη ευθύνης. Ομως, ο τρόπος δράσης (προειδοποιητικό τηλεφώνημα στην «Ελευθεροτυπία», για να μην υπάρξουν ανθρώπινα θύματα

σημαντικόν αναρωτινά θέματα από την έκρηξη) και τα όσα ανακοίνωσαν οι ασφαλίτες για τη συνδεσμολογία (ιδιαίτερα με εκείνη του «Επαναστατικού Αγώνα», που είχε χτυπήσει τα δικαστήρια της Ευελπίδων), αλλά και η συμβολική επιλογή του στόχου (κατασταλτικός μηχανισμός) δείχνουν πως πρόκειται για κάτιον

ποια επαναστατική οργάνωση ένοπλης δράσης, που θέλησε να κάνει ρόμπα ολόκληρο τον κρατικό καταστατικό μηχανισμό και τους πράκτορες της CIA, της MOSSANT και άλλων ξένων μυστικών υπηρεσιών που έχουν απόκαιρο στρατοπεδεύσει στην Αθήνα για να προσφέρουν (έναντι παχυλότατης αμοιβής) τις υπηρεσίες τους στους ελληνικούς μηχανισμούς ασφαλείας. Ο καθένας μπορεί να καταλάβει πως όταν μια (προφανώς) ολιγομελής οργάνωση, με στοιχειώδη μέσα, μπορεί να χτυπάει με τόση ευκολία στόχους φυλασσόμενους, μια οργάνωση σαν την ΑΔ Κάιντα, που διαθέτει περισσότερα μέσα και εμπειρία μπορεί ανά πάσα στιγμή να χτυπήσει οπουδήποτε επιλέξει.

Δεν πρόκειται για κανένα πρωτότυπο συμπέρασμα. Σε όλες τις εποχές της ανθρώπινης ιστορίας, δεν υπήρξε δύναμη που να μπορέσει να σταματήσει ανθρώπους αποφασισμένους να αντισταθούν με τον τρόπο που αυτοί επιλέγουν. Οι δυνάμεις καταστολής έχουν συλλάβει αν-

Θρώπους, την αντιστασιακή δράση, όμως, δεν μπορούν να τη σταματήσουν. Γιατί αυτή τροφοδοτείται από την πραγματικότητα και «παντρεύεται» με τη δημιουργική φαντασία των αντιστεκόμενων. Μπόρεσαν, μήπως, ποτέ να σταματήσουν τη δράση της 17Ν και του ΕΛΑ; Μόνο από ένα τυχαίο περιστατικό έφρασαν στη 17Ν, ενώ στον ΕΛΑ δεν κατάφεραν να φτάσουν ποτέ όσο αυτή η οργάνωση ήταν ενεργή (μέχρι το 1995). Πώς, λοιπόν, να σταματήσουν τον «Επαναστατικό Αγώνα», όταν αυτός αποφασίζει να χτυπήσει, ή τις διάφορες ομάδες που προγματοποιούν κυρίως εμπρησμούς αυτοκινήτων με γκαζάκια;

Μήπως οι αμερικανικές μυ-
στικές υπηρεσίες μπόρεσαν
να σταματήσουν τους κομά-
ντο της Αλ Κάιντα; Μήπως το
κράτος-φρούριο, το Ισραήλ,
μπόρεσε να σταματήσει τους
παλαιοτίνιους μάρτυρες που
ανατινάζονται στα πιο πολυ-
σύχναστα σημεία των μεγα-
λουπόλεων του; Μήπως το
ιστανικό κράτος μπόρεσε να
εμποδίσει εκείνους που ανα-
τίναξαν τα τρένα στη Μαδρί-

την; Αμέσως μετά το βομβιστικό χτύπημα στο Α.Τ. Καλλιθέας σάλος ξέσπασε στα διεθνή ΜΜΕ, που συσχέτισαν το χτύπημα με την Ολυμπιάδα. Η ελληνική κυβέρνηση καταβάλλει προσπάθεια να πείσει ότι πρόκειται για ασήμαντη γεγονός, που δεν έχει σχέση με την Ολυμπιάδα, ολλά αφορά το ελληνικό πολιτικοκοινωνικό γήγενεσθαι. Λες και σε εσωτερικές εξελίξεις δεν σχετίζονται με την Ολυμπιάδα; Λες και έχουν κάνει κάποιοι συμβόλαιο με την Αλ Κάιντα και αυτή δεν θα χτυπήσει στόχους στη διάρκεια των ολυμπιακών αγώνων, ειδικότερα όταν είναι γνωστό ότι η Αθήνα να θα πλημμυρίσει από αμερικανούς, βρετανούς και ιραηλινούς πράκτορες, που αποτελούν κόκκινο πανί για τους εκπροσώπους του ριζοσπαστικού ισλαμισμού.

Εκείνο που επιβεβαιώθηκε για μια ακόμα φορά από το χτύπημα στο Α.Τ. Καλλιθέας είναι πως η «ασφάλεια» είναι ένα αντιδραστικό ιδεολόγημα του αστικού κράτους. Ενα ιδεολόγημα που δεν έχει καμια σχέση με την ασφάλεια του

■ Μπούμερανγκ

Η ειδηση προέρχεται απ' την ελληνική υπηρεσία του BBC (5/5) και δείχνει τα όρια της "ελευθερίας της ενημέρωσης" στο Ιράκ. Σύμφωνα με το δημοσίευμα του πρακτορείου, την περασμένη Τετάρτη 5 Μάΐου, μια ομάδα δημοσιογράφων επισκέφθηκε τις φυλακές Αμπού Γκράιμπ στη Βαγδάτη, ύστερα από πρόσκληση του αμερικανικού στρατού.

«Οι δημοσιογράφοι προσκλήθηκαν με σκοπό να δουν τις μεγάλες αλλαγές που -όπως λένε οι Αμερικάνοι -έχουν πραγματοποιηθεί στην Αμπού Γκράιμπ. Ο ανταποκριτής του BBC Ντεβίντ Γουλίς ήταν μεταξύ των δημοσιογράφων και περιγράφοντας την κατάσταση μετέδωσε ότι με το που έφτασε εκεί "μια ομάδα κρατουμένων έτρεξε ενθουσιασμένη πάνω στο συρματόπλεγμα να μας υποδεχτεί φωνάζοντας με μια ντουντούκα.... Πού είναι η δημοκρατία, κ. Μπους;... Μας πήρατε την ελευθερία μας, την αξιοπρέπειά μας και τα δικαιώματά μας". Οι αμερικανοί στρατιώτες που είχαν την ευθύνη της επίσκεψης διέταξαν τους δημοσιογράφους να επιστρέψουν στο πούλμαν που τους μετέφερε. "Μας απαγόρευσαν να τραβήξουμε φωτογραφίες ή να πάρουμε συνέντευξη από τους κρατούμενους υποστηρίζοντας ότι θα καταπαύσαμε τα δικαιώματά τους σύμφωνα με τη συνθήκη της Γενεύης", μετέδωσε ο ανταποκριτής του BBC».

Για μια ακόμα φορά φαίνεται πόσο «λίγοι» είναι οι Αμερικανοί στην κατασκευή της ενημέρωσης. Δεν μπόρεσαν να πείσουν ούτε τον ανταποκριτή του BBC για τις "αλλαγές" στα κολαστήρια γι' αυτό και προτίμησαν τη φήμιση των δημοσιογράφων, αδιαφορώντας αν αυτό τους γύρισε σαν μπούμπερανγκ.

■ Στο κενό τα τερτίπια με το Μπάθ

Μέχρι και το Μπάθ προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν οι Αμερικανοί για να διατηρήσουν την κατοχή τους στο Ιράκ. Ο διορισμός του πρώην στρατηγού του Σαντάμ ως διοικητή της νέας ιρακινής ταξιαρχίας της Φαλούτζα -άσχετα με το αν κράτησε μόλις τέσσερις μέρες- αλλά και οι δηλώσεις του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και του Μπρέμερ για επαναφορά πολλών Μπαθιστών στις θέσεις τους είναι ενδεικτικά του αδιεξόδου των Αμερικανών, που αναγκάζονται να αναζήτησουν στηρίγματα στο κόμμα που οι ίδιοι διέλυσαν κατακεραυνώντας το ένα χρόνο πριν.

Οι πληροφορίες που έχουμε στα χέρια μας και προέρχονται απ' το ισλαμικό πρακτορείο Jihād Unsprūn, αναφέρουν όμως ότι τα πρόγματα δεν είναι καθόλου εύκολα γι' αυτούς. Γιατί το Μπάθ -ή τουλάχιστον ένα τμήμα του- βγήκε και τάχθηκε υπέρ της αντίστασης αρνούμενο να νομιμοποιήσει είτε τους κατακτήτες είτε το Ιρακινό Κυβερνητικό Συμβούλιο, που το χαρακτήρισε ένα τσούρμο από προδότες. Ομως σ' αυτό θα επανέλθουμε στο επόμενο φύλλο προσπαθώντας παράλληλα να διασταυρώσουμε τα στοιχεία που έχουμε στα χέρια μας για να έχετε πληρέστερη ενημέρωση.

Πολλοί απ' αυτούς που υπηρέτησαν τη "μητέρα πατριδα" σήμουρα θα έχουν να διηγηθούν κάποια ιστορία με τον "καλό διοικητή", που την ίδια στιγμή που καταφέροταν ενάντια στα καψόνια, προειδοποιώντας ότι θα είναι "αμερικανός" με δύσους τα εφαρμόσουν, έδινε "γραμμή" στους παλαιότερους να "σκίσουν" τους "νέοτες". Κάπως έτσι έχουν τα πράγματα με του Μπους, Μπλερ, Πάουελ, Κίμιτ και όλο το υπόλοιπο συρφετό των σκουληκών που παρουσιάζονται ως "απελευθερωτές" του Ιράκ. Αυτούς που εξέφρασαν τον "αποτροπιασμό" και την "αρδία" τους μπροστά στις αποκαλύψεις που πήραν ρυθμό χιονοστιβάδας μετά τη δημοσίευση των πρώτων φωτογραφιών από τον αμερικανικό τηλεοπτικό δίκτυο CBS και την βρετανική εφημερίδα Daily Mirror, αλλά διαμήνυσαν ότι όλα αυτά αποτελούν ελάχιστες εξαιρέσεις που δεν αντικαπτήριζουν "τη συμπονετική Αμερική" (Μπους) και είναι "αντίθετα με τα υψηλά πρότυπα απ' τους ναζί κατακτητές κι αυτό πια δεν αποτελεί κρυφό μυστικό αλλά αποκαλύφθηκε μπροστά στα μάτια της ανθρωπότητας.

Οσα ειδαμε και διαβάσαμε αυτή τη βδομάδα στις τηλεο-

μόν που εδώ δεν πρόκειται απλά για κάποια καψόνια, αλλά για βασανιστήρια, ξυλοδαρμούς, σεξουαλικές διαστροφές, βιασμούς και συστηματικές δολοφονίες, που συγκρίνονται μόνο μ' αυτές των Ες-Ες την περίοδο της Κατοχής. Βασανιστήρια που δε γίνονται μόνο στην φυλακή Αμπού

Γκράιμπ της Βαγδάτης, όπου στοιβάζονται γύρω στους 5000 κρατούμενοι, αλλά σε όλα τα κολαστήρια του Ιράκ. Οι "απελευθερωτές" δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτε απ' τους ναζί κατακτητές κι αυτό πια δεν αποτελεί κρυφό μυστικό αλλά αποκαλύφθηκε μπροστά στα μάτια της ανθρωπότητας.

ράσεις και στον τύπο είναι μόνο ένα μικρό μέρος αυτών που έγιναν. Τα χειρότερα ίσως τα διαβάσουμε μετά από μερικά χρόνια, πολλά ίσως να μην τα

μάθουμε ποτέ. Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς, αλλά το παραδεχτήκε εκτός απ' την Διεθνή Αμνηστία και ο αμερικανός γερουσιαστής Εντουαρντ Κένεντι (σύμφωνα με το CNN 4/5), ενώ βρετανοί φαντάρι δηλώνουν ότι έχουν δει εκτόνωτές τέτοιες φωτογραφίες κι ότι ο στρατός γνωρίζει ότι γίνονται ακόμη περισσότερα (όπως αναδημοσίευσε το site της EPT την περασμένη Δευτέρα). Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με 53σέλιδη απόρρητη έκθεση του στρατηγού Αντόνιο Τακούμπα, που

δημοσιεύτηκε στο περιοδικό New Yorker, ορισμένα συμπεράσματα της οποίας αναδημοσιεύτηκαν στο CNN (4/5) "πλη-

θώρα σαδιστικών, προσβλητικών και ακόλαστων εγκληματικών περιστατικών κακομεταχείρισης έγιναν σε βάρος πολλών κρατούμενων". Κι όμως, μόλις 25 περιστατικά θανάτου από βασανιστήρια σε φυλακές του Ιράκ και του Αφγανιστάν αποκαλύφθηκαν μέχρι σήμερα. Και μάλιστα σε διάστημα ενάμιση χρόνου! Ταυτόχρονα, ο βρετανικός στρατός περνά στην αντεπίθεση μιλώντας για χαλκευμένες ειδήσεις και πλαστές φωτογραφίες! Τώρα όμως είναι πια αργά. Γιατί ακόμα κι απ' αυτή τη μικρή τρυπούλα που ανοίχτηκε σ' αυτό το βρομερό οχετό βασανιστήριων βγαίνει τέτοια μπόχα που δεν τους ξεπλένει τίποτα. Η ιστορία θα τους κατατάξει εκεί που τους αρμόζει, στη θέση των πιο βάρβαρων κατακτητικών στρατών.

Ακόμα χειρότερο, όμως, είναι το μίσος που φωλιάζει στις καρδιές των Ιρακινών. Ενα μίσος που κάνει την αμερικανική κατοχή κόλαση για τους κατακτητές και την ήττα τους πιο δεδομένη από ποτέ, παρά τα "υπερόπλα" τους.

■ Αφγανιστάν

Εαρινό μπαράζ επιθέσεων

επίθεση σκοτώθηκαν δύο κυβερνητικοί στρατιώτες και καταστράφηκαν πολλά στρατιωτικά οχήματα.

Οι ειδήσεις για τις επιθέσεις αυτές μεταδόθηκαν από τα διεθνή πρακτορεία, ωστόσο, σύμφωνα με ισλαμικές ειδησεογραφικές πηγές (ιστοσελίδα του πρακτορείου Τζεχάντ Ανοτούν), στα τέλη του Απρίλη έγιναν αρκετές επιθέσεις και εναντίον αμερικανών στρατιωτών. Ομάδα των Ταλιμπάν έκανε επίθεση κοντά στην αμερικανική αεροπορική βάση της Μπαγκράμ, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν πέντε αμερικανοί στρατιώτες και ο οδηγός τους. Οι αμερικανοί στρατιώτες επέβαιναν σε ιδιωτικό αυτοκίνητο, που κατευθύνονταν από την Κοχ Σάφι προς την Μπαγκράμ, και χτυπήθηκαν με ρουκέτες. Ο εκπρόσωπος των Ταλιμπάν Αμπντούλ Λατίφ Χακίμι δήλωσε ότι παρόλο που οι Αμερικανοί έχουν αρχίσει να χρησιμοποιούν συχνά στις μετακινήσεις τους ιδιωτικά αυτοκίνητα για να μην τα συνεχίστε εναντίον του ανδρείκελου καθεστώτος του Χαμίτ Καρζάι και ότι δεν πρόκειται να γίνουν διαπραγματεύσεις ειρήνευσης με το καθεστώς.

Στο μεταξύ, τόσο ο αγρανός πρόεδρος όσο και αμερικανοί κυβερνητικοί αξιωματούχοι εξέφρασαν τη δυσαρέσκειά τους για την «ήπια στάση απέναντι στην τρομοκρατία» που κράτησε η πακιστανική κυβέρνηση με τη συμφωνία που κατέληξε ύστερα από διαπραγματεύσεις με τους φύλαρχους του Νότιου Βαζιριστάν. Δεν έγιναν γνωστοί όλοι οι όροι της συμφωνίας στην οποία κατέληξαν οι δυο πλευρές. Το μόνο που έγινε γνωστό είναι ότι δύο φίλη αφηγητών στην οποία κατέληξαν οι δύο πλευρές στο πρόσφατο Πακιστάν και οι έντονες αντιδράσεις σ' όλο το Πακιστάν εναντίον της κυβέρνησης ανάγκασαν την τελευταία να προχωρήσει σε κατάπαυση του πυρός και σε διαπραγματεύσεις με τους εξεγερμένους πολέμαρχους.

Δεν έγιναν γνωστοί όλοι οι όροι της συμφωνίας στην οποία κατέληξαν οι δυο πλευρές. Το μόνο που έγινε γνωστό είναι ότι δύο φίλη αφηγητών στην οποία κατέληξαν οι δύο πλευρές στο πρόσφατο Πακιστάν και οι έντονες αντιδράσεις σ' όλο το Πακιστάν εναντίον της κυβέρνησης ανάγκασαν την τελευταία να προχωρήσει στην κατάπαυση του πυρός και σε διαπραγματεύσεις με τους φύλαρχους του Νότιου Βαζιριστάν. Οι δύο φίλη αφηγητών στην οποία κατέληξαν οι δύο πλευρές στο πρόσφατο Πακιστάν, δεν θα διωχθούν ούτε ένας χρόνος από την άνοιξη του 2004. Οι δύο φίλη αφηγητών στην οποία κατέληξαν οι δύο πλευρές στο πρόσφατο Πακιστάν, δεν θα διωχθούν ούτε ένας χρόνος από την άνοιξη του 2005. Ο

Ενας χαμένος πόλεμος

«Η παλίρροια σπρώχνει τους Αμερικάνους έξω απ' το Ιράκ. Δεν ήταν ικανοί να χρησιμοποιήσουν τη στρατιωτική τους δύναμη ενάντια στη Φαλούτζα και τη Νατζάφ. Εχουν πολύ μικρή πολιτική υποστήριξη έξω απ' το Κουρδιστάν. Δε μπορούν πλέον να νικήσουν. Ισως αυτή για είναι μια απ' τις πιο ασυνήθιστες ήττες στην ιστορία». Μ' αυτά τα λόγια έκλεισε την περασμένη Κυριακή το σχετικό άρθρο για το μέτωπο του Ιράκ, της βρετανικής εφημερίδας *Independent*. Ένα άρθρο με τίτλο: «Ένα χρόνο απ' το «αποστολή εξετελέσθη», ένας στρατός σε απίμωση, μια πολιτική κουρελιασμένη και μια πραγματική προσπτική ήττας», που έκανε μια ψυχρή αποτίμηση της κατάστασης που επικρατεί αυτή τη στιγμή στη χώρα.

Οι τελευταίες εξελίξεις, με το άλμα που έκανε το αντάρτικο του Ιράκ τον Απρίλη, δεν αφήνουν καμία αμφιβολία γι' αυτό που προέβλεψε ο *Independent*. Κι αυτό φάνηκε πιο ξεκάθαρα με τη στάση τους απέναντι σε δύο εξεγερμένες πόλεις. Τη Φαλούτζα και τη Νατζάφ. Στην πρώτη απειλήσαν με ολοκληρωτικό πόλεμο. Μετά, όμως, από τρεις βδομάδες αποκλεισμό και ανελέγητο σφυροκόπημα (κυρίως από αέρος), αναγκάστηκαν να κάνουν την πρώτη τους υποχώρηση, παραδίδοντας την «ασφάλεια» της πόλης σε ιρακινή ταξιαρχία υπό τη διοίκηση πρώην στρατηγού της Ρεπουμπλικανικής Φρουράς του Σαντάμ! Μια υποχώρηση αδιαμφισβίτητη, παρά το γεγονός ότι τίποτα δεν τελείωσε στη μάχη της Φαλούτζα.

Γιατί μπορεί η αποχώρηση

των Αμερικάνων να ήταν μερική, διατηρώντας μερικές χιλιάδες στρατιωτών έξω απ' την πόλη, έτοιμες να επέμβουν αν η νέα ιρακινή «ταξιαρχία της Φαλούτζα» αποτούχει να κάμψει το αντάρτικο. Ενώ ο νέος «διοικητής» της Φαλούτζα, Μοχάμεντ Σαλήχ, που τον υποδέχτηκαν με ζήτωκραυγές πολλοί κάτοικοί της, καθαιρέθηκε μετά από τέσσερις μέρες -με το αιτιολογικό ότι εμπλέκονταν σε σφραγές Κούρδων- και αντικαταστάθηκε από άλλο πρώην στρατηγό του Σαντάμ, τον Λατίφ, που δεν έχει ανάλογη αποδοχή απ' το λαό της Φαλούτζα (ο πρώτος ήταν απ' την Φαλούτζα, ενώ ο δεύτερος απ' τη Βαγδάτη).

Ομως, μέσα στη νέα ταξιαρχία βρίσκονται αρκετοί απ' αυτούς που πολέμησαν

ισοπεδώσουν τη Φαλούτζα και τη Νατζάφ, με συνεχείς αεροπορικούς βομβαρδισμούς; Το γιατί δεν το έκαναν το εξηγεί πολύ εύστοχα η ίδια εφημερίδα, σημειώνοντας: «Η ασυνήθιστη πολιτική αδυναμία των ΗΠΑ στο Ιράκ αποδείχτηκε την περασμένη βδομάδα όσο ποτέ άλλοτε. Παρά την τεράστια στρατιωτική μηχανή που είχαν στα χέρια τους, ικανή για να παρθούν οι Φαλούτζα και Νατζάφ, οι ΗΠΑ δεν τόλμησαν να κάνουν κάτι τέτοιο. Ακόμα και στην Ουάσινγκτον έγινε φρανέρ ότι το τοσκισμα της αντίστασης στη μία ή στην άλλη πόλη -καθόλου δύσκολο έργο ενοντίον μερικών χιλιάδων ελαφρά οπλισμένων μαχητών- θα οδηγούσε σε κλιμάκωση της εξεγερσης παρά στο τέλος της» (*Independent* 2/5/04). Κι αυτό γιατί η δύναμη των ανταρτών πηγάζει μέσα απ' τον ίδιο το λαό του Ιράκ, είτε συμμετέχει άμεσα είτε όχι στις πράξεις της αντίστασης. Κάνοντας τους κατακτητές να μη μπορούν να διακρίνουν ποιος είναι εχθρός τους και ποιος ο φίλος τους.

Γ' αυτούς κάθε Ιρακινός είναι ύποπτος, όπως πριν μερικές δεκαετίες κάθε Βιετναμέζος ήταν Βιετκόνγκ. «Πυροβολούν με τα AK-47 απ' τα σπίτια τους, βγαίνουν απ' την μπροστινή πόρτα και σφίγγουν τα χέρια των αμερικανών στρατιωτών μόλις οι πυροβολισμοί τελεώσουν. Είναι αδύνατον να τους ξεχωρίσεις. Δε στοχεύουν και πολύ καλά και δεν έχουν πολλά όπλα, αλλά είναι πολυμήχανοι και έξυπνοι. Και τα πηγαίνουν όλο και καλύτερα» (Πίτερ Τζόνσον, 20χρονος υποδεκαένας πεζοναύτης, στο Αλ-Τζαζίρα,

30/4/04). «Το πρόβλημα είναι ότι γνωρίζουν τα πάντα για μας. Μας ακούνε που ερχόμαστε, ξέρουν ποια οχήματα οδηγούμε και υπολογίζουν πόσοι είμαστε σε κάθε όχημα. Εμείς δεν ξέρουμε τίποτα γι' αυτούς. Δεν ξέρουμε ποιοι είναι. Αυτοί ξέρουν να μας αιφνιδιάζουν, είναι πολυμήχανοι με τα οπλά τους και στο πως να ξεφύγουν» (Τζόζεφ Φρανς, 19χρονος δεκανέας από την Ιντιάνα, στο ίδιο). «Το βράδυ της Πέμπτης (σ.σ. 29/4) η μονάδα των ελεύθερων σκοτεινών επέστρεψε σε ένα χωριό που είχαν αφήσει μερικές ώρες νωρίτερα, ελπίζοντας να στήσουν ενέδρα σε μαχητές που ίσως είχαν επιστρέψει. Οσο τα θορυβώδη θωρακισμένα οχήματα πλησίαζαν, κάθε σπίτι σε μια κωμόπολη έσβησε τα φώτα του και τα ξανάνοιξε όταν έφυγαν, δίνοντας ένα ξεκάθαρο σινιάλο στους αντάρτες» (στο ίδιο).

«Οι πεζοναύτες θυμούνται πώς μια μονάδα ανταρτών έβαλε πάγιο στο σωλήνα ενός όλμου και ύστερα τοποθέτησε το βλήμα μέσα σ' αυτόν. Ο πάγιος έλιωσε και το βλήμα εκτοξεύτηκε αφού είχαν διαφύγει» (στο ίδιο).

Αυτά τα λίγα περιστατικά, που τόσο ανάγλυφα παρουσιάστηκαν απ' το αραβικό τηλεοπτικό δίκτυο, είναι αρκετά για να καταλάβει κανείς ότι οι Αμερικανοί βρίσκονται μπροστά σ' ένα αδιέξοδο. Κι όσο περισσότεροι επιστρέφουν με φέρετρα ή με κομμένα χέρια και πόδια, τόσο αυτό το αδιέξοδο θα μετατρέπεται σε προοπτική ήττας. Το φάντασμα του Βιετνάμ αναβιώνει στις ματωμένες πόλεις και χωριά του Ιράκ...

Ζεταί μια βδομάδα για να πάρεις τα σωστά χαρτιά, αν τα πάρεις, έτσι αντί στις στατιστικές, όμως τα στοχεία που έρχονται από γιατρούς λένε τη δική τους ιστορία

Στη Βαγδάτη, περίπου 70 πτώματα Ιρακινών που σκοτώνονται από ανταλλαγή πυρών μεταφέρονται στα νεκροτομεία κάθε μέρα. Στη Νατζάφ, για παράδειγμα, οι υπεύθυνοι του νεκροταφείου αναφέρουν ότι θάβονται 20 περίπου θύματα της βίας κάθε μέρα... Αν θεωρήσεις τους νεκρούς της Νατζάφ τυπικό δεύτημα και για 2-3 άλλες μεγάλες πόλεις, προσθέσεις τον αριθμό των νεκρών της Βαγδάτης και πολλαπλασιάσεις το σύνολο επί επιτά, ο αριθμός των νεκρών Ιρακινών κάθε βδομάδα θα πλησιάσει τους 1.000. Και αυτό το νούμερο

■ Φιάσκο και ο ιρακινός στρατός

Οι αμερικανικές δυνάμεις κατοχής δεν έχουν να αντιμετωπίσουν μόνο την εχθρότητα και την αυξανόμενη αντίσταση του ιρακινού λαού. Οι αντίπαλοί τους είναι πάρα πολλοί ακόμη και ανάμεσα σ' αυτούς που για οικονομικούς κυρίων λόγους αφηφούν τους κινδύνους που απειλούν τη ζωή τους (επιθέσεις ανταρτών, συμμετοχή σε πολεμικές επιχειρήσεις) και κατατάσσονται στις γραμμές του ιρακινού στρατού και της αστυνομίας, που με μεγάλες δυσκολίες προσπαθούν να συγκροτήσουν εδώ και πολύ καιρό οι Αμερικανοί.

Την αποτυχία τους και σ' αυτό τον τομέα παραδέχτηκε ο αμερικανός διοικητής της 1ης Τεθωρακισμένης Μεραρχίας με έδρα τη Βαγδάτη, υποστράτηγος Μάρτιν Ντέμψι, σε συνέντευξη του που μεταδόθηκε δορυφορικά από τη Βαγδάτη στην επίσηση σύνοδο των διοικητικών στελεχών του «Ασοσιέτιντ Πρες» (21/4). Άφού παραδέχτηκε ότι η εκστρατεία στο Ιράκ βρίσκεται «σε κρίσιμο σημείο», αποκάλυψε ότι το 40% των αντρών που κατάχτηκαν και εκπαιδεύτηκαν στο νέο ιρακινό στρατό και στην αστυνομία παρατήθηκαν από φόβο, ενώ το 10% «στην πραγματικότητα δουλεύει εναντίον των αμερικανικών στρατευμάτων».

Είναι επίσης γνωστό ότι στις 5 του Απρίλη ένα τάγμα του ιρακινού στρατού αρνήθηκε να πάρει μέρος μαζί με τους αμερικανούς πεζοναύτες στην εξεγερμένη της Φαλούτζα. Σύμφωνα με το πρακτορείο «Ρότερες», 200 από τους στρατιώτες του τάγματος αυτού ρίχτηκαν από την αμερικανική στρατιωτική διοίκηση στη φυλακή.

Οι αυξανόμενες λιποταξίδες και η αδυναμία της κατοχικής στρατιωτικής και πολιτικής διοίκησης να συγκροτήσει «αξιόπιστες» ιρακινές δυνάμεις καταστολής, στις οποίες σχεδιάζει να αναθέσει το «έργο» των κατοχικών στρατευμάτων στα αστικά κέντρα, για να μπορέσει να αποσύρει τα τελευταία από τις πόλεις για να εξωραίσει και να συγκαλύψει τη συνεχιζόμενη κατοχή, αναγκάζουν τον αμερικανό διοικητή του Ιράκ Πολ Μπρέμερ να αναζητά προσωπικό ακόμη και ανάμεσα στο στελεχικό δυναμικό του κόμματος Μπάθ. Στις 23 του Απρίλη ανακοίνωσε ότι χαλαρώνει τους περιορισμούς που είχαν επιβληθεί σ' αυτά τα στελέχη και δήλωσε ότι «πολλοί από τους αξιωματικούς του παλιού ιρακινού στρατού, με τιμητικές επιδόσεις, θα αναλάβουν υπηρεσία τους ερχόμενης μήνες, καθώς ο νέος ιρακινός στρατός αναπτύσσεται».

Θα υπάρξει ανταπόκριση και πόση στο δύναμιμα που επιχειρεί ο Μπρέμερ; Πολύ αμφίβολο, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες. Γ' αυτό και πολλοί αστοί αναλυτές θεωρούν μέγια λάθος των Αμερικανών την απόφασή τους να διαλύσουν τον ιρακινό στρατό, αντί να επιχειρήσουν να εσωματώσουν ένα τμήμα του στελεχικού του δυναμικού και να το θέσουν υπό τον έλεγχό τους, όταν ακόμη είχαν τον αέρα του πανίσχυρου και αίγαντησυ κατακτητή και ο ιρακινός λαός τους παρακολουθούσε μουδιασμένος.

Ο πιο αιματηρός

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Η περιπέτεια των συμβασιούχων, ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες, από τότε που ο Καραμανλής εξήγγειλε προεκλογικά τη μονιμοποίηση όλων, υπηρετούντων και υπηρετησάντων στο παρελθόν, μέχρι σήμερα που μετά από χίλια ζώρια η κυβέρνηση έστειλε για επεξεργασία στο Συμβούλιο της Επικρατείας ένα Προεδρικό Διάταγμα, είναι διδακτική από πολλές απόψεις.

Η κυβέρνηση προσπάθησε να αποφύγει το πικρό ποτέρι πριν τις ευρωεκλογές. Γιατί ήξερε πολύ καλά ότι θα ήταν πικρό το ποτέρι, αφού και δική της πολιτική βούλησε ήταν να μην υλοποιήσει την προεκλογική της εξαγγελία. Ο Παυλόπουλος άλλαζε θέσεις σαν πουκάμισα, προσπαθώντας να κερδίσει πολιτικό χρόνο. Δεν τα κατάφερε, όμως. Αναγκάστηκε να δώσει πρακτική πολιτική υπόσταση στην ανομολόγητη πολιτική βούληση της κυβέρνησης, στέλνοντας στο ΣτΕ ένα Προεδρικό Διάταγμα που όχι μόνο εξαιρεί τη συντριπτική πλειοψηφία των συμβασιούχων, αλλά είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα κριθεί ως αντισυνταγματικό στη βασική του πτυχή και θα επιστραφεί ως απαράδεκτο, για να αντικατασταθεί αργότερα από ένα άλλο Π.Δ. που θα είναι ίδιο με το ισχύον σήμερα, που ψηφίστηκε επί ΠΑΣΟΚ (μοριοδότηση των συμβασιούχων και όχι μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου).

Ηδη, η κυβέρνηση άρχισε να καταβάλλει το πολιτικό κόστος από αυτή της την επιλογή. Οταν πρέπει να κυβερνήσεις, δεν μπορείς να κρύβεσαι επ' αόριστον. Κάποια στιγμή θα πρέπει να ασκήσεις πολιτική και βέβαια να πληρώσεις το πολιτικό κόστος, προσπαθώντας με οριακές κινήσεις και μπόλικη δημαγωγία να το ελαχιστοποιήσεις όσο μπορείς.

Γιατί, όμως, να ενδιαφερθούν οι συμβασιούχοι (και όλοι οι εργαζόμενοι θα λέγαμε, ας περιοριστούμε σ' αυτούς που αντιμετωπίζουν άμεσα το πρόβλημα) για το πολιτικό κόστος της κυβέρνησης; Μάπως κέρδισαν τίποτα αναγκάζοντας την προηγούμενη κυβέρνηση να πληρώσει βαρύτατο πολιτικό κόστος; Οι κέρδισαν με την προηγούμενη εκλογική συμπεριφορά τους, ένα μεγαλοπρεπές τίποτα, θα κέρδισουν αν ακολουθήσουν την ίδια τακτική και στις επερχόμενες ευρωεκλογές. Αν μη τι άλλο, οι εξελίξεις των τελευταίων μηνών πρέπει να τους πείσουν πως η κατανομή της δύναμης ανάμεσα στα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας δεν αφορά σε τίποτα το δικό τους πρόβλημα, το δικό τους ταξικό συμφέρον.

Πρέπει να τους διδάξει και κάτι άλλο αυτή η εμπειρία. Οτι παναρονή, περίοδος χάριτος, παρασκνιακή κίνηση, η ανάθεση εν λευκώ σε κάποιους «φωτισμένους εκπροσώπους», τα σούρταφέρτα στα υπουργεία, οι νομικίστικες προσεγγίσεις και η προσφυγή σε κάποιους μεγαλοδικυόρους, δεν οδηγούν πουθενά. Αν οι συμβασιούχοι, το δίμυνο που έχει περάσει από τις εκλογές, βρίσκονταν στους δρόμους, αλλιώς θα ήταν σήμερα τα πράγματα.

Ποτέ, βέβαια, δεν είναι αργά. Το δίμυνο που χάθηκε μπορεί να κερδιθεί. Άλλα δεν μπορεί να κερδιθεί πουθενά αλλού εκτός από τους δρόμους. Εκεί κερδίζεται η ζωή και η αξιοπρέπεια.

■ Ηθος

Επί μιάμιση ώρα όρδιος, παρά τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, μιλούσε για την κατάδεση της ψευδομάρτυρα Κυριακίδου στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού ο Χρήστος Τσιγαρίδας. Ορδιος, ζωηρός, με δυνατή φωνή και πάθος εφήβου. Οταν αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και το χαρακτήρα του Χρήστου Κασίμη, ένας λυγμός έσπασε τη φωνή του και δάκρυα πλημμύρισαν τα μάτια του. Σταμάτησε για ελάχιστα δευτέρολεπτα και δοκίμασε να συνεχίσει. Δεύτερος λυγμός τον έπινξε. Ξαναβρήκε την αυτοκυριαρχία του και συνέχισε: «Ο Χρήστος Κασίμης, που η βαδιά ανδρώπινη φύση του, η πλατεία δεωρητική του κατάρτιση, η ικανότητα που είχε να μεταφέρει με απλά λόγια τις γνώμες του και τις ιδέες του, ο Χρήστος Κασίμης που η χαρά του ήταν να μιλάει με τους απλούς ανδρώπους και η «ειδικότητά» του να κινητοποιεί το μυαλό των συνομιλητών του για να συμμετέχουν στις πολιτικές συζητήσεις που έκανε...».

Περισσότερο από τα δερμά λόγια, ήταν εκείνος ο λυγμός που μας συγκλόνισε όλους κι έφερε δάκρυα στα μάτια αρκετών από όσους και όσες βρίσκονταν στη δικαιοστική αίθουσα και στο κέντρο τύπου. Ήταν η καλύτερη τιμή ενός επαναστάτη για τον δολοφονημένο από τον ταξικό εχδρό σύντροφο.

■ Μίζεροι και γελοίοι

Στη «δίκη του ΕΛΑ» ο Χ. Τσιγαρίδας δεν σηκώνει μόνο το πολιτικό βάρος της υπεράσπισης της ιστορίας μιας επαναστατικής οργάνωσης. Δεν σηκώνει μόνο το βάρος της υπεράσπισης του εαυτού του από τις κατηγορίες. Σηκώνει και μεγάλο μέρος από το βάρος της υπεράσπισης των συγκατηγορούμένων του. Αυτός τσάκισε τον πράκτορα Ζήση, αυτός αποτελείστηκε την ψευδομάρτυρα Κυριακίδου. Κι αν στην περίπτωση Ζήση μπορεί κανένας να πει ότι είχε και προσωπικός λόγους να τον τσάκισε, αφού ο Ζήσης αναφερόταν στα αρχεία της Στάζι και ενέπλεκε και τον Χ. Τσιγαρίδα προσωπικά, στην περίπτωση της Κυριακίδου δεν είχε κανένα προσωπικό λόγο, αφού η ψευδομάρτυρας δεν αναφέρθηκε καθόλου στον ίδιο. Κι όμως, παρενέβη έντονα και η παρέμβασή του ήταν καταλυτική.

Ας το σκεφτούν λίγο (αν είναι σε δέση να σκεφτούν οπιδόποτε) όσοι και όσες συκοφαντούν εδώ και τόσο καιρό τον Χ. Τσιγαρίδα για τη στάση του ανάληψης της πολιτικής ευδύνης για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ. Όσοι και όσες υπερασπίζονται το βλακώδες και ανιστόρητο δόγμα «το μέλος μιας παράνομης οργάνωσης δεν αναλαμβάνει ποτέ την πολιτική ευδύνη». Όσοι και όσες προβάλλουν το γελοίο ισχυρισμό, πως η ανάληψη της ευδύνης από τον Χ. Τσιγαρίδα λειτουργεί σε βάρος των συγκατηγορουμένων του, ας σκεφτούν μόνο τούτο: δα μπορούσε ο Χ. Τσιγαρίδας να προσφέρει την υπερασπιστική βοήθεια που έχει προσφέρει ο' αυτούς, αν δεν είχε αναλάβει την πολιτική ευδύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ; Θα είχαν την ιδιαίτερη αξία που έχουν τώρα τα όσα είπε για την ψευδομάρτυρα Κυριακίδου και την υποτιθέμενη σχέση της με τον ΕΛΑ;

■ Σαλίγκαρος

Εκπρόσωπος τύπου του ΠΑΣΟΚ ο Βούγιας. Μα καλά, αυτός είχε διαγραφεί από τις λίστες των υποψήφιων βουλευτών, επειδή ήταν ένας απ' αυτούς που είχαν υπογράψει την Ηγετοπολιτική Πάχτα! Ε και; Ο άνδρωπος είχε ζητήσει συγγνώμη, δεν είχε κάνει φασαρία, δεν είχε

■ Οπως οι ναζί

Η αμερικανική και βρετανική προπαγάνδα κάνει ότι δηλώσει ότι τον αδικεί ο αρχηγός του κόμματος και τελικά κατάφερε να πείσει τον Γιωργάκη ότι είναι νομιμόφρων υποτακτικός του. Άλλωστε, έτσι έχει ανέβει στα ψηλά εξουσιοδοτικά αξιώματα ο Βούγιας. Σαν το σαλίγκαρο. Γλείφοντας, έρποντας και με τα κέρατά του.

■ Ατελείωτος

Υποκλινόμαστε μπροστά στον μέγιστο των μεγίστων Κίμωνα [Κουλούρη], που δήλωσε: «Τα λάθαρα της αντιπολίτευσης δα σηκωδούν από εμένα με αίσθημα ευδύνης. Θέλω να απευθυνθώ σ' αυτόν τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ και να του πω ότι υπάρχουν φωνές με ιστορία και με συνέπεια, που δα προστατεύσουν αυτούς τους πολίτες και την παράταξή μας, αυτό είναι το μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση». Κίμωνα Θέε, πάρε την ΠΑΕ (συγνώμη, το ΠΑΣΟΚ δέλαμε να πούμε).

■ Ζητείται σοβαρότητα

Εξακολουθεί να πληροφορεί λάδος τους αναγνώστες του «Πριν» για τη «δίκη του ΕΛΑ». Στο προηγούμενο φύλλο του (2.5.04), αίφνης, διαβάσαμε ότι η Κυριακίδου ξεμπρόστιασε τον Διώτη, επειδή της ξέφυγε ότι «κατά την προανάκρισή της από τον Διώτη παρόντες ήταν και αστυνομικοί, πράγμα που απαγορεύεται και της έκαναν κι αυτοί κάποιες ερωτήσεις». Στην πραγματικότητα, όμως, συνέβη το αντίθετο. Την προανάκριση διεξήγαγαν οι αξιωματικοί της Αντιρρομοκρατικής Παπαγεωργίου και Φραγκίσκος και ο Διώτης παρευρισκόταν ως αρμόδιος εισαγγελέας [για να εξασφαλιστεί υπότιθεται η νομιμότητα της προανάκρισης]. Η Κυριακίδου κατέθεσε ότι μόνο ο Διώτης της έκανε ερωτήσεις, ενώ στο τέλος μπορεί να της έκαναν και δυο-τρεις ερωτήσεις οι ασφαλίτες. Θα μας πείτε ότι το λάθος είναι μικρό. Σύμφωνοι, αλλά όταν γράφεις άλλα αντί άλλων αποκαλύπτεις ότι δεν κάνεις ρεπορτάζ, αλλά πασαλίματα. Πράγμα που σημαίνει ότι την ίδια λάδος πληροφόρηση μπορείς να μεταφέρεις και σε σοβαρότερα δέματα.

■ It's only business

Ο Σίμορ Χερς, ο αμερικανός δημοσιογράφος που αποκάλυψε στο New Yorker τα βασανιστήρια σε βάρος Ιρακινών κρατούμενων στη φυλακή Αμπού Γκράιμπ είναι γνωστός και από την εποχή του Βιετνάμ, όταν είχε βγάλει στο φως τη σφαγή του Μι Λάι. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να πούμε ότι παιζει κάποιο παιχνίδι με τις νέες αποκαλύψεις του. Πώς, όμως, βρήκε έντυπο να δημοσιεύει τις αποκαλύψεις του, όταν τα μεγάλα αμερικανικά ΜΜΕ τον έχουν εδώ και χρόνια προγραμμένο; Απλούστατα, έπαιξε με τις αντιδέσεις του αμερικανικού συστήματος εξουσίας. Κάποιοι αντιπολιτεύονται την κυβέρνηση Μπους και κάποιοι δέλουν να κερδίσουν τη μάχη του ανταγωνισμού στα ΜΜΕ. Η δίψα για κέρδη και εξουσία ενίστε τους τυφλώνει κι έτσι κάποιες αλήθειες τρυπούν τα ελεγχόμενα ΜΜΕ και φωτίζουν τον κόσμο.

■ Προσκυνάνε τον Λαμπράκη

Το Μέγαρο Μουσικής έχει καθιερωθεί ως σύμβολο της ελληνικής μουσιζουαζίας. Και το μεγάλο αφεντικό του, ο Λαμπράκης, εκτός των άλλων έχει συγκεντρώσει στα χέρια του τεράστια πολιτική δύναμη. Γι' αυτό και ο αρμόδιος υφυπουργός Πολιτισμού Π. Τατούλης πήγε δυο φορές μέσα σε λίγες μέρες στο Μέγαρο, για να προσκυνήσει το μεγάλο αφεντικό. Ο Λαμπράκης, βέβαια, είναι άνθρωπος ευγενής και καλλιεργημένος και δεν θα κουβαλούσε τον υπουργό στο γραφείο του στο Μέγαρο (σιγά μην πήγαινε αυτός στο γραφείο του Τατούλη) μόνο για να τον προσκυνήσει. Αιτήματα έχει ο άνθρωπος και όπως λένε οι πληροφορίες αυτά έχουν γίνει δεκτά. Το Μέγαρο επεκτείνεται και τ' αφεντικά του είναι αχόρταγα. Η κυβέρνηση Σημήτη δεν ενέταξε την επέκταση του Μέγαρου στο Γ' ΚΠΣ, αλλά ο δήγησε τη διοίκησή του σε δάνειο ύψους 90.000 ευρώ από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, βεβαίως. Με το που άλλαξε η κυβέρνηση, λοιπόν, ο Λαμπράκης επανέφερε το αίτημα για ένταξη της επέκτασής του Μεγάρου στο Γ' ΚΠΣ και η κυβέρνηση Καραμανλή το συζητάει στα σοβαρά, αν δεν έχει ήδη συμφωνήσει. Οπότε ο Λαμπράκης δεν θα εκταμιεύσει το δάνειο.

■ Καθάρματα

«Η ΑΔΕΔΥ θα εξαντλήσει κάθε χρονικό περιδώριο διαλόγου και κάθε δυνατότητα βελτίωσης των όρων του Προεδρικού Διατάγματος, ώστε να συμπεριληφθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι συμβασιούχοι». Αυτά δήλωσε την περασμένη Τετάρτη ο πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ Παπασπύρου. Την ώρα που οι συμβασιούχοι ετοιμάζονται να βγουν στο δρόμο, τα καθάρματα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας τους καλούν να καθήσουν σ' αυγά τους και να ξεσυσιδοτήσουν εν λευκώ την ΑΔΕΔΥ να παζαρέψει με την κυβέρνηση τη βελτίωση του ΠΔ, μπας και καταφέρει να υπαχδούν σ' αυτό μερικές χιλιάδες συμβασιούχων ακόμη. Πριν ακόμα ξεκινήσει και αναπτυχθεί ένας αγώνας, τα καθάρματα καρφώνουν πισώπλατα το μαχαίρι στους εργαζόμενους.

Κορυφαίο πολιτικό θέμα έχει γίνει η σύγκρουση Φαναριού - Εκκλησίας της Ελλάδας. Είναι πολιτικό θέμα όχι μόνο επειδή ασχολούνται μ' αυτό τα ΜΜΕ και το έχουν πρώτη ειδηση επί σειρά ημερών, αλλά επειδή υπάρχει ευθεία ανάμιξη της κυβέρνησης, η οποία καλείται επίσημα και από τα δύο μέρη να επικυρώσει ή να μην επικυρώσει την πράξη διορισμού των τριών μητροπολιτών των λεγόμενων Νέων Χωρών και έχει -πάλι επίσημα- αναλάβει διαμεσολαβητική προσπάθεια, στέλνοντας στο Φανάρι την καθ' ύλην αρμόδια υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Αν όλα τούτα συνέβαιναν σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρώπης, ζήτημα είναι αν θα απασχολούσαν κάποια ταπεινά μονόστρα. Γιατί σε όλες τις λεγόμενες πολιτισμένες χώρες, στις χώρες του αναπτυγμένου καπιταλισμού, τα θρησκευτικά προβλήματα έχουν λυθεί εδώ και αιώνες και όποτε προκύπτουν δεν αποκτούν πολιτική χροιά. Απασχολούν μόνο τους πιστούς των διάφορων διάγμάτων και ποτέ τη συντεταγμένη πολιτειακή δο-

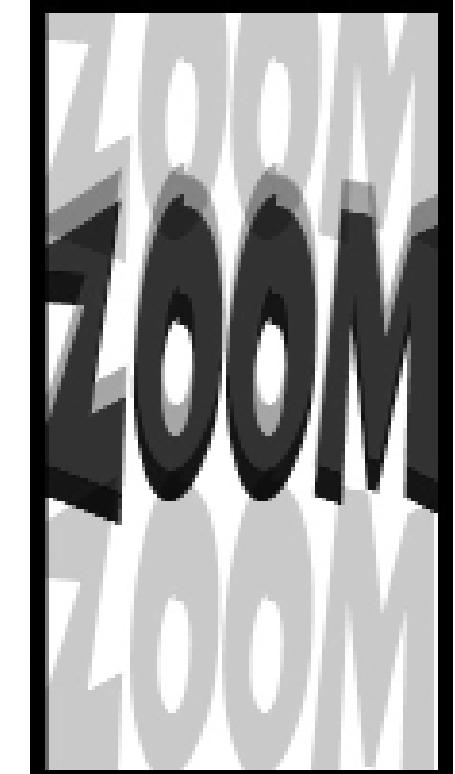
ντης το δικαίωμα επικύρωσης μιας αστικής πράξης, όπως είναι ο γάμος, σε ένα μη κρατικό όργανο, όπως είναι η Εκκλησία, η διομάχη για την εκκλησιαστική περιουσία, που έληξε επίσης υπέρ του ιεραρχείου, και η εντελώς πρόσφατη σύγκρουση για την αναγραφή του θρησκευτικού στις ταυτότητες, σε σχέση με την οποία η σημερινή κυβέρνηση θεωρεί ότι ο σχετικός νόμος πρέπει να αλλάξει. Ο νέος πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής έκανε το σφάλμα να προσφέρει πολιτική αναγνώριση στον φιλόδοξο και τυχοδιώκτη αρχηγό της Ελλαδικής Εκκλησίας και πλέον ο Χριστόδουλος τον έχει στο χέρι. Κάθε προσπάθεια απομάκρυνσης από τον ασφυκτικό ενογκαλισμό του ρασιστικού πολιτικάντη θα συνεπαχθεί πολιτικό κόστος για τον Καραμανλή.

Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, δεν έχουμε να κάνουμε μόνο μ' αυτόν τον αναχρονισμό, μόνο με αυτό το φρεουδαρχικό υπόλειμα που εξακολουθεί να κοσμεί το νεοελληνικό αστικό κράτος. Γιατί αυτό το κράτος δεν είναι συνεπές (από αστική άποψη) ούτε στον αναχρονισμό

Αθηνών, το επίσημο ελληνικό κράτος στέκεται αμήχανο στη μέση και προσπαθεί να συμβιβάσει τα ασυμβιβαστα. Αν ήθελε να επιδείξει συνέπεια, τότε θα έπρεπε να κάνει όλα τα χατήρια του Χριστόδουλου και να επιδιώξει -έστω και διά της βίας- τη διαμόρφωση μιας ενιαίας Εκκλησίας για όλο τον ελλαδικό χώρο. Προπτική που αποτελεί τον ανομολόγητο στόχο του αχαλίνωτου Χριστόδουλου, όχι γιατί επιθυμεί την εκκλησιαστική ενότητα ολόκληρου του εθνικού χώρου, αλλά γιατί έτσι θα μεγαλώσει την εξουσία του ίδιου και της κλίκας του και θα βάλει χέρι στα ταμεία των πλούσιων μητροπόλεων των Νέων Χωρών, αναγορευόμενος σε πατριάρχη, αντί για προεδρεύων της «Ιεράς Συνόδου» που είναι ο σημερινός ταπεινός του τίτλος.

Κι όμως, ουδείς πολιτικός παράγοντας

Πέρα από τη διαμάχη των δεσποτάδων

μή. Το πολύ να απασχολήσουν και τα δικαστήρια, αν και όταν υπάρχει και ποινική χροιά σ' αυτά. Η Εκκλησία είναι απόλυτα διαχωρισμένη από το Κράτος και αυτό αποτελεί ένα από τα θεμελια των αστικών καθεστώτων.

Στην Ελλάδα τα πρόγματα είναι διαφορετικά. Το ελληνικό κράτος είναι το μόνο κοσμικό κράτος της Ευρώπης που αναγνωρίζει επίσημη θρησκεία, που το Σύνταγμά του συντάσσεται στο όνομα της Αγίας Τριάδας και οι πολιτειακές αρχές του ορκίζονται στο κυρίαρχο δόγμα. Ο διαχωρισμός της Εκκλησίας από το Κράτος, ένα αίτημα αστικοδημοκρατικό, θεωρείται περίπου έγκλημα καθοσιώσως, όταν διατυπώνεται. Οι κληρικοί του κυρίαρχου θρησκευτικού δόγματος μισθοδοτούνται από το κράτος και το δόγμα αυτό διδάσκεται ως μάθημα σε όλες τις βαθμίδες της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, ενώ κατά τα άλλα ο προστηλυτισμός τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα (αυτό αφορά όλες τις άλλες θρησκείες, πλην της επίσημης). Εποιητικά προβλήματα αποκτούν εκ των πραγμάτων πολιτικό χαρακτήρα και οι διαμάχες στο επωτερικό της Εκκλησίας επιλύονται από τα αρμόδια κρατικά όργανα.

Εχοντας ένα τέτοιο χαρακτήρα οι εκπρόσωποι του κυρίαρχου θρησκευτικού δόγματος αποκτούν εκ των πραγμάτων (και) πολιτική ισχύ. Αυτό έχει φανεί πάρα πολλές φορές στη σύγχρονη ιστορία της Ελλάδας. Για να μην πάμε πολύ πίσω ιστορικά, θυμίζουμε σχετικά πρόσφατα γεγονότα, όπως η παρέμβαση του ιεραρχείου για την αναγορευτεί ο πολιτικός γάμος σε ισόκυρο με τον θρησκευτικό (στην περίπτωση αυτή το κράτος αρνήθηκε τον εαυτό του, εκχωρώ-

</div

Τί να γίνει με τους αναπληρωτές;

Με κινητοποιήσεις απειλούν οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί το προσεχές διάστημα λόγω της άρνησης της κυβέρνησης να τους εντάξει στους γνωστούς σχεδιασμούς για τη μονιμοποίηση (;) των συμβασιούχων. Από κοντά τους συνδράμει και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ειδικά αυτή της ΟΛΜΕ, έπειτα από την αλλαγή στο προεδρείο της και την ανάληψή του από "αριστερές" και "ριζοσπαστικές" δυνάμεις.

Το πρόβλημα των αναπληρωτών (δηλαδή των συμβασιούχων) στην εκπαίδευση δεν είναι τόσο απλό, ούτε μοιάζει με αυτό των συμβασιούχων σε άλλους τομείς, τουλάχιστον όσον αφορά στην προϊστορία του, που και μακριά είναι και βαριά φορτισμένη.

Γιατί αναπόφευκτα αυτή συνδέεται με την κατάργηση της επετηρίδας, του μόνου αδιάβλητου τρόπου πρόσληψης στη δημόσια εκπαίδευση, που εξασφάλιζε μια μίνιμου εργασιακή αξιοπρέπεια. Η σθεναρή αντίσταση των εκπαιδευτικών στην κατάργηση της επετηρίδας συγκλόνισε απ' άκρου εις άκρο την Ελλάδα για έξι ημέρες πριν από 7 χρόνια και οι μάχες που δόθηκαν με τις ορδές των σιδερόφρων ΜΑΤ έξω απ' τα εξεταστικά κέντρα είναι αικάμα βαθιά χαραγμένες στη μνήμη μας.

Μια πρώτη συνεπώς "εν θερμώ" τοποθέτηση στο πρόβλημα των αναπληρωτών, θα ήταν η προβολή αυτού και μόνου του στρατηγικού (πλέον) στόχου για λύση μέσω του μαζικού διορισμού εκπαιδευτικών, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης, μέσα από μια και μόνο ενιαία επετηρίδα, με ταυτόχρονη κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ.

Επειδή όμως ο στόχος αυτός μοιάζει σήμερα μακρινός, λόγω της ανυπαρξίας κινήματος, που δεν διεκδικεί καν το έλασσον, πόσο μάλλον το μάξιμο, και επειδή και το πρόβλημα των αναπληρωτών έχει τα τελευταία χρόνια γιγαντωθεί και πλαισιωθεί από το νέο - για το δημόσιο σχολείο - θεσμό των ωρομίσθιων, για να καταλάβουμε καλύτερα το ζήτημα σε όλη του την έκταση και για να φθάσουμε στη διατύπωση μιας ολοκληρωμένης πρότασης με τακτικούς και στρατηγικούς στόχους, θα κάνουμε μια αφαίρεση. Θα προσπεράσουμε τα ιστορικά γεγονότα της κατάργησης της επετηρίδας και θα αναρωτηθούμε πώς θα τοποθετούμασταν στο πρόβλημα των αναπληρωτών, που φυσικά προϋπήρχαν της κατάργησής της.

Ο θεσμός των αναπληρωτών επινοήθηκε στο όνομα δίθεν της κάλυψης λειτουργικών αναγκών της εκπαίδευσης, δηλαδή αναγκών που προέκυπταν από πε-

ριστασιακές μετακινήσεις μόνιμων εκπαιδευτικών, από αισθένεις, εκπαιδευτικές άδειες κ.λπ. Στην πορεία όμως και ενώ ο αρχικός αριθμός τους ήταν σε επήστια βάση πολύ μικρότερος από τον αριθμό των μόνιμων διορισμών, οι αναπληρωτές πλήθυναν, έγιναν υπερδιπλάσιοι από τον αριθμό των μονίμων και φυσικά άλλοι τούτοι δεν κάλυπταν μόνο λειτουργικές ανάγκες των σχολείων. Γιατί παράλληλα οικολουθούνταν μια πολιτική συρρίκνωσης των οργανικών θέσεων μέσω του υποβιβασμού της οργανικότητας των σχολείων, της κατάργησης σχολείων, της συγχώνευσης τμημάτων και εμμονής στα πληθωρικά τμήματα (υποχρεωτικά 30 μαθητές στο τμήμα), ακόμα και στις μικρές τάξεις των Δημοτικών και των Νηπιαγωγείων. Επίσης υπήρξε άρνηση για πλήρη ικανοποίηση βασικών και αυτονόητων αιτημάτων των εκπαιδευτικών για τάξεις υποδοχής, για συστηματική εκπαίδευση των παιδιών των μεταναστών, των παλινοστούντων, των τσιγγανόπαιδων κ.λπ., για έναν επιπλέον δάσκαλο στα πολυθέσια σχολεία, για μείωση των μαθητών ανά τμήμα, για εξίσωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας με αυτών της δευτεροβάθμιας, με σταδιακή μείωση των ωρών διδασκαλίας σύμφωνα με τα χρόνια υπηρεσίας, για υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή, για ενισχυτική διδασκαλία, για ικανοποίηση δύλων των αιτημάτων για εκπαίδευτικές άδειες κ.λπ. και φυσικά για μείωση των χρόνων δουλειάς και κατάργηση των αντισφαλιστικών νόμων.

Ολη αυτή η παραπλανητική και συγχρόνως αντιεκπαίδευτική πολιτική του υπουργείου Παιδείας, που από τη μια συρρίκνωσε τις υπάρχουσες θέσεις των μονίμων εκπαιδευτικών και από την άλλη έκλεινε τα μάτια στης πραγματικές ανάγκες για διεύρυνσή τους, οδηγούσε αναπόφευκτα στη διόγκωση του αριθμού των αναπληρωτών, που βεβαίως κάλυπταν "πάγιες και διαρκείς" ανάγκες της εκπαίδευσης, υπό την έννοια που τους αποδώσαμε παραπάνω.

Αν λοιπόν καλούμασταν να απαντήσουμε σήμερα στο πρόβλημα του μόνιμου διορισμού τους, σαφώς και θα τοποθετούμασταν θετικά. Και μάλιστα θα ζητούσαμε την κατάργηση του θεσμού των αναπληρωτών, με προϋπόθεση την ικανοποίηση όλων αυτών που αναφέραμε παραπάνω.

Εδώ κάπου πρέπει να βάλουμε στη συζήτηση και τα γεγονότα της κατάργησης της επετηρίδας και τα όσα επακολούθησαν. Κανένας δε μπορεί να περάσει στο ντούκου τα ανοιγμένα κεφάλια των διαδηλωτών έξω από τα εξεταστικά κέντρα, τις συλ-

λήψεις, τις δίκες, το πάθος να κρατηθεί ζωντανή η ελπίδα για το "δικαίωμα στη δουλειά". Που με την επετηρίδα σ' ένα βαθμό ήταν πραγματικά τέτοιο - "δικαίωμα", αφού δεν προϋπόθετε "μπάρμπα στην Κορώνη", αλλά μόνο πανεπιστημιακό πτυχίο.

Ούτε κανείς μπορεί να προσπεράσει το ζήτημα ότι ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ, για την αξιολόγηση και επιλογή δήθεν των "καταλληλότερων" και "άριστων", αρχήστευσε στην ουσία την αξία του πανεπιστημιακού πτυχίου και το πέταξε στα αζήτητα.

Η κατάργηση της επετηρίδας ήταν το εναρκτήριο λάκτισμα για το πλήρες ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων και στο δημόσιο σχολείο. Οι ωρομίσθιοι (εξευτελιστικά αμειβόμενοι) άρχισαν να ξεφυτρώνουν μαζικά σαν τα μανιτάρια μετά τη βροχή ακόμα και στην πρωτοβάθμια. Τον τελευταίο καιρό μάλιστα, υποκαθιστώντας ακόμα και τους αναπληρωτές (στη θέση ενός αναπληρωτή δυο ωρομίσθιοι), άρχισαν να απολύονται και στη μέση της χρονιάς, με την επανεμφάνιση του μόνιμου εκπαιδευτικού, τον οποίο αναπλήρωναν, στο σχολείο.

Το "Ολοήμερο Σχολείο" - παιδιοφυλακτήριο χρωστάει την επέκτασή του και στη φθηνή εργασία των εκπαιδευτικών και της πολιτικής ομηρίας τους μέσω της παραμονής τους στις μακριές λίστες των πινάκων των αναπληρωτών, αφού το βασικό πρόβλημα παραμένει. Και είναι η ελαχιστοποίηση των μόνιμων διορισμών και η ικανοποίηση του στρατηγικού στόχου του συστήματος για ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων σε όλους τους τομείς.

Επειτα απ' όλη αυτή την προσέγγιση ας επανελθούμε στο αρχικό ερωτήμα, της στάσης που θα πρέπει να κρατήσουμε απέναντι στο πρόβλημα των αναπληρωτών. Επειτα απ' όλη αυτή την προσέγγιση ας επανελθούμε στο αρχικό ερωτήμα, της στάσης που θα πρέπει να κρατήσουμε απέναντι στο πρόβλημα των αναπληρωτών.

Νομίζουμε ότι έγινε καθαρό ότι ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ δεν ελύσε το πρόβλημα της μακροχρόνιας αδιοριστίας των εκπαιδευτικών και της φθηνής ομηρίας τους μέσω της παραμονής τους στις μακριές λίστες των πινάκων των αναπληρωτών, αφού το διάχυτη του διδακτικού ωραρίου σε όλη τη διάρκεια του εργασιακού, στα πλαίσια του συνολικού χρόνου λειτουργίας του ολοήμερου σχολείου, θέτοντας υπό διακύβευση το σταθερό, συνεχές πρωνύδωρο ωράριο.

Και γενικά μέσω και της επερχόμενης εγκύλιοι" στα σχολεία για το διδακτικό και εργασιακό ωράριο των εκπαιδευτικών, με διάχυτη την διδακτικό ωραρίου σε όλη τη διάρκεια του εργασιακού, στα πλαίσια των αιώνων των αιώνων, χαίρε σκότος απροσμέτρητο. Και μέσα στο αιώνιο σκοτάδι του δάσους, αναζητούσε λύσεις. Ήξερε καλά πως ο δασικός κατήφορος είχε προελθει εξαιτίας της έλλειψης χρόνου.

Τα ζώα είχαν να σκεφτούν και να κάνουν πολλά κι έτοι περίσσευε χρόνος. Τί θα φάνε, τί θα πιούνε, τί θ' αρπάξει ο κώλος τους, τί έργα έχει η TV, γκόμενες, λεφτά, διορισμούς, αυτοκίνητα, δάνεια, σούπερ μάρκετ, σούπερ προσφορές, τελικούς κυπέλλων, ένσημα, εκδρομές και τόσα άλλα που δεν άφηναν χρόνο για τίποτε παραπόνων. Γ' αυτό όλωστε διόριζαν εκπροσώπους αιώνες τώρα, γιατί τα ζώα δεν είχαν ποτέ χρόνο. Εσχάτως δεν είχαν ούτε ταυτότητα.

Κι έτσι ο καιρός κυλούσε πιασμένος στα δίχτυα των προσωπικών αντωνυμιών. Εμείς, αυτοί, εκείνοι κ.λπ. Τα κοπάδια που έλεγαν εμείς, εύκολα ξεστράτιζαν για να ενωθούν με τις αγέλες εκείνων, αργότερα γινόταν αυτοί μη ξενώντας πως ανήκουν και στους άλλους. Κι έτσι κυλούσε ο καιρός που ενίστε συννέφιαζε κι έβρεχε πλαστά διλήμματα, στα οποία φυσικά κάθε απάντηση είναι εκ προοιμίου, επίσης, πλαστή.

Αυτά σκεφτόταν η Κοκκινοσκουφίτσα κι έπαιρνε το καλαθάκι της, την μόνη παρηγοριά της και μάζευε λουλουδάκια του Μάη που ξαναήρθε.

φοροί επιπτήδειοι παρατρεχάμενοι των κομμάτων εξουσίας, που σκορπούσαν ψεύτικες ελπίδες για διορισμό. Να βολευτούμε εμείς και οι άλλοι να πάνε να πνιγούν, ήταν η λογική που επικράτησε σ' αυτούς τους πλανημένους ανθρώπους, που ακολούθησαν τούτους τους "σωτήρες

Ενάντια στις χάρες και στις περιόδους χάριτος

Μέρα με τη μέρα, εξαγγελία, δήλωση τη δήλωση, καταγράφεται η πολιτική και η τακτική της κυβέρνησης. Το Κυπριακό πέρασε στην πίσω μεριά της επικαιρότητας, το παπαδαριό όσο και αν σφάζεται δεν έχει την ίδια εμβέλεια απασχόλησης και προβληματισμού των λαϊκών στρωμάτων και τα καθημερινά προβλήματα ξαναβγαίνουν στην επιφάνεια. Δεμένα πάντα με την ανησυχία για δυσοίωνο μέλλον, που σηματοδοτεί η ανεργία και τα άλλα δομικά προβλήματα του ελληνικού καπιταλισμού, όπως αυτά αναλύονται από τους ξένους οργανισμούς και από τους εδώ εκτροσώπους των καπιταλιστών (π.χ. Γκαργκάνας).

Αυτές οι εκθέσεις, οι αναλύσεις, όλα αυτά τα χρόνια λειτουργούν κινδυνολογικά, παραλυτικά, σε τμήματα των λαϊκών στρωμάτων. Γιατί, σου λέει, ρε παιδί μου, ας κάνουμε λίγη υπομονή, ώστου να μπορέσει η κυβέρνηση να βάλει λίγη τάξη στην οικονομία, που την είχε διαλύσει η προηγούμενη κυβέρνηση.

Εδώ είναι το πρώτο δόκανο. Ηδη -αν σκεφτόμαστε έστω και λίγο έτσι- μας ακινητοποίησαν για τα καλά. Γιατί πέρτουμε στη συλλογιστική των καπιταλιστών που σκόπιμα παραβλέπει δύο καρά-

μπινάτες αλήθειες.

Αλήθεια πρώτη: Όλα αυτά τα χρόνια, το πρώτο και κυριότερο που διαλύθηκε ήταν η τοσέπη και γενικότερα οι συνθήκες ζωής των λαϊκών στρωμάτων. Το πρώτο και κυριότερο που δεν διαλύθηκε, όλα αντιθέτως έγινε πιο συνεκτικό, πιο προσδοκόρο, πιο χορταστικό, είναι το χρυσάφι που συνέρευσε στις τοσέπες των αφεντικών. Μάλιστα, η συνεχής αύξηση της ροής χρυσού προς τις καπιταλιστικές τοσέπες (τι τοσέπες είναι αυτές τέλος πάντων, ρε παιδιά) είχε πάντα από το '85 και μετά σαν δικαιολογία την τακτοποίηση και την αντιμετώπιση των δομικών προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας στο φόντο του ευρωπαϊκού παραδείσου όπου κάποια στιγμή θα φάμε με χρυσά κουτάλια.

30 και βάλε χρόνια περιμένουμε τα χρυσά κουτάλια που έταζε ο θείος Καραμανής (δεν θέλω αναρχικές δηλώσεις για τον τάφο του) και 20 χρόνια φάχνουμε την κυβέρνηση που θα βάλει τάξη στη διάλυση για να έρθουν τα κουτάλια. Την κυβέρνηση που θα αντιμετωπίσει τα δομικά -αμάν παπραβλήματα. Το '81 ο Αντρέας διαδέχτηκε τον Καραμανλή για να βάλει τάξη, το '89 ο Μητσοτάκης τον Αντρέα, μετά ο Αντρέας τον Μητσοτά-

κη, μετά ο Σημίτης τον Αντρέα, μετά ο Σημίτης τον Σημίτη και τώρα ο ανηψιός αυτού που έταζε τα χρυσά κουτάλια τον Σημίτη. Να! μαστε πάλι εδώ. Ας κάνουμε μια σύντομη καταγραφή της πολιτικής και της τακτικής της κυβέρνησης.

Η οικονομική της πολιτική κινείται σταθερά στην τροχιά της λιτότητας για τα λαϊκά στρώματα και των νέων παραχωρήσεων στο κεφάλαιο.

Η ακρίβεια φουντώνει, το πετρέλαιο ανεβαίνει πυροδοτώντας νέα έκρηξη και η κυβέρνηση προσπαθεί να λειτουργήσει σωστά τον ανταγωνισμό μέσω της ελευθερίας της αγοράς. Μέσω του καπιταλιστικού ανταγωνισμού και της καπιταλιστικής αγοράς θα τιθασευθεί η ακρίβεια. Η ζούγκλα, γιατί περί αυτού πρόκειται, θα επιφέρει θετικά αποτελέσματα!!! Συμπέρασμα: η ακρίβεια θα συνεχίσει να κατατρώγει το εργατικό εισόδημα με τις ευλογίες της κυβέρνησης και της ελεύθερης οικονομίας.

Στο μεροκάματο, για τους μεν δημόσιους υπάλληλους καθάρισε η προηγούμενη κυβέρνηση, υπό τα ευχολόγια της ΑΔΕΔΥ, στον δε ιδιωτικό τομέα θα καθαρίσει πάλι ο Χρηστάρας ο Πολυζωγόπουλος στις ελεύθερες διαπραγματεύσεις του με τους καπιταλιστές. Αν μη τι άλλο, όλα εί-

ναι ελεύθερα σ' αυτή την κοινωνία. Ολα (;).

Στους συμβασιούχους, η κυβέρνηση παρέμεινε σταθερότατη στην πολιτική που έχει για το δημόσιο τομέα (μια θέση εργασίας για 2 και 3 «προνομιούχους»), όπως αυτή αποτυπώνεται στο Σύνταγμα της Ελλάδος -το απαύγασμα της ελευθερίας που το ψήφισε μαζί με το ΠΑΣΟΚ. Κορόίδεψε, βέβαια, και προσπαθεί -ενόψει ευρωελογών- να ξανακοροίδεψε εκαποντάδες χιλιάδες συμβασιούχους. Γιατί δεν είναι μόνο αυτοί που τώρα εργάζονται ως συμβασιούχοι, αλλά και αυτοί που για χρόνια εργάζονταν, τώρα έχουν απολυθεί και περιμένουν μήπως κάτι γίνεται.

Αλλά έτσι είναι αυτά τα πρόγραμα. Μια αστική πράσταξη εξουσίας για να πάρει το τιμόνι κοροίδευει κιόλας.

Μήπως αυτό δεν έκανε τόσα χρόνια το ΠΑΣΟΚ ή μήπως η ΝΔ δεν ήξερε την πραγματική εικόνα της οικονομίας όταν μοιράζει υποσχέσεις; Την ήξερε πολύ καλά. Γ' αυτό έλεγε για τα διπλά βιβλία του Σημίτη και του Χριστοδουλάκη. Εταζε όμως. Εταζε στους αγρότες, έταζε στην παιδεία, έταζε στους συνταξιούχους. Τώρα, ο «σκληρός διαπραγματευτής» αποδεικνύεται αύξιος συνεχιστής του απεριγραφτού ψευτο-Δρυ. Οι αυ-

ξήσεις των δαπανών για την παδεία μεταφέρεται στο μέλλον, γιατί έχει μαύρη τρύπα το υπουργείο Παιδείας. Ο υπουργός εφοπλιστικού κεφαλαιού, λαμπτρός νέος, Μ. Κεφαλογιάνης, που περιέρει στα κανάλια την πασχαλιάτικη φιλευσπλαχνία του προς τους άνεργους ναυτικούς (η φιλευσπλαχνία είναι χόμπι των χορτάτων, μη ξεχνάτε), στις πρώτες εξαγγελίες του ανακοίνωσε την κατάργηση του ορίου ηλικίας για τα βαπτόρια της ακτοπλοΐας. Η ελευθερία που λέγαμε: καλά φέρετρα.

Η καπιταλιστική ελευθερία της αγοράς και των κεφαλαιοκρατικών ορέξεων. Που σαν συμπλήρωμά της έχει την καταστρατήγηση των λαϊκών ελευθεριών και τη σηματοδότηση του «καθήστε κολά... αλλιώς». Άλλως, Λάρισα, Γκουαντανάμιο, λευκά κελιά, παραβίαση της παραβίασης, ω παραβίαση κάθε δικονομικής αρχής στη δίκη του ΕΛΑ, νέα διώξη Σερίφη και κάμερες, κάμερες παντού. Στα λευκά κελιά, στα δικαστήρια, στους δρόμους. Λόγω των Ολυμπιακών, βέβαια. Μια καλή σηματοδότηση για τα υπονούμενα και τα παρελκόμενα που αφήνει στους απειθαρχούς.

Σε αυτούς που δεν πιάνονται εύκολα στο δόκανο της

ανοχής, της περιόδου χάριτος στην κυβέρνηση. Γιατί δεν κρίνουν μέσα από το μεγάλο δόκανο του καναπέ. Δεν κρίνουν εθνικά, διαταξικά, δεν κρίνουν εκλογικά, δεν αναζητούν σωτηρία στον καλό διαχειριστή του καπιταλισμού. Δεν περιμένουν τις ευρωελογίες για να ξανακαταδίκουν κρυμμένοι πίσω από το παραβάν.

Και στους άλλους, που αιχμάλωτοι των αυταπατών, άλλοτε των μεγάλων ιδεών του έθνους, άλλοτε των εκλογικών αυταπατών και κυρίως αιχμάλωτοι της αναποτελεσματικότητας της πάλης, του «δεν γίνεται τίποτα», βλέπουν να ζορίζονται όλοι και περισσότερο. Γ' αυτό δεν τρώνε αφάση το παραμύθι. Αναστκώνουν το κεφάλι, χαμογελούν όταν ακούνε τα νέα από τη Βαγδάτη και λένε «γιαμήστε τους». Ετοι λένε, τί να κάνουμε τώρα;

Μπορούμε να ενώσουμε αυτές τις δύο κατηγορίες μιλώντας πάντα απλά, ταξικά, αληθινά προς όλες τις κατευθύνσεις των καπιταπεσμένων; Στον αγώνα για τα δικαιώματα; Για όλα τα δικαιώματα; Τότε να δούμε πού θα πάνε οι περίοδοι χάριτος και οι αναζητήσεις τίμων και ηθικών καπιταλιστικών κυβερνήσεων και πολιτικών.

Παντελής Νικολαΐδης

Συντάξιούχοι πείνας

Ενας στους τρεις συνταξιούχους θα παίρνει κύρια σύνταξη ίμεροτερη από 400 ευρώ και ένας στους τρεις θα παίρνει από 401 έως 500 ευρώ. Αυτό προκύπτει από ανάλυση των στοιχείων που έκανε η ΠΟΠΟΚΠ για τις συντάξεις, μετά τις «γενναίες αυξήσεις» του 2004. Τα στοιχεία αφορούν 1.318.950 συνταξιούχους όλων των Ταμείων (πλην ΟΓΑ) που επιβλέπονται από το υπουργείο Εργασίας.

Μέχρι 400 ευρώ παίρνει το 33,9% των συνταξιούχων, ενώ σημαντικός αριθμός απ' αυτούς παίρνει πολύ πιο κάτω, μέχρι και 200 ευρώ το μήνα! Από 401 μέχρι 500 ευρώ παίρνει το 31,1% των συνταξιούχων, από 501 μέχρι 600 ευρώ το 9,1%, από 601 μέχρι 800 ευρώ το 11,1%, από 801 μέχρι 1.000 ευρώ το 6,1% και μόλις το 8,7% των συνταξιούχων ξεπερνά τα 1.000 ευρώ.

Η απάντηση που θα δοθεί από πλευράς κυβέρνησης είναι πως στην κύρια σύνταξη πρέπει να προστεθεί και το ΕΚΑΣ. Οπως έχουμε αποδείξει, όμως, το ΕΚΑΣ δίνεται υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, οι οποίες αποκλείουν από τη χορήγησή του αικόμα και την πλειοψηφία των χαμηλοσυνταξιούχων που παίρνουν την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ. Τα στοιχεία της ΠΟΠΟΚΠ δείχνουν ότι και μετά την απόδοση του ΕΚΑΣ, το 19,2% των συνταξιούχων έχει εισόδημα μικρότερο των 400 ευρώ, ενώ το 30,6% παίρνει από 401 μέχρι 500 ευρώ. Δηλαδή, και με το ΕΚΑΣ, ένας στους δύο συνταξιούχους δεν ξεπερνά τα 500 ευρώ.

■ Σκάνδαλο υδατοδεξαμενών

Θεατής ο Ε. Μπασιάκος

«Εποναλαμβάνουμε, λοιπόν: εδώ και τώρα να αικρωθεί ο διαγωνισμός. Ο υφυπουργός Ε. Μπασιάκος καλείται να υλοποιήσει άμεσα αυτά που δεσμεύτη

■ Σήμερα στη Λάρισα, την Πέμπτη στην Αθήνα

Οχι στην εξόντωση των πολιτικών κρατούμενων

Οχι ελληνικό Γκουαντάναμο στη Λάρισα

Μ'ένα μπαράζ εκδηλώσεων σε όλη την Ελλάδα τίθεται για πρώτη φορά τόσο καθαρά και με τέτοιο δυναμισμό το θέμα της εξόντωσης των πολιτικών κρατούμενων στα λευκά κελιά-γκριζους τάφους του Κορυδαλλού και της μεταφοράς τους στο «ελληνικό Γκουαντάναμο», τη φυλακή απομόνωσης ύψιστης ασφάλειας που χτίζεται στο εξωτερικό προαύλιο των φυλακών της Λάρισας. Κορυφαίες εκδηλώσεις σ' αυτή τη φάση η σημερινή πορεία στη Λάρισα και η πορεία που θα γίνει την επόμενη Πέμπτη 13 Μάη στην Αθήνα.

Οσοι και όσες έχετε αγοράσει την «Κ» πρώιμη προλαβαίνετε να 'ρθείτε στις 10 στο Πεδίο του Αρεως (άγαλμα Αθηνάς), απ' όπου θα ξεκινήσουν τα πούλμαν για τη Λάρισα. Και βέβαια, όλοι και όλες πρέπει να δώσουμε το «παρών» την ερχόμενη Πέμπτη, στις 7 το απόγευμα στα Προπύλαια. Η πορεία της Αθήνας πρέπει να είναι μαζική και μοχητική, για να φτάσει παντού το μήνυμά της.

■ Παραβιάζουν τους ίδιους τους νόμους τους

Την Τετάρτη 5 Μάη, η Επιτροπή Αγώνα για την Αποκάλυψη και Καταγγελία των Παραβιάσεων και των Ξένων Παρεμβάσεων στις Πολιτικές Δίκες και όλες οι άλλες συλλογικότητες που δραστηριοποιούνται γι' αυτό το τεράστιο ζήτημα, οργάνωσαν συνέντευξη Τύπου στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας.

Εκπρόσωπος της Επιτροπής Αγώνα παρουσίασε το πλαίσιο των κινητοποιήσεων της Λάρισας και της Αθήνας και τα αιτήματα τους, που είναι αιτήματα δημοκρατικά που πρέπει να τα αγκαλιάσει ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Παράλληλα, δημιούρισε τις πρώτες 1000 υπογραφές πολιτών που ζητούν την κατάργηση του ειδικού καθεστώτος κράτησης-εξόντωσης των πολιτικών κρατούμενων. Εχει υπογράψει ένα ευρύτατο φάσμα απόμων, εργαζόμενοι, νοικοκυρές, φοιτητές, εκπαιδευτικοί, πανεπιστημιακοί,

νομικοί, διανοούμενοι, δημοσιογράφοι, συνδικαλιστές, δήμαρχοι κ.ά. Η συγκέντρωση υπογραφών συνεχίζεται σε όλη την Ελλάδα.

Ο ψυχίατρος **Θ. Μεγαλοκονδύμου** κατήγγειλε τις συνθήκες κράτησης ως επικίνδυνες για την υγεία των κρατούμενων. Αποκάλυψε ότι όταν το Δεκέμβρη του 2002 επισκέφτηκε την τότε κρατούμενη Αγγελική Σωτηροπούλου, αναγκάστηκε να την εξετάσει παρουσία τεσσάρων

είπε, γίνονται ομηρικοί καβγάδες για τη διατύπωση των διατάξεων, όμως σιωπούμε όταν διαπιστώνουμε την ωμή παραβίασή τους. Σημείωσε ακόμα ότι δεν έχει δοθεί καριά απάντηση στην Αναφορά που υπέβαλον μετά το Πάσχα στον υπουργό Δικαιοσύνης και σε όλους αρμόδιους φροντίδες οι συνήγοροι των πολιτικών κρατούμενων για την υπόθεση της 17Ν.

Ο πανεπιστημιακός **Αλ. Ρήγος** σημείωσε ότι οι ειδικές εξο-

γηση αυτής της ντροπής.

■ Ε.Κ. Λάρισας:

Οχι Γκουαντανάμο στην πόλη μας

Συνέντευξη Τύπου δόθηκε την περασμένη Δευτέρα και στη Λάρισα από τις Κινήσεις Αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους. Οι ομιλητές παρουσίασαν το πλαίσιο της διαδήλωσης και κάλεσαν το λαό της πόλης να την πλαι-

στοίου είναι το εξής:

«Η Γ.Σ. των αντιπροσώπων του Ε.Κ. Ν. Λάρισας καταδικάζει με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τη δημιουργία δεύτερης φυλακής στη Λάρισα στα πρότυπα των λευκών κελιών και του Γκουαντανάμο.

Ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα η εργατική τάξη και η φτωχή αγροτικά έζηση αρκετά χρόνια με στερήσεις, διώξεις, φυλακίσεις, εκτελέσεις και έχει αρκετές αρνητικές εμπειρίες.

Η δημιουργία νέων φυλα-

στην Ξάνθη, την Πάτρα, τα Χανιά, το Αγρίνιο.

Την περασμένη Πέμπτη, η Επιτροπή Αγώνα για την Αποκάλυψη και Καταγγελία των Παραβιάσεων και των Ξένων Παρεμβάσεων στις Πολιτικές Δίκες και η Συσπειρώση Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία οργάνωσαν στο Πολυτεχνείο εκδήλωση με ομιλητές τους Εσμπέρ Γιαγμούρ Ντερελί, δικηγόρο, πρώην πολιτικό κρατούμενο των τουρκικών φυλακών, Ούτε Μπίσχοφ, μέλος του κινήματος αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους της RAF και της 2ος Ιουντ, πρώην κρατούμενη των Γερμανικών φυλακών

Την ερχόμενη Παρασκευή 14 Μάη εκδήλωση ενάντια στην κρατική τρομοκρατία οργανώνει η Πρωτοβουλία Αντεξουσιοτάσων Αγρινίου, με ομιλητές τους Γιάννη Σερίφη, Βένιο Αγγελόπουλο και Γιάννα Κούρτοβικ.

■ Ο Παπαληγούρας παριστάνει τον «Κινέζο»

Στο μεταξύ, ο υπουργός Δικαιοσύνης Α. Παπαληγούρας εξακολουθεί να παριστάνει τον «Κινέζο». Στη συνέντευξη που παραχώρησε την περασμένη Τετάρτη, ύστερα από επίμονα ερωτήματα των δικαιστικών συντακτών (ερωτήματα που ενόχλησαν σφόδρα την παρευρισκόμενη κ. Μάνδρου), ο υπουργός παραδέχτηκε και πάλι ότι στη Λάρισα χτίζεται φυλακή υψηλής ασφαλείας, αλλά αρνήθηκε ότι υπάρχει αίτημα των αρμόδιων σωφρονιστικών αρχών για τη μεταφορά εκεί των κρατούμενων για την υπόθεση της 17Ν. Δεν απέκλεισε, όμως, να γίνει και αυτό, αν το κρίνουν οι αρμόδιες αρχές!

Σε ό,τι αφορά τις εξοντωτικές συνθήκες κράτησης στον Κορυδαλλό αρνήθηκε ότι προκειται για «λευκά κελιά» (μητρώο προτιμά το «γκρίζο τάφο») και δήλωσε ότι θα ερευνηθούν οι καταγγελίες που έχουν υποβληθεί μέσω των συνηγόρων τους για την κα-

**Να κλείσουν τώρα τα Λευκά Κελιά
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Πέμπτη 6 Μάη 2004 7:00 μ.μ. - Παλαιούριο αίθουσα Γκίνη

ΟΜΙΛΗΤΕΣ:
Εσμπέρ Γιαγμούρ Ντερελί
Δικηγόρος, πρώην πολιτικός κρατούμενος των Τουρκικών φυλακών

Ούτε Μπίσχοφ
Μέλος των Κινήματος Αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους της RAF και της 2ος Ιουντ, πρώην κρατούμενη των Γερμανικών φυλακών

Κ. Παπαδάκης
Δικηγόρος

Δ. Μπελαντής
Δικηγόρος

Επιτρ. Αγώνα για την Αποκάλυψη και Καταγγελία των Παρεμβάσεων και των Ξένων Παρεμβάσεων στις Πολιτικές Δίκες

ντωτικές συνθήκες κράτησης παραβιάζουν τις αρχές της νεωτερικότητας και του διαφωτισμού και καταρρακώνουν κάθε έννοια δημοκρατίας.

Τέλος, οι αντιστασιακοί Γιάννης Μακρυγιάννης και Θωμάς Μανόπουλος, που έχουν «φιλοξενηθεί» σε φυλακές και τόπους εξορίας την περίοδο της Χούντας, είπαν ότι οι σημερινές συνθήκες κράτησης στα κελιά της ήης πτέρυγας των φυλακών Κορυδαλλού είναι χειρότερες και από αυτές της δικτατορίας.

Σημαντικό στοιχείο για την

τη συνέντευξη παρευρέθηκαν εκπρόσωποι από όλα τα ΜΜΕ της πόλης, τα οποία έδωσαν δημοσιότητα στο θέμα, βοηθώντας έτσι να οπάσει το κλίμα τρομολαγνεύας που πήγαν να δημιουργήσουν οι εγκέφαλοι της «αντιτρομοκρατίας», με διαδόσεις του τύπου «θα έρθουν οι χούλιγκον να μας καταστρέψουν την πόλη».

Σημαντικό στοιχείο για την

τη συνέντευξη παρευρέθηκε και η Καταγγελία της Εργατικής Κέντρου Λάρισας, εκδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα

Στο μεταξύ, εκδηλώσεις με

το ίδιο ή παρεμφερές θέμα γί-

νονται και σε άλλες πόλεις.

ΚΟΝΤΡΑ

κτάκτο στρατοδικείο No 2

■ 38η μέρα, Παρασκευή, 30.4.2004

Συνεργαλιστικές εικόνες κατέκλυσαν το δικαστήριο στην πρώτη ώρα της συνεδρίασης. Αν ζούσε ο Μπουνιούελ θα είχε αυτοκτονήσει από τη ζήλια του για το σκηνοθέτη αυτών των σκηνών και την απόδοση της

πρωταγωνίστριας Σοφίας Κυριακίδου. Τίτλος του φιλμ: «Το κόκκινο γάντι και ο παππούς με τα εγγονάκια».

Η Κυριακίδου είχε ήδη παραδώσει από χθες το γάντι στο δικαστήριο και γ' αυτό αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει την παντομία. Κουνώντας το άδειο χέρι της στο οποίο κρατούσε ένα αόρατο γάντι, αποκάλυψε

το δικαστήριο ότι το κουβαλούσε στην τσάντα της επί μια εβδομάδα για να το δείξει στη Μυρτώ! Προφανώς είς ανάμνησιν των ωραίων στιγμών που είχαν ζήσει στη γιάφκα της Πολέμωνος! Ελα, όμως, που ο Κανάς είχε επικοινωνήσει με την κόρη του η οποία τον είχε διαβεβαίωσε ότι το γάντι ήταν δικό της, όπως δήλωσε ο συνήγορός του Α. Κούγιας!

Το δικαστήριο άκουσε τη δήλωση απάραχο. Ούτε που πέρασε από το μυαλό των δικαστών και των εισαγγελέων να ζητήσουν να καταθέσει άμεσα η κόρη των Κανά-Κυριακίδου (22 ετών είναι, δεν είναι ανήλικη), για να διαπιστωθεί τέλος πάντων τίνος είναι το κόκκινο γάντι. Εκτός αν το δικαστήριο σχημάτισε τη γνώμη ότι η Κυριακίδου λέει ψέματα. Άλλα και τό-

τε, θα έπρεπε αμέσως να της απαγγελεί κατηγορία για ψευδορκία και ψευδομαρτυρία.

Ιδού, λοιπόν, η ιστορία του κόκκινου γαντιού, όπως την περιέγραψε η Κυριακίδου, μετά από πολλές ερωτήσεις του Α. Κούγια και παροπαίντας ανάμεσα στη μια και την άλλη εκδοχή. Πήρε ένα ζευγάρι κόκκινα

Ηβασική μάρτυρας κατηγορίας στη δίκη του ΕλΑ, Σοφία Κυριακίδου, πρόην σύζυγος του Αγγελέτου Κανά, στις συνεδρίασεις του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, την Πέμπτη 29 και την Παρασκευή 30 Απριλίου, προέβη σε νέες τρανταχέτες «αποκαλύψει». Με το θράσος που τη διακρίνει από την έναρξη της κατάθεσής της, η 50χρονη γυναίκα, την Πέμπτη το μεσημέρι αιφνιδιαστικά άνοιξε την τσάντα της και έβγαλε ένα κόκκινο πλεκτό γάντι, υποστηρίζοντας ότι αυτό το φρούριό στη γιάφκα της οδού Πολέμωνος 13 στο Παγκράτι.

Η «αποκαλύψη» της μάρτυρα έπεισε σαν βόμβα στη δικαστική αίθουσα, αρήνοντας με το στόμα ανοιχτό την Ειρήνη Αθανασάκη, τους συνηγόρους της, τους συγγενείς της και τους δημοσιογράφους. Μάλιστα, η Σοφία Κυριακίδου ακάθεκτη συνέχισε τις φοβερές και τρομερές «αποκαλύψεις» της και δήλωσε ότι εκτός από το γάντι έχει στο σπίτι της και ένα καδράκι, το οποίο έχει στο σπίτι της και θα το προσκομίσει και αυτό στο δικαστήριο. Κάτι του έκανε τόσο μεγάλη εντύπωση στην πρόεδρο του δικαστηρίου Ελισάβετ Μπριλλή, που της ζήτησε να το φέρει στην απωδήποτε.

Και όλα αυτά η Κυριακίδου (η απλή καθαριότηρα, όπως αποκαλεί η ίδια τον εαυτό της στο δικαστήριο) τα θυμήθηκε δύο χρόνια μετά την πρώτη της συνάντηση με τον εισαγγέλεα Διώτη και 12 μέρες μετά την εξέτασή της στο δικαστήριο. Γιατί; Την εξήγηση την έδωσε η ίδια στον Αλέξη Κούγια, συνήγορο υπεράσπισης του Αγγελέτου Κανά. «Δεν τα θεωρούσα σημαντικά, αλλά τώρα ενώπιον της δίκης τα είδα και τα ξαναθυμήθηκα». Και ανάμεσα σε ειρωνικά μειδιάματα, η μάρτυρας δήλωσε ότι το γάντι το έφερε όχι για να το δείξει στο δικαστήριο, αλλά για να το δείξει στη Μυρτώ.

Για να γίνει κατανοητό το μέγεθος του θράσους και των απροκάλυπτων ψευδών της μάρτυρα, που 13 ολόκληρες μέρες "σερβίρισε" μ' ένα μοναδικό τρόπο στο δικαστήριο (αν και ο αναπληρωτής εισαγγελέας Κ. Βομπίρης δεν εντόπισε καμία αντίφαση στις δηλώσεις της) από τις καταθέσεις της οποίας τέσσερις άνθρωποι κινδυνεύουν να πάνε για δλη τους τη ζωή στη φυλακή, παραθέτουμε απομαγνητοφωνημένη την εξέτασή της, που αφορά την ιστορία με τα γάντια, από τον συνήγορο Α. Κούγια.

ΚΟΥΠΙΑΣ: Πού το ανακαλύψατε αυτό το γάντι;

ΚΥΠ: Το έχω χρόνια στα συρτάρια μου και δεν...

ΚΟΥΠΙΑΣ: Σας ρωτάω πότε το ανακαλύψατε;

ΚΥΠ: Πρόσφατα που άνοιγα το είδα και το θυμήθηκα.

ΚΟΥΠΙΑΣ: Πόσο πρόσφατα αυτές τις ημέρες;

ΚΥΠ: Ε, πριν από μια εβδομάδα.

ΚΟΥΠΙΑΣ: Γιατί δέν το φέρατε;

ΚΥΠ: Δεν το θεωρήσατε ότι το γάντι είναι κάτι το πειστήριο και γ' αυτό δεν το έφερα.

ΚΟΥΠΙΑΣ: Και χθες γιατί το φέρατε;

ΚΥΠ: Και χθες όλως αυθορμήτως το θυμήθηκα και το έδωσα.

ΚΟΥΠΙΑΣ: Δηλαδή πριν από μια εβδομάδα δεν το θεωρήσατε ότι είναι πειστήριο. Μη βιάζεστε. Το γάντι από πάτε το είχατε;

ΚΥΠ: Από τότε που εγκατέλειψα το σπίτι της οδού Πολέμωνος.

ΚΟΥΠ: Από το '84. Ενα δύο γάντια;

ΚΥΠ: Ήταν δύο. Το άλλο χάθηκε.

ΚΟΥΠ: Οταν τα πήρατε από το σπίτι, που τα βάλατε;

ΚΥΠ: Τι εννοείτε;

ΚΟΥΠ: Σε ποιό σημείο τα τοποθετήσατε;

ΚΥΠ: Ποια εννοείτε να τοποθετήσω; Τι εννοείτε;

ΚΟΥΠ: Τα γάντια κυρία μου.

ΚΥΠ: Σας είπα τα είχα στο συρτάρι μου.

ΚΟΥΠ: Σε ποιο συρτάρι;

ΚΥΠ: Σ' ένα συρτάρι στο μπουφέ μου.

ΚΟΥΠ: Στο μπουφέ, ο οποίος βρίσκεται πού;

ΚΥΠ: Στο σπίτι μου.

ΚΟΥΠ: Πόσα συρτάρια έχει ο μπουφές σας;

ΚΥΠ: Τρία.

ΚΟΥΠ: Σε ποιο συρτάρι ήταν;

ΚΥΠ: Σ' ένα από τα τρία (γελάει).

ΚΟΥΠ: Σε ποιο;

ΚΥΠ: Γιατί, γνωρίζετε το μπουφέ να σας πάρω σε ποιο συρτάρι είναι;

ΚΟΥΠ: Κυρία μου απαντήστε μου σε αυτό το πράγμα.

ΚΥΠ: Το πράγμα είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΟΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

ΚΥΠ: Στην οροφή της συρταριάς είναι στην οροφή της συρταριάς.

γάντια, που τα φορούσε η Μυρτώ, όταν μαζί με τον Κανά άδειασαν τη γιάφκα της Πολέμωνος. Πήρε και κράτησε τα γάντια που ήταν λερωμένα με χρώμα (τώρα θυμήθηκε ότι η Μυρτώ κάτι έβαφε, αλλά δεν θυμάται τι έβαφε) και όχι τα άλλα ζευγάρια γάντια που δεν ήταν λερωμένα. Τα πήρε, αλλά δεν τα χρησιμοποίησε. Τα έβαλε σ' ένα συρτάρι της σερβάντας της και τ' άφησε εκεί για 20 χρόνια. Και ξαφνικά, πριν μια βδομάδα, ανακάλυψε το ένα μόνο γάντι στο συρτάρι, το έβαλε στην ταάντα της, αλλά δεν το κατέθεσε στο δικαστήριο. Το πήγαινε συνεχώς βόλτα, μέχρι που τη στρίμωξε ο Κούγιας και το έβγαλε ως θριαμβικό τρόπαιο που αποδεικνύει την αξιοπιστία της και την ενοχή της Μυρτούς. Τί έγινε το άλλο γάντι; Μπορεί να χάθηκε, μπορεί να το πέταξε, δεν θυμάται!

Γιάφκες του ΕΛΑ δεν έχουν βρεθεί, όπλα δεν έχουν βρεθεί, βρέθηκαν επιτέλους πειστήρια. Το κόκκινο γάντι και ο παππούς με τα εγγονάκια! Τί εστί παππούς με τα εγγονάκια; Φτηνό αντίγραφο πίνακα του Ν. Λύτρα, κολλημένο πάνω σ' ένα κομμάτι χαρ-

τόνι. Αποτελούσε, κατά την Κυριακίδου, στοιχείο της διακόσμησης της γιάφκας που είχε κάνει η γουστόζα και εξασκημένη στη διακόσμηση Μυρτώ. Στον Διώτη, στην Αντιτρομοκρατική, στον Ζερβομπεάκο, η Κυριακίδου δεν παρέδωσε αυτά τα πειστήρια. Τα παρέδωσε στο δικαστήριο. Αφού λοιπόν πληροφορηθήκαμε την ιστορική διαδρομή των δυο κόκκινων γαντιών, που τελικά έγιναν ένα, από μια γιάφκα στο Παγκράτι στη σερβάντα ενός φτωχικού διαμερίσματος στα Πατήσια, ήρθε η ώρα να πληροφορηθούμε την ακόμα πιο θλιβερή ιστορική διαδρομή του παππού με τα εγγονάκια.

Το αντίγραφο του Λύτρα, λοιπόν, άρεσε πάρα πολύ στην Κυριακίδου, λόγω του θέματός του. Αντί να το πετάξει, το πήρε μαζί της και το κρέμασε σ' έναν τοίχο του σπιτιού της. Εμεινε εκεί για ένα χρόνο περίπου και ύστερα κατέβηκε για άγνωστο λόγο (ο οποίος δεν σχετίζεται με την απαξία της φιλότεχνης Κυριακίδου για το πειριχόμενό του) και χρησίμευσε για άλλη ταπεινότερη εργασία. Συγκεκριμένα, έπαιζε το ρόλο του καλύμ-

ματος ενός κιβώτιου στο οποίο η Κυριακίδου διατηρεί τις πατάτες της στο μπαλκόνι της κουζίνας της. Επί 19 συναπτάτα έτη αυτό το ταπεινό χαρτόνι σκέπαζε τις πατάτες σ' ένα ανήλιο και υγρό μπαλκόνι. Αντιμετώπισε τη φθορά του χρόνου και άντεξε. Δεν έλιωσε, δεν κιτρίνισε, δεν καταστράφηκε. Εμεινε εκεί, στο μπαλκόνι της κουζίνας, άθικτο, γιατί η άδολη αγάπη της ιδιοκτήτριάς του έξοπλισε με μεταφυσικές ιδιότητες. Νίκησε τη φθορά του χρόνου, νίκησε την υγρασία, τον ήλιο, τους αδηράγους μήκυτες, ακύρωσε τους νόμους της Φυσικής. Και κάθε φορά που η Σοφία πήγαινε να πάρει μερικές πατάτες, αντίκριζε τον παππού με τα εγγονάκια, εφραίνονταν η ψυχή της και πραγματοποιούσε με χαμόγελο την άχαρη δουλειά του τηγανίσματος, που κάθε νοικοκυρά την κάνει βλαστημώντας. Διότι ο πίνακας είχε γι' αυτήν διπλή σημασία. Από τη μια η θυμίζε τις ένδοξες μεριές στον ΕΛΑ, της θυμίζε την ψιλόλιγνη Μυρτώ, και από την άλλη την ικανοποιίας αισθητικά με την απεικόνιση του παππού με τα εγγονάκια

(όχι, τον Κανά δεν της τον θύμιζε ο πίνακας. Κάθε που ήθελε να τον θυμηθεί έβγαζε από τη ντουλάπα το ιστορικό κοστούμι της παρανομίας, μέχρι που το πέταξε κι αυτό στα σκουπίδια και μοναδική ανάμνηση έμεινε πλέον η φωτογραφία που πάντα κουβαλάει στο πορτοφόλι της)! Για να μη θεωρηθεί ότι τα παραπάνω αποτελούν σκωπτική περιγραφή της διαδικασίας και προσπάθεια γελοιοποίησης της μάρτυρα Κυριακίδου, παρακαλέσαμε συνάδελφο να απομαγνητοφωνήσει και να σχολιάσει τους ακριβείς διαλόγους, τους οποίους και παραθέτουμε χωριστά. Περιοριζόμαστε μόνο σε δύο επισημάνσεις. Η πρώτη αφορά την αντίδραση του δικαστήριου, που υπήρξε και πάλι απαθής, ψύχραιμη, αφασική θα λέγαμε. Η δεύτερη αφορά την ουσία. Με αυτή και μόνο την κατάθεση απειλούνται άνθρωποι με ισβία και το πιθανότερο είναι ότι στο τέλος της δίκης αυτή την επυμηγορία θ' ακούσουν.

Μετά από αυτά τα τραγελαφικά, είναι απορίας άξιο πώς ο Α. Κούγιας βρήκε το ψυχικό σθένος να συνεχί-

σει την εξέταση της Κυριακίδου. Ήταν υποχρεωμένος, αφού το δικαστήριο δεν έστειλε αυτή την κυρία από εκεί που ήρθε. Και όχι μόνο δεν την έστειλε, αλλά η πρόεδρος επανέφερε κάποια στιγμή το ερώτημα «γιατί δεν μας λέτε όλα όσα ξέρετε;», για να εισπράξει ένα κοφτό «δεν θυμάμαι» από την Κυριακίδου. Ενα «δεν θυμάμαι» που με τον τρόπο που ειπώθηκε ήταν σαν να επιβεβαίωνε την ερώτηση. Το δικαστήριο (η πρόεδρος, για να ακριβολογούμε) παρέβλεψε όλα τα χοντροειδή ψέματα και επέστρεψε στη βασική δοξασία πάνω στην οποία θα στηριχτεί η καταδικαστική κρίση για τους Κανά και Αθανασάκη (γι' αυτούς τους δύο σίγουρα, ενδεχομένως και για τον Αγαπίους κι ας κράτησε επιπρύλαξης η Κυριακίδου). Στη δοξασία που λέει ότι η Κυριακίδου ξέρει πάρα πολλά, αλλά λέει λίγα. Μπορεί το κίνητρό της να είναι η εκδίκηση για τον Κανά που την εγκατέλειψε, όμως αυτό είναι αδιάφορο. Το δικαστήριο κρίνει ότι λέει αλήθεια. Και τα δεκάδες ψέματα που αράδιασε, οι κραυγαλέες αντιφάσεις που έπεσε, οι ιστορίες γι

«Το καδράκι μας το φέροτε; Να μας το προσκομίσετε». Η αγωνιώδης ερώτηση δια στόματος της προέδρου του Τριμελούς Ερετείου Κακουργμάτων της Αθήνας. Κ. Ελισάβετ Μπριλή προς την μάρτυρα κατηγορίας Σοφία Κυριακίδου, το παρόν της Παρασκευής. Η άσπρη παραφουσκωμένη ταάντα που κρατούσε η Κυριακίδου στα χέρια της άνοιξε και από μέσα «ξεπετάχτηκε» το μέγα... πειστήριο για τη δεύτερη δίκη τρομοκρατίας στην Ελλάδα. Ενα χάρτινο καδράκι με μια απομίμηση έργου του Νικηφόρου Λύτρα, αν και αρχικά η Κυριακίδου πίστευε ότι ήταν του Τσαρούχη. Το πήρε με προσοχή στην δικαστήριο. Το περιβόλιο αυτό καδράκι (από χαρτόνι) που διατηρείται τόσα χρόνια (20 και πλέον) και που η μάρτυρας το φύλαξε σπίτι της γιατί της άρεσε πάρα πολύ ο παππούς και τα παιδάκια, αλλά σκέπαζε τις πατάτες στο μπαλκόνι της, το είδαν οι δικαστές, ζήτησε να το δεί και ο συνήγορος πολιτικής ογκωγής Δ. Ευαγγελάτος (μη χάσει και δεν ενημερωθεί για την τρομερή αποκάλυψη της Κυριακίδου) και στη συνέχεια η πρώην σύζυγος του Αγγελού Κανά διαφέρει: «Καλέ τώρα το θυμήθηκα. Δεν είναι το Τσαρούχη, τον Λύτρα είναι. Του Νικηφόρου» και για να σημειωθεί πάρωθεν ακόμα και την πρόσδρομη.

Αυτό το καδράκι, λοιπόν, που κατά τη Σοφία Κυριακίδου το είχε φτιάξει μαζί με άλλα (7 ή 6, μάλλον 3-4, αλλάζει αριθμός), ημερομηνίες και δηλώσεις σε κλάσματα δευτερολέπτου) η Ειρήνη Αθανασάκη και είχε διακοσμήσει τη γιάφκα της οδού Πολέμωνος, είναι το δεύτερο πειστήριο μετά το κόκκινο πλεκτό γάντι, που παρουσιάσει την Παρασκευή 30 Απριλίου η βασική μάρτυρας κατηγορίας.

Ενδεικτικές της αξιοπιστίας της μάρτυρας οι αποντήσεις της στις ερωτήσεις του Αλέξη Κούγια, συνήγορου υπεράσπισης του Αγγελού Κανά. Απαντήσεις, διανθημένες με άφθονα ειρωνικά γλειά, αφού ξαφνικά θυμότων κάτι από τη ζωή της και ξεκαρδίζονταν στα γέλια. Τις παραθέτουμε σε πιοτή απομαγνητοφώνηση:

ΚΟΥΠΙΑΣ: Το κάδρο αυτό είπατε ότι ήταν στη διακόσμηση του σπιτιού της Πολέμωνος. Τα κάδρα τα κρατήσατε όλα εσείς;

ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ: Τα πέταξα, το μόνο που κράτησα ήταν αυτό γιατί μου άρεσε η ζωγραφική, όχι η ζωγραφική αυτό που έχει επάνω, ο παππούς με τα παιδάκια.

ΚΟΥΓ: Τα πέταξατε είποτε.

ΚΥΡ: Ναι τα πέταξα.

ΚΟΥΓ: Γιατί χθες μας είπατε ότι ήταν

οκτώ κομμάτια και τα κράτησα;

KYP: Μα μόνο αυτό κράτησα. Τα άλλα τα πέταξα σας είπα.

KOY: Σηγά κυρία μου, ένα λεπτάκι. Χθες μας είπατε και το έχουμε σημειώσει γι' αυτό κάνουμε τις ερωτήσεις σήμερα, έτσι δοκιμάζεται η αξιοπιστία ενός μάρτυρα, όταν ήταν 8 κομμάτια.

KYP: Οχι 8 δεν ήταν ακριβώς, ή 6 ή 7. Δεν θυμάμαι. Είχε φέρει κάποια κομμάτια. Τον ακριβή αριθμό δεν τον θυμάμαι. Είχα κρατήσεις 2-3 ή αλλά στην πορεία τα πέταξα και το μόνο που κράτησα ήταν αυτό γιατί μου άρεσε. Και αυτό θα το πέταγα κάποια στηγμή γιατί έχει χαλάσει. Εγώ δεν έρω από πίνοικες, εγώ έρω τον παππού με τα εγγονάκια.

KYP: Οχι, έρετε γιατί το κράτησα, γιατί έχει τον παππού με τα παιδάκια.

KYP: Δεν έχει τον παππού με τα παιδάκια, δεν έχει την ομορφιά του Τσαρούχη.

KOY: Του Νικηφόρου Λύτρα είναι, συγγάνωμη. Και γ' αυτό το κράτησα, αλλιώς δεν θα το κράτησα.

KYP: Του Νικηφόρου Λύτρα είναι, συγγάνωμη. Και γ' αυτό το κράτησα, αλλιώς δεν θα το κράτησα.

KOY: Λοιπόν ήταν 3-4 είπατε.

KYP: Οχι, πιο πολλά ήταν. Δεν ήταν 3-4, αλλά 6, μάλλον 3-4, αλλάζει αριθμός.

KOY: Το σπίτι σας εκεί στη Δημη

αγρίους που επιστράτευσε για να δώσει αληθοφόρνεια στους ισχυρισμούς της, οι διαδοχικές και αλληλογρονθοκοπούμενες καταθέσεις της στην προανάκριση, την ανάκριση και το ακροστήριο; Αυτά είναι λεπτομέρειες για το δικαστήριο.

Προς το τέλος της διαδικασίας, η πρόεδρος Μπρίλλη δεν απέφυγε και πάλι τη γκάφα. Οταν σε κάποια ερώτησή του ο Α. Κούγιας αναφέρθηκε στην πρώτη καταθέση της Κυριακίδου στον Διώτη, η πρόεδρος απευθύνθηκε στον συνήγορο λέγοντάς του: «Αφήστε την αυτή την κατάθεση! Ο συνήγορος δεν άφησε τη φράση να πέσει κάτω. Επισήμανε στην πρόεδρο, ότι με την αυθόρυητη παραπήρηση της παραδέχεται ότι η Κυριακίδου είναι ειλικρινής μάρτυρας και ότι κρίνονται ως ειλικρινείς οι «εξηγήσεις» που έχει δώσει για τις αντιφάσεις ανάμεσα στις καταθέσεις της.

Απαντώντας στις υπόλοιπες ερωτήσεις του Α. Κούγιας η Κυριακίδου εξακολούθησε να πέφτει στις ίδιες αντιφάσεις. Δεν μπορούσε να περιγράψει την υποτιθέμενη συνάντηση στην Πολέμωνος, αρνιόταν να δώσει εξηγήσεις για τις αντιφάσεις των καταθέσεών της, συνέχιζε για 13η μέρα το ίδιο βιόλι, με την πλήρη ανοχή και κάλυψη του δικαστήριου. Αναφέρουμε ένα χαρακτηριστικό στοιχείο.

Το υποτιθέμενο πέρασμα του Κανά στην παρανομία το 1979-80, επειδή -όπως ισχυρίζεται η Κυριακίδου- φοβήθηκε μη τυχόν τον φωτογράφισαν στη δίκη του Γιάννη Σερίφη, την οποία παρακολουθούσε, αποδείχτηκε ένα ακόμη μύθευμα. Ο Α. Κούγιας κατέθεσε στο δικαστήριο δημοσίευμα της «Χώρας» από το οποίο αποδεικνύεται πως όσοι παρακολουθούσαν τη δίκη του Γ. Σερίφη καταγράφονταν σε λίστες της Αστυνομίας με τα πλήρη στοιχεία τους (ονοματεπώνυμο, επάγγελμα, διεύθυνση). Η φυλλάδα του Τράγκα δημοσίευσε μάλιστα φωτογραφίες αυτών των λιστών, στις οποίες πουθενά δεν αναγράφεται το όνομα του Κανά! Η Κυριακίδου άρχισε και πάλι να μασάει τα λόγια της. Ισχυρίστηκε ότι δεν γνωρίζει αν ο Κανάς πήγαινε στη δίκη ή αν καθόταν έξω! Στην κατάθεσή της στην Αντιρομοκρατική, όμως, αναφέρει ότι ο Κανάς παρακολούθησε τη δίκη, φοβήθηκε μήπως τον φωτογράφισαν και πέρασε για ένα διάστημα στην παρανομία, διαδίδοντας στο συγγενικό και φιλικό του περιβάλλον ότι μπαρκάρισε! Η απάντηση που έδωσε, όταν αυτό της επισημάνθηκε, ήταν ότι αυτή δεν είπε τέτοια πράγματα, αλλά έτσι τα έγραψαν ο Διώτης και οι αντιρομοκρατικά! Μπαίνοντας ακόμα πιο βαθιά στο ψέμα της, για να διορθώσει το πρώτο ψέμα με ένα άλλο, κατέθεσε ότι ο Κανάς δεν έμπαινε μέσα στη δίκη, αλλά παρακολούθησε από μακριά για να δει ποιοι πήγαιναν στη δίκη! Χωρίς να είναι σε θέση να σκεφτεί, η δυστυχής ψευδομάρτυρας, ότι τότε δεν θα είχε κανένα λόγο να φοβηθεί και να κρυφτεί.

Κλείνοντας την εξέταση ο Α. Κούγιας άρχισε να υποβάλει στην Κυριακίδου μια σειρά ερωτήσεων για το αν θυμάται τί έκανε ο σύζυγός της σε συγκεκριμένες ημερομηνίες. Η Κυριακίδου ταράχτηκε και άρχισε να λέ-

ει ότι δεν μπορεί να θυμηθεί συγκεκριμένες ημερομηνίες. Ο εισαγγελέας Πατσής προσπάθησε να υπόδειξε στο συνήγορο ότι πρέπει να ρωτάει «την τάδε ημερομηνία που έγινε η τάδε έκρηξη», όμως η πρόεδρος δεν του έδωσε το λόγο με ένα «καθήστε κάτω κ. εισαγγελέα». Η Κυριακίδου προσπάθησε να πει ότι δεν μπορεί να θυμηθεί, γιατί είναι πρωχωρέμένη ώρα και είναι κουρασμένη, αλλά ο συνήγορος την αποσύμωσε: «Τη Δευτέρα θα θυμάστε; Να διακόψουμε για τη Δευτέρα». Και ενώ η ψευδομάρτυρας με το στοιχίο απαντούσε «δεν θυμάμαι» για όλες τις ημερομηνίες που ρωτούσε στο συνήγορο, παρενέβη η πρόεδρος και είπε στην Κυριακίδου το εξής εκτιλητικό: «Μπορείτε να θυμηθείτε ημερομηνίες χωρίς να είναι συνδεδεμένες με συγκεκριμένα γεγονότα; Σας ρωτάω εγώ, θυμάστε τι κάνατε στις 3 Μαρτίου του 2004;». Με άλλα λόγια, παρενέβη για να υποδειξει στην Κυριακίδου τι έπρεπε να απαντήσει, κάνοντας αυτό που δυο λεπτά πριν η ίδια είχε απαγορεύσει στον εισαγγελέα.

Ο Α. Κούγιας αμέσως έκανε δήλωση με την οποία στηλίτευσε τη στάση της πρόεδρου και ζήτησε διακοπή για τη Δευτέρα το πρωί, γιατί προτίθεται να ενημερώσει τον Δικηγορικό Σύλλογο και τον προϊστάμενο του Εφετείου. Διαμαρτυρήθηκε (κι αυτή ήταν η πιο ήπια φράση που μπορούσε να χρησιμοποιήσει, όπως είπε) για τον τρόπο και την ερώτηση που υπέβαλε η πρόεδρος, η οποία ακούγοντας τη μάρτυρα να μη μπορεί να απαντήσει έστω και σε μια συγκεκριμένη ερώτηση επί της κατηγορίας, της έκανε τη συγκεκριμένη ερώτηση, με σκοπό να εξουδετερώσει τις ερωτήσεις που υπέβαλε και είχε σκοπό να υποβάλει ο συνήγορος. Αυτό αποτελεί έκφραση γνώμης και όσον αφορά τα άστρα γνωρίζει και πρέπει να καταθέσει η μάρτυρας αποτελεί ανεπίτρεπτη πράξη μέβαση σε αυτό το στάδιο. Δήλωσε, ότι διαπιστώνει πως η πρόεδρος θεωρεί ότι η μάρτυρας λέει αλήθεια, ότι γνωρίζει περισσότερα από όσα κατέθεσε και συγχρόνως ότι η ανυναμία της να απαντήσει συγκεκριμένα περί της κατηγορίας αποτελεί φυσιολογική εξελίξη μιας γυναίκας που δεν θυμάται ημερομηνίες αλλά λέει αλήθεια.

Τότε πετάχτηκε η Κυριακίδου μες στην καλή χαρά και είπε: Θυμάμαι τώρα, μια ημερομηνία το 89 και το 93 την Κυριακή των Βαΐων!

Η πρόεδρος πήρε αμέσως διάλειμμα και μετά την επάνοδο του δικαστήριου στην έδρα ανακοίνωσε ότι απορρίπτεται το αίτημα για διακοπή της συνεδρίασης και ζήτησε από το συνήγορο να συνεχίσει τις ερωτήσεις του. Ο Α. Κούγιας συνέχισε να ρωτάει ημερομηνίες και η Κυριακίδου να απαντάει ότι δεν θυμάται. Οταν, όμως, έφτασε σε μια ημερομηνία το Φεβράρη του 1992, η Κυριακίδου απάντησε ότι θυμάται αυτή την ημερομηνία, γιατί της ζήτησε η Μυρτώ τα κλειδιά της εταιρίας που δουλεύει. Είδατε επιλεκτική μνήμη; Να θυμάται μια ημερομηνία που κάποιος της ζήτησε κάποια κλειδιά, αλλά να μη θυμάται ούτε άλλες ημερομηνίες ενεργειών του ΕΛΑ, ούτε την ημερομηνία που νοίκιασε τη γιάφκα της οργάνωσης κ.λπ. Η Κυριακίδου απάντησε ότι δεν τα συζητούσαν. «Ο κα-

που έψυγε η αδερφή της από το σπίτι, ούτε την ημερομηνία που έψυγε ο Κανάς το 1979 για να κρυφτεί, ούτε τη σημαδιακή ημερομηνία της ζωής της που ο Κανάς έψυγε οριστικά από το σπίτι. Ο συνήγορος έκανε αυτές τις εύλογες ερωτήσεις και η Κυριακίδου δεν είχε να απαντήσει τίποτα. Αναγκάστηκε να πει ότι δεν μπορεί να θυμηθεί, γιατί είναι πρωχωρέμένη ώρα και είναι κουρασμένη, αλλά ο συνήγορος την αποσύμωσε: «Τη Δευτέρα θα θυμάστε; Να διακόψουμε για τη Δευτέρα». Και ενώ η ψευδομάρτυρας με το στοιχίο απαντούσε «δεν θυμάμαι» για όλες τις ημερομηνίες που ρωτούσε στο συνήγορο, παρενέβη η πρόεδρος και είπε στην Κυριακίδου δεν είχε να απαντήσει τίποτα. Αναγκάστηκε να πει ότι δεν μπορεί να θυμηθεί ούτε την ημερομηνία της ζωής της που ο Κανάς έψυγε από το σπίτι της στον ΕΛΑ, ούτε την ημερομηνία που νοίκιασε τη γιάφκα της οργάνωσης κ.λπ. Η Κυριακίδου μπορούσε να συμμετέχει σήμερα, αύριο να μη συμμετέχει και μεθαύριο να συμμετέχει ξανά, παρατήρησε εύστοχα ο Μ. Κασσίμης. Τη ρώτησε ακόμα να του πει πώς έπαιπε στο χώρο που εκδιδόταν η Αντιπληροφόρηση και δεν μπόρεσε να δώσει καμιά απάντηση πέρα από ένα αόριστο «κάποιος είχε κλειδιά». Την ίδια αφωνία έπαιπε η ψευδομάρτυρας και διάνοια του ΕΛΑ. Δηλαδή, από έναν κυκεώνα φευδολογιών επιλέγουμε καναδύσθεμα που μας βολεύουν, τα βαφτίζουμε αλήθειες; Ποιες; Αυτές που συμφέρουν την κατηγορία. Οτι ο Κανάς και η Αθανασάκη υπήρξαν μελη του ΕΛΑ. Δηλαδή, από έναν κυκεώνα φευδολογιών επιλέγουμε καναδύσθεμα που μας βολεύουν, τα βαφτίζουμε αλήθειες και στηρίζουμε ενοχή ανθρώπων! Θαυμάσια λογική, θαυμάσια δικαιοσύνη.

Τη δεύτερη προσπάθεια της Κυριακίδου μπορεί να είπε την ουσία; Πρώτο, την αδυναμία της Κυριακίδου να θυμηθεί οποιαδήποτε ημερομηνία από την οποία αποτέλεσε στην Κατηγορία ο Κανάς και οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι ότι κατηγορούνται ο Κανάς και οι άλλοι ενέργεια, αλλά η Κυριακίδου έπιπλωτης ημερομηνίας να απαντήσει ότι κάποια θυμάται, μόλις άκουσε για Φλεβάρη του 92. Τί πρέπει να κρατήσουμε επί της ουσίας; Πρώτο, την αδυναμία της Κυριακίδου να θυμηθεί οποιαδήποτε ημερομηνία χωρίς να είναι συνδεδεμένη με συγκεκριμένα γεγονότα; Σας ρωτάω εγώ, θυμάστε τι κάνατε στις 3 Μαρτίου του 2004;. Με άλλα λόγια, παρενέβη για να υποδειξει στην Κυριακίδου τι έπρεπε να απαντήσει, κάνοντας αυτό που δυο λεπτά πριν η ίδια είχε απαγορεύσει στον εισαγγελέα.

Της ζήτησε ακόμη να περιγράψει την ουσία; Πρώτο, την αδυναμία της Κυριακίδου να θυμηθεί οποιαδήποτε ημερομηνία χωρίς να είναι συνδεδεμένη με συγκεκριμένα γεγονότα; Σας ρωτάω εγώ, θυμάστε τη γενική ημερομηνία της Κατηγορίας την οποία αποδέιξη, ότι η Κυριακίδου ποτέ δεν είχε δει τον νεκρό αγωνιστή, αλλά έχει δει μόνο τη γνωστή φωτογραφία, στην οποία παίζουν, σε επίπεδο δίκης.

Της ζήτησε ακόμη να περιγράψει την ουσία; Πρώτο, την αδυναμία της Κυριακίδου να θυμηθεί οποιαδήποτε ημερομηνία χωρίς να είναι συνδεδεμένη με συγκεκρι

Το ρόλο της... ρόμπας των άφροσαν στην πολιτική αγωγή. Ο Ευαγγελάτος που μιλησε πρώτος δεν φρίσθηκε επτάνων για την Κυριακίδου. Όλα τα βρήκε τέλεια, ειλικρινή, αληθινά. Το ίδιο και ο Χαραλάμπους, ο δεύτερος που πήρε το λόγο. Αυτός δήλωσε σαφώς ότι δεν υπάρχει καμιά αντίφαση στα όσα είπε η Κυριακίδου. Όλοι οι υπόλοιποι προτίμησαν να μη πάρουν το λόγο, αντιλαμβάνομενοι ότι οι έπαινοι προς την Κυριακίδου θα χαλούσαν την εικόνα τους.

Από την υπεράσπιση το λόγο πήρε πρώτος ο Α. Κωνσταντάκης. Το πρώτο που ανέλυσε, επιχειρηματολογώντας με βάση την κατάθεση της Κυριακίδου, είναι ότι αυτή δεν θα μπορούσε ποτέ να είναι μέλος του ΕΛΑ, αφού εμφανίστηκε να αγνοεί στοιχειώδη πράγματα για την ιδεολογία και τον τρόπο λειτουργίας όχι μόνο του ΕΛΑ, αλλά του συνόλου των πολιτικών οργανώσεων. Στη συνέχεια πήρε με τη σειρά της κορυφαίες αντιφάσεις της Κυριακίδου, εστιάζοντας περισσότερο στα όσα αφορούσαν την Ειρ. Αθανασάκη που υπερασπίζεται. Η αξιολόγηση από τον Α. Κωνσταντάκη θα συνεχιστεί και αύριο.

■ 40ή μέρα, Τρίτη, 4.5.2004

Τον Ζήση τον είχε κάνει σκόνη βομβαρδίζοντάς τον με ερωτήματα για πάνω από 5 ώρες. Την Κυριακίδου, κονιορτοποιημένη ήδη από τις επί δεκαήμερο ερωτήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης, την αποτελείσεις με μια μακροσκελέστατη δήλωση αξιολόγηση, που ήταν «όλα τα λεφτά» στη σημερινή συνεδρίαση. Ο

λόγος για τον Χρήστο Τσιγαρίδα, όπως θα έχετε καταλάβει. Το κεντρικό πρόσωπο αυτής της δίκης, οιφρύ είναι εκείνος που έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ μέχρι τις αρχές του 1990. Κεντρικό πρόσωπο και για έναν άλλο λόγο. Μολονότι βάλλεται και από κατευθύνσεις που δεν θα έπρεπε, αυτός κάνει το επαναστατικό του καθήκον, υπερασπιζόμενος όχι μόνο τον εαυτό του και την ιστορία του ΕΛΑ, όπως έτσι κι αλλιώς θα έκανε, αλλά και τους συγκατηγορούμενούς του, βιοθώντας στην αποκάλυψη της σε βάρος τους σκευαρίας, χωρίς να υποχωρεί από την αρχειακή τοποθέτηση που έκανε από τη στιγμή ακόμη της σύλληψής του: ότι η προσωπική πολιτική και ηθική του συγκρότηση και αξιοπρέπεια δεν του επιτρέπουν να μιλήσει για πρόσωπα, για το ποιοι ήταν και ποιοι δεν ήταν στον ΕΛΑ (τέτοια στάση, όπως θυμόμαστε, κράτησε και ο Δημήτρης Κουφοντίνας στη «δίκη της 17Ν»).

Ο Χ. Τσιγαρίδας επέλεξε -κατά τη γνώμη μας ορθώς- να μην υποβάλει ερωτήσεις στην Κυριακίδου. Δεν είχε άλλωστε και λόγο να κάνει ερωτήσεις, αφού θα ωραύσε τελευταίος, μετά τους συνηγόρους υπεράσπισης, οι οποίοι δεν είχαν αφήσει καμιά πτυχή του χαφιέδικου παραληρήματος της Κυριακίδου ανεξερεύνητη. Από τον Χ. Τσιγαρίδα όλοι περιμέναμε να βάλει το κερασάκι στην τούρτα. Να περιβάλει με το δικό του κύρος όσα είχαν αποκαλύψει οι συνηγόροι υπεράσπισης και να προσφέρει πρόσθετα υπερασπιστικά επιχειρήματα. Γιατί ο Τσιγαρίδας έχει κύρος. Κύρος που αποπνέει από τη συγκρότηση του ως προσωπικό-

τητα και ως αγωνιστής και που το έχει κατακτήσει με την εν γένει στάση του από τη στιγμή της σύλληψής του, αλλά και με τη συμμετοχή του στη διαδικασία του δικαστήριου.

Αυτό και έκανε. Ορθίος, κατανικώντας με κόπτο τα προβλήματα που του δημιουργεί η εμφανώς κλονισμένη υγεία του, με δυνατή φωνή και παραστατικές κινήσεις, άμεσος, μεστός, παραστατικός, με λόγο πολύ καλά δομημένο και συγκροτημένο, καθήλωσε τους παράγοντες της δίκης και το αικροατήριο στη δικαστική αιθουσα. Νεκρική στήγη και στο συνήθως πολύβουσο κέντρο τύπου. Ολοι κρέμονταν από τα χειλή του. Προχώρησε επι μάιμοι ώρα σε μια καταλυτική αξιολόγηση της πολυήμερης κατάθεσης της Κυριακίδου, παραθέτοντας όχι συλλογισμούς, όχι λογικά συμπεράσματα, αλλά γεγονότα που ουδείς μπορεί να αφισθήτησε. Γ' αυτό και ουδείς από την έδρα τόλμησε να ζητήσει κατ' αντιπαράσταση εξέταση του με την Κυριακίδου. Απευθυνόμενος προς το δικαστήριο ο Χ. Τσιγαρίδας για μια αικόμια φορά επισήμανε, ότι από το σόμα του θα βγουν μόνο αλήθειες, σε όλη τη διάρκεια της δίκης. Οπού τα αγωνιστικά του όρια του επιβάλλουν να μην απαντήσει, θα τους λέει ευθέως ότι δεν απαντά. Οταν μιλάει, όμως, να ξέρουν ότι λέει αλήθεια. Και κάτι αικόμια, τους είπε: Η θα δεχτείτε όλα όσα θα σας πω ή θα τα θεωρήσετε όλα αναληθή. Οχι επιλεκτικότητες και μεσοβεζικά πράγματα.

Το αυτή της προέδρου, όμως, δεν ίρωσε καθόλου. Αρκετές φορές διέκοψε τον Χ. Τσιγαρίδα (ο ίδιος της έδωσε το δικαίωμα) για να του υποβάλει ερωτήσεις ή να κάνει παραπτη-

ρήσεις πάνω στα λεγόμενά του. Και τί ισχυρίζοταν; Πότε ότι σε κάποια πράγματα επιβεβαιώνει την Κυριακίδου και πότε ότι αυτά που λέει δεν αποτελούν αξιολόγηση της αξιοπιστίας της μάρτυρα, αλλά στοιχεία της απολογίας του! Η φυσική ευγένειά του και το πολιτιστικό του επίπεδο εμποδίσιαν τον Χ. Τσιγαρίδα να της πει τίποτα χοντρό, είτε για την αντιληπτική της ικανότητα είτε για τη γνώση των στοιχείων της δικογραφίας. Γιατί δεν μπορεί η πρόεδρος ενός ανώτερου δικαστήριου να λέει ότι και η Κυριακίδου σωστά περιέγραψε το υπόγειο της λεωφόρου Ιωνίας, όπου εκδίδονταν η Αντιπληροφόρηση, όταν το χώρο αυτό τον είχε βρει η Ασφάλεια μετά τη δολοφονία του Χρήστου Κασίμη και επομένως μπορούσε να διδάξει την περιγραφή (δεν ήταν άλλωστε παρά ένα μικρό υπόγειο κατάστημα) στην κάθη Κυριακίδου. Ούτε μπορεί να λέει ότι δεν γίνεται αξιολόγηση της Κυριακίδου, όταν το Χ. Τσιγαρίδας περιγράφει δεκάδες περιστατικά, καταστάσεις και πρόσωπα για τα οποία η Κυριακίδου είπε ψέματα. Το μόνο που κατάφερε η πρόεδρος ήταν να αποκαλύψει για μια αικόμια φορά ότι το περιβόλτο «τεκμήριο αθωότητας» δεν είναι παρά ένα ζευγάρι ηχηρές λέξεις στο σόμα της. Την απόφασή της την έχει ήδη βγάλει.

Την τοποθέτηση Τσιγαρίδα την παραθέτουμε ολόκληρη, γιατί αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα ντοκουμέντα αυτής της δίκης. Σημειώνουμε μόνο, ότι αυτή είναι το γραπτό κείμενο που κατέθεσε στο δικαστήριο. Η τοποθέτησή του ήταν προφορική (εκτός από τα τελευταία πέντε-δέκα λεπτά, όταν ζήτησε να

καθήσει, επειδή είχε εξαντληθεί, και ανέγνωσε τις τελευταίες δύο σελίδες) και τη διάνθισε με πρόσθετα επιχειρήματα, με ζωηρές εκφράσεις και κάμπισες παρεκβάσεις, που μόνο μια πιστή απομαγνηφώνηση θα μπορούσε να αποδώσει, χωρίς και πάλι να αποδώσει το «άρωμα» αυτής της τοποθέτησης. Αυτό το «μύρισμα» μόνον όσοι την άκουσαν live.

Το πρώιμο συνεχίστηκαν οι σχολιασμοί της κατάθεσης Κυριακίδου από τους συνηγόρους υπεράσπισης, οι οποίοι συστηματοποίησαν όλα τα ψεύδη και τις αντιφάσεις της και τα παρουσίασαν με συνοπτικό τρόπο στο δικαστήριο. Ολοκλήρωσε την τοποθέτηση του ο Α. Κωνσταντάκης, που είχε ξεκινήσει την προηγούμενη μέρα, και ακολούθησαν οι Σ. Φυτράκης, Τ. Χριστοδούλοπουλού, Σ. Καμπάνης, Μ. Δαλιάνη, Δ. Μπελαντής, Κ. Ιατροπούλου. Μετά το σχολιασμό από τον Χ. Τσιγαρίδα ζήτησε το λόγο η Ειρ. Αθανασάκη για να πει ότι βρίσκεται στον 160 μήνα φυλάκισης και ακόμα περιμένει μια εξήγηση γιατί βρίσκεται σ' αυτή τη θέση. Το ίδιο ξεκίνησε να πει και ο Κ. Αγαπίου, ο οποίος παραπήρησε ότι το τεκμήριο αθωότητας δεν ισχύει και ότι το δικαστήριο έχει υποκατασταθεί στην απόφασή του από το βούλευμα βάσει του οποίου παραπήρησε πάντα τη λήξη της συνεδρίασης.

Α. ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

Η μάρτυρας προσπάθησε να ενοχοποιηθεί εμένα και τον Κανά αναφερόμενη στην συνεργασία μας στην Καλύμνο και λέγοντας ανακρίβεις.

Εγώ δεν ήμουν εργολάβος. Ήμουνα μελετητής μηχανικός. Το 95% της δουλειάς μου ήταν σταντικές μελέτες άλλων μηχανικών, σε οικοδομές που δεν ήταν ιδιοκτήτες τους. Σε κάποια οικοδομή, περίπου το 1977, που ήμουν επιβλέπων μηχανικός, ο εργολάβος μου σύστησε έναν νεαρό, τον Κανά, και μου ζήτησε να τον βοηθήσω συστήνοντάς τον σε άλλες

δουλειές μου. Αμφιβάλλω αν σύστησα τον κ. Κανά μέχρι το 1983-1984 σε 3-4 μικροδουλειές στην Αθήνα. Σ' αυτές με έβγαλε ασπροπρόσωπο και εκτίμησα τα προσόντα του. Ήταν τίμιος, εργατικός, ικανός. Το 1983 και το 1987 τον σύστησα σε δύο μεγάλες δουλειές. Στην δεύτερη είχαν ήδη δημιουργηθεί προβλήματα στη συνεργασία μας.

Είπε η μάρτυρας ότι ερχόταν συχνά στο γραφείο. Δεν θυμάμαι πηγαδίστηκε την μάρτυρα, αλλά αυτή είναι η εντύπωση μου και δεν έχει αφήσει στη συνέργεια στην Καλύμνο ήδη δημιουργήθηκαν πάλι προβλήματα, φύσεως που δεν θέλω να αναφέρω, διέκοψα κάθε συνεργασία, δεν τον ξανασύστησα, δεν τον ξανασυνάντησα. Στη δεύτερη φορά που κατέβηκε στην Καλύμνο ήταν τέλος 1983 για ένα ξενοδοχείο που ήμουν μηχανικός. Ο λόγος που τον σύστησα ήταν ότι τα ηλεκτρολογικά συνεργεία στην Καλύμνο ήταν μικρής δυναμικότητας και καταστάθηκαν σ

ελόχιστοι ψαράδες. Καμία αρχή δεν κατάφερε ποτέ να εμποδίσει και να απαγορέψει αυτό το έθιμο.

Υπάρχει λοιπόν ένα τεράστιο εμπόριο δυναμίτη με σημαντικά οικονομικά οφέλη. Αυτό γίνεται από συγκεκριμένους ανθρώπους, γνωστούς σε όλους. Το επάγγελμα είναι κλειστό. Η αστυνομία, αφού δεν μπορεί να το απαγορέψει, προτίμησε, σοφά, να το ελέγχει. Γ' αυτό και όταν γίνονται πράξεις πρωστικής εκδίκησης με χρήση δυναμίτη πάνει τον δράστη σε ελάχιστο χρονικό διάστημα. Μπορεί κανένας λογικός άνθρωπος να πιστεύει ότι δεν ανακρίθηκε όλο αυτό το κύκλωμα των λαθρεμπόρων; Που πέρα από την εκβιαστική εξάρτηση που έχει από την αστυνομία, είχε και το πρόσθετο κίνητρο των 4.5 δισ. της επικίρυξης για τις πληροφορίες που θα έδνε; Ε, φυσικά και θα ανακρίθηκαν και θα έψαξε εξουσιοδοτικά ή Αντιτρομοκρατική. Το ότι δεν βρέθηκε τίποτα αποδεικνύει ότι καμία αγορά εκρηκτικών δεν έγινε από την Κάλυμνο και από κανένα.

Απόρρηση η μάρτυρας και δεν είχε να δώσει απάντηση σε ερώτηση σας, γιατί ο Κανάς δεν αγόραζε τα ηλεκτρολογικά υλικά από την Κάλυμνο. Μα όταν πρόκειται για υλικά ενός ξενοδοχείου που κοστίζουν 20 εκατομμύρια δραχμές, από τον μεταπράτη λιανέμπορο της Καλύμνου θα τα αγοράσει; Θα τα αγοράσει προφανώς από τον χοντρέμπορο που συνεργάζεται μόνιμα και θα πετύχει εκπτώσεις 30-35%.

Είπε η μάρτυρας ότι με θεωρούσε αφιστερό. Λοιπόν, τις δυο φορές που με συνάντησε στην Κάλυμνο σε πανηγύρια με αποξιώνει πολιτικά, με ένταση, αποκαλώντας με καπιταλίστα, εκμεταλλευτή και πλουτοκράτη, δημιουργώντας και ατμόσφαιρα αμφιχνίας στην παρέα.

Πρέπει εσείς να αξιολογήσετε οωστά την σκοπιμότητα των ανακριβειών που επιτίθηκαν από την μάρτυρα σε σχέση με τον πραγματικό χρόνο παρουσίας του Κανά στην Κάλυμνο. Οτι είχε 10 χρονια συνεχούς παρουσίας στην Κάλυμνο, ότι της παραχώρησα σπίτι και έμενα και μαζί της, ότι αγόρασε δυναμίτες ο Κανάς, ότι έφευγε δήθεν για να αγοράσει υλικά αλλά στην πραγματικότητα για να κάνει εκρήξεις.

Β. ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ

Η μάρτυρας με τον τρόπο της προσπάθησε να με ενοχοποιήσει για τη βοήθεια που της πρόσφερα για το σπίτι της, αφήνοντας να εννοηθεί ότι δεν λέει για μένα, αν και ξέρει, επειδή μου χρωστάει μεγάλη υποχρέωση. Πρόγραμμα που εμφέσως υπονοήθηκε και από την έδρα.

Είπε ότι επισκέφτηκα το διαμέρισμα που την βοήθησα να επισκευάσει. Δεν το επισκέφτηκα ποτέ ούτε ξέρω που βρίσκεται.

Αφροσε να εννοηθεί, ότι το κόστος των επισκευών ήταν πολύ μεγάλο. Γ' αυτό και η πρόεδρος τη ρώτησε: «Μα τόσα λεφτά είχε ο Τσιγαρίδας; Μήπως έχετε υποχρέωση και γ' αυτό δεν λέτε τίποτα για ωντόν;». Λοιπόν, ακούστε την αλήθεια. Την συνάντησα, ύστερα από παράκληση της, σε ένα καφενείο στα Εξάρχεια, τον Σεπτέμβριο - Οκτώβριο του 2000. Μου είπε πως έπρεπε να γκρεμίσει ένα τοίχο που χώριζε το χωλ και το σαλόνι, να μερεμέτισε τις ζημιές, να βάλει ένα μάρμαρο στο πάτωμα στη θέση του τούχου, να μεταφέρει ένα καλώδιο, να αντικαταστήσει πέντε σπασμένα πλαϊκάκια στην κουζίνα. Όλα αυτά, που ήταν ασήμαντα, απαιτούσαν διαφορετικές ειδικότητες και κανένας δεν ερχόταν να τα κάνει. Μου διηγήθηκε μεταξύ άλλων τα χιλιά δόσα βάσανα που είχε, φτώχεια και αρρώστιες. Της έδωσα το τηλέφωνο ενός υπεργολάβου, καλού ανθρώπου, πολυτεχνήτη, και της είπα να επικοινωνήσει μαζί του εκ μέρους μου και δεν ξαναενδιαφέρθηκα για το διαμέρισμα. Οταν τελείωσαν οι εργασίες με ξαναπήρε τηλέφωνο και μου ζήτησε να παζαρέψω εγώ τον υπεργολάβο. Πρόγραμμα, τον πήρα τηλέφωνο και μου είπε ότι του χρωστούσε 180.000 δραχμές. Θυμήθηκα όσα τρογικά μου είπε η μάρτυρας για τη ζωή της και ιδιαίτερα ότι όλο το εισόδημά της ήταν 144.000 δραχμές που έπαιρνε σαν καθαρίστρια και του είπα «άστα, θα στα πληρώσω εγώ με δόσεις».

Αυτή ήταν η αγοθεργία, που είπε η κα πρόεδρος και που της επιτρέπει σε κατάθεση της μάρτυρα να ρωτήσει: «Μήπως αισθάνεστε υποχρέωση και δεν λέτε για τον Τσιγαρίδα;». Τέτοιου ειδους συμπεριφορές και πρακτικές αντιμετωπίσεις των προβλημάτων φτωχών ανθρώπων έκανα τόσες πολ-

λές στη ζωή μου, που σήμερα δεν έχω την δυνατότητα ούτε να αντιμετωπίσω τις βασικές ανάγκες της οικογένειάς μου και αυτής της δίκης.

Την είδα άλλη μια φορά, στο τέλος του 2000, σε ένα καφενείο τέρμα λεωφόρου Γαλατσίου, μαζί με την κόρη της, όπου παρά της υποψίες που είχα από την πρώτη συνάντηση μας, ότι προσπαθούσε να μου πάρει λόγια, της πρότεινα δύο πράγματα. Πρώτο να μου δώσει ένα λογαριασμό της κόρης της να της στέλνω μηνιαίως κάποιο χαρτζίλικι, γιατί μου είπε ότι δεν είχε ούτε καφέ να πει και δεύτερο, επειδή βρισκότουσαν σε κατάσταση έντονης ταραχής, να συμβουλευτούν ένα γνωστό μου ψυχολόγο που είχε βοηθήσει επιτυχώς ένα γνωστό μου πρόσωπο. Αρνήθηκαν και τα δύο και δεν ξαναεπικοινώνησαν μαζί μου.

Η μάρτυρας είπε ανακρίβεις όσον αφορά την βοήθεια που της έδωσα για το σπίτι της και δεν απέφερε τη δεύτερη συνάντηση μας. Τη σκοπιμότητα αυτής της θολής και ελλιπούς κατάθεσης, που σας επέτρεψε να κάνετε τις γνωστές ερωτήσεις σας, πρέπει να την αξιολογήσετε εσείς και σωστά.

Γ. ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Η μάρτυρας, λέγοντας ανακρίβεις, παραπλήνησε το δικαστήριο σας -κατά την εκτίμηση μου- και ενοχοποίησε όσους -και ήταν πάρα πολλοί αυτοί- εργάστηκαν και συμμετείχαν στην έκδοση και την διανομή του περιοδικού ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, που κυκλοφόρησε από το 1975 έως το 1984. Γιατί δημιούργησε στην έδρα και στους παράγοντες της δίκης την πεποιθήση ότι η ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ είναι ένα ακόμη μυστήριο.

Υπάρχουν λόγοι για τις ανακρίβειες.

1ον) Για να ενισχύσει μαρτυρίες εναντίον του συγκατηγορούμενου μου Κανά, που λένε ότι τους μοιράζει ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ. Δηλαδή τι εννοώ: η ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ είναι περιοδικό τουλάχιστο ελεγχόμενο από τον ΕΛΑ, άρα αφού ο Κανάς το μοιράζει μέλος του ΕΛΑ. Και αυτό είναι ανεξάρτητο από το αν το γεγονός του μοιράσματος είναι αληθινό ή όχι.

2ον) Με την προϊόντα μηνή της μπορεί να θυμηθεί και μερικά ακόμη ονόματα που στην τωρινή της κατάθεση εμφανίστηκε να τα γνωρίζει μεν αλλά να μη θελει να τα πει. Θα μου πείτε, μα τελείωσε ση κατάθεση της. Οχι σε αυτή τη δίκη, στην επόμενη που επίσημα αναγγέλθηκε και στη μεθεπόμενη και στη μεθεπόμενη. Τι την εμποδίζει, για παράδειγμα, να «θυμηθεί» ότι και ο Γιάννης ο Σερίφης ήταν εκεί και έβαζε το μελάνι στον πολύγραφο την ώρα που ο Κανάς γύριζε τη μανβέλα ή και τη συμμετοχή των επόμενων που θα κατηγορηθούν; Άλλοτε, ο μάρτυρας Γιάννης Βεντούρης έχει καταθέσει στην προδικασία, ότι η Κυριακίδην του εκμυστηρεύθηκε ότι και ο Γιάννης Σερίφης ήταν μέλος του ΕΛΑ. Κι ακόμη, η μάρτυρας παρουσίασε προϊόντα μηνή και στη διάρκεια της κατάθεσής της ενώπιον σας, για να επιβεβαιωθεί το σενάριο ότι «έρει πολλά και δεν τα λέει όλων» και να αποκλειστεί η εκδοχή ότι δεν έρει τίποτα και απλά επιαναλαμβάνει τις καταθέσεις της.

Ακούστε λοιπόν μερικές αλήθειες για να κρίνετε την αξιοπιστία της. Γιατί ένα κομμάτι της συμμετοχής μου ήταν στην ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ και γνωρίζω πολύ καλά όλες τις λεπτομέρειες. Ας πούμε λοιπόν τις ανακρίβειες.

1ον) Είπε η μάρτυρας ότι έκανε σελιδοποίηση, σ' αυτό το υπόγειο της Ιωνίας, ότι πήγε μερικές φορές, κάποιες ώρες. Στην πραγματικότητα, περιέγραψε μια διαδικασία βιβλιοδεσίας και αυτή τελείωσε ανακριβώς. Ακούστε λοιπόν την διαδικασία. Η ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ εκδιδόταν από 300 έως και 800 τεύχη, αναλόγως. Ας πάρουμε τα πιο λίγα. 300 τεύχη από 100 σελίδες, δηλαδή 25 τετράφυλλα, δηλαδή 7500 χιλιάδες φύλλα. Οταν λοιπόν τυπωόντουσαν αυτά τα 7500 χιλιάδες φύλλα στον πολύγραφο, με μέσο όρο το πολύ 150-200 φύλλα την ώρα, χρειαζόταν 40 με 50 ώρες μόνο για την εκτύπωση και αυτές έπρεπε να προηγηθούν από τη βιβλιοδεσία. Αυτά τα 7500 φύλλα έπρεπε να γίνουν 25 σωροί των 300 φύλλων πάνω στον πάγκο, μετά να έρθουν οι βιβλιοδεσίες να παίρνουν ένα-ένα φύλλο από τους 25 σωρούς για να γίνει ένα τεύχος και να μπουν τα τσακ-τσακ που είπε η μάρτυρας. Αν πούλαγασε και τα χαλασμένα, που έπρεπε να μπουν στην πάντα, κλπ, δηλαδή δουλειά 2-3 ανθρώπων για 40-50 ώρες για κάθε τεύχος. Αυτή τη δουλειά την κάνανε άνθρωποι συνειδητοποιη-

μένοι πολιτικά -όχι του ΕΛΑ, του κινήματος-, που είχαν προτεραιότητες και που πίστευαν στην αναγκαιότητα και τη χρησιμότητα του περιοδικού, που έπρεπε να δουλεύουν και 8 και 10 ώρες συνεχώς και να ζευγτάνε και όχι άτομα που δεν ήξεραν τι σημαίνει «έξω από το NATO» και το μυαλό τους ήταν αλλού.

2ον) Το υπόγειο της Ιωνίας ήταν ένας χώρος 3X5, με ένα μεγάλο πάγκο που έπιανε τον μεγαλύτερο χώρο, με

χρι που συνάντησα τον Κασήμη στον τόπο μιας δουλειάς που έκανε, εντάχτηκα στον ΕΛΑ και ανέλαβα ουσιαστικότερο ρόλο σ' αυτές τις προσπάθειες, στο μαζικό κίνημα, στην Αντιπληροφόρηση, στην οργάνωση δυναμικού κοινωνικής αντίστασης.

E. ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΛΑ Η ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ;

Υπάρχει ένα ερώτημα πολύ σημαντικό. Ποιο είναι αυτό; Είναι ολήθεια αυτό που λέει η μάρτυρας, ότι ήταν μέλος του ΕΛΑ; Εγώ έχω τα όριά μου, το γιατί δεν θέλω να απαντήσω το έχω εξηγήσει και θα το εξηγήσω και παρακάτω. Μπορώ όμως να κάνω κρίσεις σε σχέση με την εν γένει κατάθεσή της και εσείς να βγάλετε τα συμπεράσματά σας.

1ον) Συμμετείχε, λέει, στην έκδοση της Αντιπληροφόρησης μέχρι το θάνατο του Κασήμη, τον Οκτώβριο του 1977. Μετά τον θάνατο του Κασήμη είπε ότι η έκδοση της ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ είχε δυσκολίες, ότι απόνησε η εκδοτική της προσπάθεια και υπονόμησε ότι αυτοί που συμμετείχαν φοβήθηκαν. Για ακούστε λοιπόν: το 1978 η ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ έχει την μεγαλύτερη εκδοτική της δραστηριότητα. Βγάνει το τεύχος 17 τον Δεκέμβρη του 1977, το τεύχος 18 τον Γενάρη του 1978, το τεύχος 19 τον Φλεβάρη του 1978, το τεύχος 20 τον Απρίλιο του 1978, το έκτακτο τεύχος 4 και 5 τον Μάιο του 1978, το 6ο έκτακτο τεύχος τον Σεπτέμβριο του 1978, το τεύχος 21 τον Ιούλιο του 1978, το 22 τον Νοέμβριο του 1978, το 23 τον Γενάρη του 1979. Υποτίθεται -της ομολογεί ο Κανάς το 1977- ότι είναι μέλος του ΕΛΑ, την βάζει να νοικιάσει γιάφκα το 1981, αλλά δεν της ζητάει να βοηθήσει στις εκδόσεις της ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ το 1978, αυτήν μία έμπειρο βιβλιοδέτη και με προϋπηρεσία στην ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, όταν το περιοδικό με τέτοιο εκδοτικό όγκο και με τέτοια ελλειψη βοήθειας, λόγω της αποχώρησης πολλών ανθρώπων, είχε ανάγκη από κάθε βοήθεια. Στην κρίση σας.

2ον) Κατέθεσε η μάρτυρας ότι συμμετείχε στην αναγραφή συνθημάτων με την υπογραφή ΕΛΑ και σε κόλλημα αφισών του ΕΛΑ. Εγώ δεν θυμάμαι ποτέ συνθήματα και αφίσες με την υπογραφή του ΕΛΑ. Αυτά έχουν γραφεί στα μυθιστορήματα του Λαμπρόπουλου και του Παπαχελά. Τους τα είπε η ίδια ή είχαν τις διεις πηγές;

3ον) Είπε η μάρτυρας στις 6/4 το πρωί ότι μετά τον θάνατο του Κασήμη αποδιοργανώθηκε ο ΕΛΑ και ανασυγκροτήθηκε μετά από 1,5 χρόνο. Μα το 1978 ο ΕΛΑ έκανε πάνω από 10 ενέργειες και το 1979 πολύ περισσότερες.

4ον) Αυτά που κατέθεσε η μάρτυρας για την οργανωτική συγκρότηση του ΕΛΑ δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα, όπως εγώ τουλάχιστον την γνωρίζω. Θα αναφερθώ στην απολογία μου ή και νωρίτερα στην χρειαστεί γι' αυτό το θέμα. Αυτό το εφεύρημα μιας ομάδας του ΕΛΑ, ψυχολογικής υποστήριξης, ενημέρωσης και εκμυστηρεύσεων των γυναικών από γυναίκες του ΕΛΑ, είναι καταπληκτικό και πιθανώς πρέπει να εφαρμοστεί στο μέλλον. Στην κρίση σας.

5ον) Θα σας πω μια πληροφορία που μου έδωσε ο τελευταίος μου σύνδεσμος με την οργάνωση το 1989. Σε μία γενική συζήτηση που είχαμε για μια νέα και ωραία Παλαιοιστίνια που έγινε καμικάζι τον

ρώτησα: «Υπήρξαν σε οργανώσεις σαν την ΡΑΦ και της ΕΡΥΘΡΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ γυναίκες μέλη που έχουν δεῖξει "τσαγιάνο" μεγαλύτερο από τους άντρες. Εμείς -του λέω- δεν έχουμε καμιά τέτοια!» Η απάντηση του ήταν: «Καμιά γυναίκα της οργάνωσης δεν έφερε στο σημείο που να θέλει ή να μπορεί να συμμετέχει σε μια ενέργεια. Παιζουν μόνο περιφερειακό ρόλο». Αυτά στην κρίση σας.

ΣΤ. ΓΕΝΙΚΑ

Πριν οικοληρώσω με μία γενική εκτίμηση της μάρτυρας, έχω να πω κάποια πράγματα. Αυτά που είπα είναι μέσα στα όρια που καθορίσα από την πραγματική μου απολογία, όρια που τα καθορίζει η προσωπική και πολιτική μου αξιοπρέπεια και θητική. Ομως, ακόμη και με αυτά που είπα κινδυνεύω να ενοχοποιηθώ. Για παράδειγμα, πριν από λίγες μέρες έκανα μια παρέμβαση για να εξηγήσω ότι η διαδικασία των τηλεφωνήμάτων πριν τις εκρήξεις, σκόπευε, με ένα συγκεκριμένο τρόπο, στο να αποκλειστεί κάθε πιθανότητα να τραυματιστεί ακόμα και ένας άνθρωπος. Η έδρα αμέσως με ενοχοποίησε λέγοντάς μου: «Α, ώστε τα ξέρεις από πρώτο χέρι!». Την Τρίτη 26 Απριλίου, αναφέρομενη η μάρτυρας σε μέλη του ΕΛΑ, με οποιοδήποτε ρόλο, που έγιναν νοικοκύρηδες, η πρόεδρος είπε: «Να ο νοικοκύρης ο Τσιγαρίδας».

Αλλά αυτή η προσπάθεια ενοχοποίησης μου είναι συνεχής και από πολλές πλευρές. Πριν και μετά την σύλληψή μου εκδόθηκαν πολλά βιβλία, γράφητηκαν πολλά άρθρα στις εφημερίδες, που με δίκασαν και μου απέδωσαν, βάσει διαφορετικών σεναρίων, τις συβαρότερες κατηγορίες. Ακόμη και εδώ στο δικαστήριο, ο κ. Κούγιας με ονόμασε «πνευματικό αρχηγό» της οργάνωσης. Γιατί αυτό; Γιατί εκφράζει εκείνη την άποψη που λέει ότι η «πνευματική υπεροχή» απέναντι στα υπόλοιπα στελέχη είναι εκείνο το πρόσον που δίνει την αρχηγία, έχοντας προφανώς υπόψη του τα παραδείγματα του Καραμανλή και του Παπανδρέου. Εγώ βέβαια έχω διαφορετική εκτίμηση τόσο για το IQ των δυο πολιτικών όσο και για τους λόγους που αναλαμβάνει κανείς την αρχηγία, αλλά η γνώμη μου δεν μετράει.

Ο κύριος Αγαπίους έδωσε στο δικαστήριο δημοσίευμα του Playboy που για όποιον έρει να διαβάζει Ελληνικά, εκτός από τα μειωτικά της πρωστικότητάς μου και τα απολύτως ψευδή πρωστικά γεγονότα που με αφορούν, με ενοχοποίηση σαν ιδρυτικό μέλος του ΕΛΑ, ότι εγώ δηλαδή έγραψα το ιδεολογικοπολιτικό κείμενο, ότι είμαι αρχηγός από τον θάνατο του Χρήστου Κασήμη μέχρι το 1989 και ενοχοποίησε τον Κανά σαν αρχηγό μετά το 1989. Αυτό το κείμενο ο κ. Εισαγγελέας το αξιοποίησε αμέσως λέγοντας πως περιέχει σημαντικά στοιχεία για τους κατηγορούμενους.

Διευκρίνιζω πως ούτε στηγή δεν μου πέρασε από το μυαλό, ότι ο κ. Αγαπίους έδωσε αυτό το δημοσίευμα για να ενοχοποιήσει συγκατηγορούμενούς του. Πιστεύω πως το έδωσε για να δείξει πως τέτοιου ειδούς κατάπτυστα δημοσιεύματα αποτυπώνουν τον τρόπο που επιδιώκεται η διαμόρφωση της κοινής γνώμης από την οργάνωση που απομονώνει από την παραδοσιακή κατοικία- να τα ονομάσει προκρύξεις και γιατί όχι, να προχωρήσει και σε άλλους, για όλους μας, επικίνδυνους συλλογισμούς.

Θέλω να επισημάνω ότι στους φιλάθλους είχε

έλλειψη στοιχείων αντικαθιστούν με σενάρια.

Εξω από την αίθουσα, φίλοι και συγγενείς μου είπαν: «Τί θέλεις και ανακατεύεσαι; Δεν βλέπεις πως ψάχνουν ευκαιρία να σε ενοχοποιήσουν;». Αποντώ: Ας γίνει και έτσι, αν πρέπει να σωπάσω για να μην επιδιώκεται η τιμωρία μου για πράγματα που δεν είμαι ένοχος». Γιατί ο προτεραιότητές μου είναι δηλωμένες και ειραρχημένες: Να υπερασπίσω την επιλογή μου, εξηγώντας και λέγοντας την αλήθεια, και να πείσω την οικογένεια μου, μέσα από τη διαδικασία και όχι από την απόφασή σας, ότι δεν είμαι ποινικός εγκληματίας.

Διευκρίνιζω, λοιπόν, και δηλώνω, ότι εγώ ήμουν καλύ πληροφορημένος. Δεν ήμουν όμως ποτέ πληροφορημένος πριν τα γεγονότα και αυτό γιατί η συνθήτηση των επιαφών μου ήταν τέτοια, που θα ήταν αντισυνωμοτικό και επικίνδυνο να ξέρω ένα δύο μήνες νωρίτερα την κάθε φορά συγκεκριμένη πρακτική.

Πέρα από την προσπάθεια ενοχοποίησης μου, γίνεται προσπάθεια από σκοτεινούς κύκλους της αντιδραστήσης σπλαχνής της αξιοπρέπειάς μου, της θητικής μου και ιδιαίτερα της ειλικρίνειάς μου, με συστηματική προσπάθεια ηθικής πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής εξόντωσης μου και ιδιαίτερα για την ακύρωση της αξιοποίησής μου, που στοχεύει παραλληλα και στην ακύρωση των όποιων λίγων υπερασπιστικών απόψεων και γνωμών, που έχω και δηλώνω και μπορώ να καταθέσω για τους συγκατηγορούμενούς μου, τωρινούς και μελλοντικούς. Πιστεύω ότι πρέπει να καταγγέλλονται από δύο άλλους που στολικοποιημένους ανθρώπους, γιατί ζεπεράστηκαν τα όρια ανοχής και αναμονής. Η ΣΙΩΠΗ, από δύο και πέρα, ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ.

Την προσπάθεια αυτή ήρθαν να καλύψουν φίλοι οι που συμπορεύονταν με τις επιδιώξεις που αναφέρθηκαν παραπάνω, των πιο σκοτεινών κύκλων της αντιδραστήσης, και κάνουν μια διαφορετική συντηρητική επιτυχίας. Πιστεύω ότι την προσπάθεια αυτή γίνεται από δύο άλλους που στοχεύει παραλληλα και στην ακύρωση των αρχών ασφαλείας, ανεξάρτητα από τους λόγους που επικολούνται από την πράξη τους. Και βέβαια δεν μπορεί να είναι ποτέ αξιόπιστοι μάρτυρες, γιατί βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο και την χειραγώγηση των αρχών ασφαλείας, ανεξάρτητα από τους λόγους που επικολούνται ότι τους οδήγησαν στην πράξη τους. Και βέβαια δεν μπορεί να είναι αξιόπιστοι, όταν οι λόγοι που επικαλούνται αποδεικνύεται ότι δεν έχουν καμιά σχέση με την αλήθεια.

Συμφωνώ με τους συγκατηγορούμενούς μου που που διαμαρτύρονται έντονα και συνεχώς γιατί αυτή της μέριμνα, συγκατηγορούμενούς μου που συνεργάζονται με τις αρχές για να ενοχοποιήσουν ανθρώπους. Αυτοί οι μάρτυρες δεν μπορεί να είναι ποτέ αξιό

«Άντε να ξουρίζεστε»

✓ Η στήλη αισθάνεται την υποχρέωση προς τους πολυπληθείς αναγνώστες της να πάρει σαφή θέση για το ντέρμπι Χριστόδουλος εναντίον Βαρθολομαίου. Ο αγώνας είναι παγκόσμιου ενδιαφέροντος, θα τον παρακολουθήσουν εκατομμύρια πιστοί και είναι σήμουρο ότι θα έχει πολλά χτυπήματα κάτω από τη μέση.

Εμείς, ως γνωστόν, είμαστε κομμουνιστές, άθεοι και αν οι χριστιανοί έχουν δίκιο και υπάρχει θεός, έχουμε εξασφαλίσει πρώτο τραπέζι πίστα στην Κόλαση και βίλα τριόροφη με θέα τα καζάνια. Αν βλέπαμε το ζήτημα με ωφελιμιστικό τρόπο (και ελαφρά τζογαδόρικο), θα έπρεπε να πάρουμε θέση υπέρ του ενός ή του άλλου μονομάχου, ώστε στην περίπτωση ύπαρξης της επουράνιας βασιλείας να είχαμε ένα χοντρό μέσο. Παραμένουμε όμως πιστοί στις αρχές μας (άλλωστε ακόμη και αν έχουν δίκιο οι χριστιανοί, όλοι οι καλοί μας φίλοι θα είναι στο πυρ το εξώτερον, συνεπώς τί να κάνουμε εμείς μόνοι μας κάτω από τη μηλιά του παραδείσου;) και στο ψευτοδηλημμα Χριστόδουλος ή Βαρθολομαίος, απαντάμε: "Ξυρίστε τώρα τους τράγους".

✓ "Η Σμύρνη μάνα καίγεται..." Οχι, δεν συνείχουμε με μουσική (αφού, ως γνωστόν, αυτή η πλευρά του πολιτισμού δεν είναι το δυνατό μας σημείο). Απλά πιστεύουμε ότι με αυτό το στήχο εκφράζουμε την πεποίθηση της πλειοψηφίας των φιλάθλων γ' αυτά που θα συμβουν στον τελικό του κυπέλλου ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό. Μελετώντας το σχέδιο των μπάτσων για τον τρόπο προσέλευσης και αποχώρησης των φιλάθλων από το γήπεδο, έχουμε την αίσθηση ότι πρόκειται για πολεμικό σχέδιο και όχι για περιφρύρηση ποδοσφαιρικού αγώνα (σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτες πηγές, το σχέδιο ζητήθηκε από την αμερικανική διοίκηση στο Ιράκ για να εφαρμοστεί εναντίον των ανταρτών στη Φαλούτζα).

Στο επόμενο φύλλο θα έχουμε κριτική για τον αγώνα, ελπίζουμε μόνο για το αγωνιστικό μέρος τον οποίο δεν θα μπορέσουμε να δούμε στην απ' ευθείας μετάδοση, αφού την ίδια μέρα υπάρχει η πορεία στη Λάρισα, για να κλείσουν τα λευκά κελιά και να μην δημιουργηθεί ελληνικό Γκουαντά-

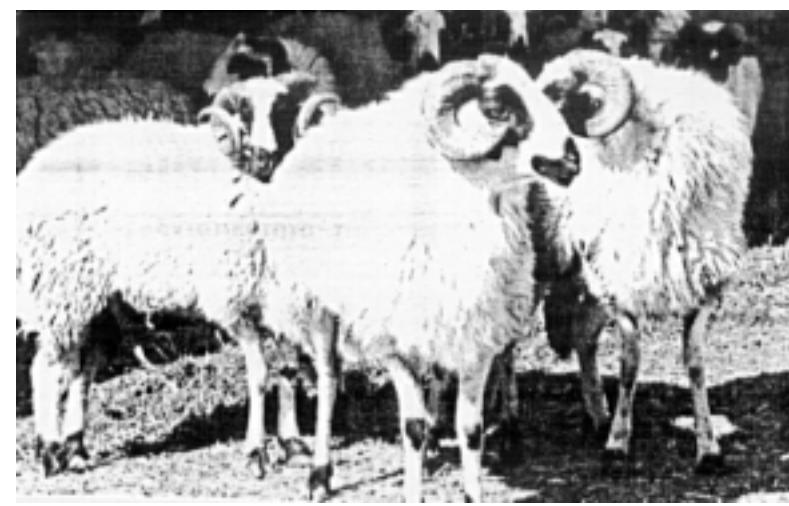
ναμο, στην οποία όλοι θα

πρέπει να δώσουμε αγωνιστικό παρών. Μια πρώτη εκτίμηση για το ντέρμπι είναι ότι αυτό θα κριθεί στο χώρο του κέντρου. Αν ο Πλαναθηναϊκός καταφέρει να πιέσει ψηλά και να μην επιτρέψει στα χαρά του Ολυμπιακού να περνούν εύκολα τη μπάλα στους επιθετικούς της ομάδας (κάτι που δεν

δοξού μιλούν για αρκετό χρονικό διάστημα) για να δούμε τον Ντέμη ιδιοκτήτη της ΠΑΕ. Μετά τη συμφωνία με την ENIC για την παραχώρηση των μετοχών της και με τη NETMED για ένα νέο βελτιωμένο τηλεοπτικό συμβόλαιο, ο Ντέμης θα πρέπει να καταφέρει να προχωρήσουν οι διαδικασίες έντα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Τράγοι έτοιμοι για όλα (εντάξει, κριάρια είναι, αλλά το πιάσατε το υπονύμενο).

έγινε στον αγώνα της Λεωφόρου), τότε έχει ελπίδες να φτάσει στη νίκη. Αυτό είναι βέβαια πολύ δύσκολο, γιατί δεν έχει μέσους με προσωπικότητα και επιπλέον ο προπονητής του πήρε το δίπλωμα νύχτα. Το βάρος για τους πράσινους καλούνται να σηκώσουν οι δυο πλάγιοι μπακ Μινχ και Σεϊταρίδης και ο Παπαδόπουλος στην επιθεώση.

Στην απέναντι όχθη ο Ολυμπιακός θα στηριχθεί στην πολύ καλή μεσοεπιθετική γραμμή που διαθέτει και έχει να αντιμετωπίσει το ένα και μοναδικό πρόβλημα που ακούει στο όνομα Αλέφαντος. Αν οι ερυθρόλευκοι παίχτες ξεπεράσουν την ύπαρξή του, τότε θα φτάσουν εύκολα στη νίκη. Τα προγνωστικά μου για τον αγώνα είναι 55 - 45 υπέρ του Ολυμπιακού που μετά την - όπως όλα δείχνουν- απώλεια του πρωταθλήματος έχει ένα επιπλέον κίνητρο για τη νίκη.

✓ Και ενώ όλοι περιμένουν

ότι μετά την ολοκλήρωση της συμφωνίας του Ντέμη με την ENIC, η ΑΕΚ θα έβγαινε από το τούνελ, τα πράγματα δείχνουν πολύ πιο δύσκολα. Ετοι ή αλλιώς, η κίνηση Ντέμη έθετε αρκετά προσπατούμενα για να γίνει βιώσιμη στην πράξη, όμως όπως όλα δείχνουν θα πρέπει να περιμένουμε (ορισμένοι απαισιο-

ξης της ομάδας στο άρθρο 44 και να εξασφαλίσει δάνειο 7-8 εκατ. ευρώ. Για το πρώτο, ενώ όλα έδειχναν ότι δεν θα υπάρξει πρόβλημα, τουλάχιστον μέχρι τη φάση εξέτασης του φακέλου της ομάδας, υπήρξε μια πρωτοβουλία από το υπουργείο Ανάπτυξης για συνολική ρύθμιση των οικονομικών προβλημάτων των ΠΑΕ και των ΚΑΕ, με βάση ρύθμιση αλα Μπερλουσκόνι. Η κυβέρνηση, προκειμένου να αντιμετωπίσει το οικονομικό πρόβλημα των ομάδων και ταυτόχρονα να μη χρεωθεί πολιτικό κόστος, ότι βοηθάει συγκεκριμένες ομάδες, προσανατολίζεται στην όμεση εφαρμογή συνολικής ρύθμισης και όχι υπαγωγή συγκεκριμένων ομάδων στο άρθρο 44. Η εξέλιξη αυτή θα ήταν παρά πολύ ευνοϊκή για την ΑΕΚ, όμως στην προκειμένη περίπτωση οποιαδήποτε καθυστέρηση θα είναι καταστροφική για την κίνηση Ντέμη.

Το δεύτερο σημείο είναι η εξασφάλιση των απαραιτήτων εγγυήσεων προκειμένου να δοθεί το δάνειο. Οι εγγυήσεις αυτές θα έρθουν είτε από ομάδα επιχειρηματιών είτε από την προπώληση εισιτηρίων διαφέρουσα. Μέχρι στιγμής οι επιχειρηματίες που στηρίζουν την κίνηση του Ντέμη δεν

δείχνουν διατεθειμένοι να βάλουν το χέρι στην τσέπη, αφού ως γνωστόν οι καπιταλιστές για να επενδύσουν θα πρέπει να έχουν εξασφαλίσει τους όρους και τις προϋποθέσεις για να βγάλουν κέρδη. Ετσι, ο προσανατολισμός είναι πλέον να εμφανιστούν σαν θεσμικοί επενδυτές οι οπαδοί της ΑΕΚ, που θα εμφανιστούν να προπληρώνουν τα εισιτήρια διάρκειας για τα τρία ή τέσσερα επόμενα χρόνια. Μια τέτοια λύση, εκτός του ότι απαιτεί τη συγκατάθεση των τραπεζών, είναι και ιδιαίτερα χρονοβόρα, αφού εκτός από την διαδικασία πωλησης των εισιτηρίων υπάρχει και το πρόβλημα της μη ύπαρξης γηπέδου. Κανένας δεν έρει ακόμη το γήπεδο στο οποίο θα αγωνίζεται η ομάδα του χρόνου και συνεπώς μέχρι να λυθεί το θέμα κονείς δεν μπορεί να αρχίσει να πουλάει εισιτήρια διαφέρουσας.

Έχαμε γράψει ότι τα δύσκολα για τον Ντέμη θα αρχίσουν από τη στιγμή που θα πάρει τη διοίκηση της ομάδας και θα πρέπει να κάνει πράξη το σχεδιασμό που υπάρχει στα χαρτιά, και όλοι γνωρίζουμε ότι ανάμεσα στα δύο αυτά υπάρχει μια πολύ μεγάλη απόσταση που πρέπει να διαυθεί.

Πάπιας

Υ.Γ. Ο Μινχ το πρώτο διάστημα της θητείας του στον Παναθηναϊκό αντιμετωπίστηκε με πολύ άσχημο τρόπο από την πλειοψηφία των συναδελφών μου, που τον κατέταξαν στην κατηγορία "παλτό". Βέβαια, με την απόδοσή του το τελευταίο διάστημα έχει αναγκάσει τους πάντες να τον θεωρούν έναν από τους πολυτιμότερους παίχτες της ομάδας. Η στήλη έχει σε μεγάλη εκτίμηση την ποδοσφαιρική αξία του Γερμανού, ιδιαίτερα τώρα που έμαθε ότι εκτός των άλλων είναι και λάτρης των ιπποδρομίων και όποτε του δίνεται η ευκαιρία πηγαίνει στο Μαρκόπουλο για να παρακολουθήσει από κοντά την προσπάθεια των δρομώνων ήπιων να φτάσουν στη νίκη.

■ Μένο Μέιτζες

Μαξ

Είναι ιστορικά διαπιστωμένες οι καλλιτεχνικές ανησυχίες του Αδόλφου Χίτλερ. Ζωγραφικά έργα του, που υμίζουν κακότεχνους νατουραλιστικούς πίνακες πλανάδιων ζωγράφων, πουλήθηκαν μάλιστα σε δημοπρασίες, αν και ο ίδιος απέτυχε οικτρά σε οποιαδήποτε απόπειρα καλλιτεχνικής καριέρας. Με αφορμή το γεγονός αυτό, ο Μέιτζες επινοεί έναν εβραϊκό έμπορο τέχνης, τον Μαξ Ρόθμαν, που προσπαθεί να σπρώξει τον νεαρό Αδόλφο στην τέχνη απομακρύνοντάς τον από τις επικίνδυνες κοινωνικοπολιτικές απόψεις του.

«Πίσσο διαφορετικός θα ήταν ο κόσμος αν ο Χίτλερ είχε παραμείνει ζωγράφος», αναφωτείται ο σκηνοθέτης-σεναριογράφος.

Καθόλου διαφορετικός, απαντάμε εμείς σ' αυτό το ανόητο ερώτημα. Ο Χίτλερ υπήρξε γέννημα της εποχής του, δημιούργημα των άδικων, για τη Γερμανία, συνθηκών του Α'

παγκοσμίου πολέμου και μαριονέτα του γερμανικού κεφαλαίου στην αντεπίθεσή του για να επανακτήσει ζωτικό χώρο. Αρα, αν δεν ήταν αυτός, θα ήταν κάποιος άλλος.

Κατά τα άλλα, κουβέντα να γίνεται σε ακόμη άλλη μια αφελή προσωποποίηση της ιστορίας.

■ Φέλιξ Σαμπρόσο

Chill out

Ισπανική κωμωδία, παραγωγή του Πέδρο Αλμοδόβαρ, με θέμα έναν χρεοκοπημένο κωμικό που αρχίζει να κάνει όνειρα για τη βελτίωση της ζωής της οικογένειάς του, όταν ένας σκηνοθέτης του προτείνει

ΟΣΑ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ Η ΛΕΗΛΑΣΙΑ (επί τοίχου κρεμάμενο - σύνθημα)

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ ΚΕΛΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΥΘΕΩΣ ΑΝΑΛΟΓΟ ΜΕ ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΥΡΙΑ ΣΟΦΙΑ, σας παρακαλούμε μελετήστε εντατικότερα (κινδυνεύετε να χαρακτηριστείτε ψευδομάρτυρας)

◆ Στάση εργασίας, 01/05/04, άντε και του χρόνου 1 λεπτού στηγή...

◆ Η «Αλέκο» είναι «άθεη». Τί της είπε ο Χρυσός... όταν πήγε στο «Σπίτι»; ΣΚΥΨΕ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ...

◆ Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί η Μπέμπη Μπλανς μίλησε με τον ρασοφιότατο Βαρθολομαίο...

◆ Ελεος, Γιάννη, όχι άλλη τζάζ στα διαλείμματα!

◆ Χαμαιρέψεις ιερατείο / πάντοτε χοντρό κι αστείο.

◆ 795 φήμους (ήτοι 8,56%) έλαβε στο Κ(άτσε) Κ(αλά) Ε(ρχομαι) -κόμμα- (εκλογές 2004) στον δήμο Μελισσών των βορείων προαστίων (αυτών, ντε, που φοράνε Gucci φόρεμα). Και σ' ανώτερα: να σαρώσετε Κηφισιά, Εκάλη, Ανοιξη...

◆ Δεν έφτασαν τα μόρια του ΑΣΕΠ και είπε ο κυρ-δήμαρχος να «σπρώξει» την κατάσταση με το δίκο του μόριο (Αλμυρός Βόλου).

◆ «Το σχέδιο Ανάν δεν είναι σίγουρα η δική μας αναζήτηση για τον διεθνισμό, για την συγκατοίκηση των λαών και όχι μόνο στην Κύπρο. Δεν είναι καρός! Ήμαρτον...

◆ Εκείνη η «συνέλευση ενά-

τούρκων και Κυπρίων εργαζομένων. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως είναι και ο μόνος λόγος που πρέπει να απαξιώθει ολοκληρωτικά και να απορριφθεί γιατί το ΝΑΙ -το δίκο μας και ΟΧΙ του ΟΗΕ- είναι η μόνη ελπίδα και προοπτική για να ξεφύγουν Τούρκοι και Κύπριοι από τον διχασμό, την διχοτόμηση, τον ρατσισμό. Γιατί είναι η μόνη ευκαιρία που έχουν οι προλετάριοι Τουρκούπριοι να αισθανθούν αδελφιά με τα αδελφιά τους πίσω από την πράσινη γραμμή». Γιωργάκης; Κωστάκης; ΣΥΝ; Οχι, όχι! «Μαύρο και κόκκινο» - «Συνεργασία αναρχικών συντρόφων/ισσών από την Ελλάδα». (Λίγο «Κάιν» δεν μυρίζει;)

◆ Η Ντορίτα λέει ότι άμα ρίχνουμε τσιγάρο ή τσίχλα επί των πεζοδρομίων ή των οδών θα μας προστιμιάζει με 20 γιούρα. (Καπάκι η «ATHENS VOICE» παίρνει το μήνυμα και αραδιάζει σε λίδες μεταμοντέρνας τεχνοτροπίας για τις «Τσίχλες-χάλκομανίες στα πεζοδρόμια της πόλης» τ. 28, 29/04-05/04). Δηλαδή: φτύστε, κλάστε, ρευτείτε, όσο είναι καιρός! Ήμαρτον...

◆ Εκείνη η «συνέλευση ενά-

Φοιτητικές εκλογές;! Μα τι λες, αγόρι μου;

ντια στην ειρήνη» όταν διαδηλώνει όλο και μικράνει, όλο και μικραίνει...

◆ Ρε, δε φεύγουν (οι διάφοροι) από το Φλόρουμ όσο τα σκάει η ΓΣΕΕ.

◆ «Οφείλουμε να το πούμε καθαρά. Την βασική ευθύνη για την αισχρή και εξοργιστική αυτή κατάσταση που ζούμε, την έχουν εργαζόμενοι και τα τίμια εργατικά στελέχη που συνεχίζουν και ψηφίζουν και να στηρίζουν αυτούς τους αχρείους εργατοπατέρες της ΠΑΣΚΕ» (εφημ. «Εργατική Δημοκρατία», 4ος/2004).

◆ «Οπως έχουμε τονίσει επανειλημμένα, ως επανα-

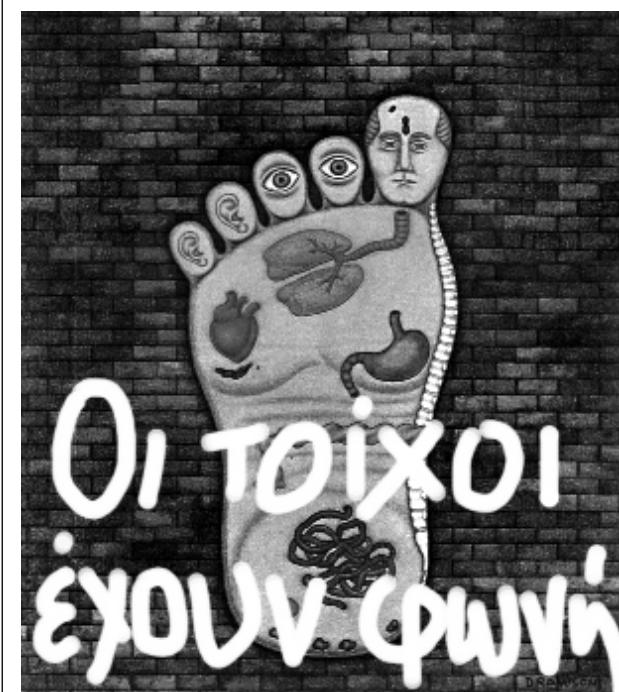
στάτες μαρξιστές καταδικάζουμε απεριφραστά τυφλές πράξεις βίσας που προξενούν το θάνατο αθώων ανθρώπων. Οι επιθέσεις των καθαριάτων της αλ-Κάιντα στη Μαδρίτη δεν αποτελούν αντιιμπεριαλιστικές ενέργειες αλλά ειδεχθείς εγκληματικές τρομοκρατικές πράξεις» (από την ίδια εφημερίδα). Προσέξτε την (εισαγγελική) ορολογία: ειδεχθείς - εγκληματικές - τρομοκρατικές - πράξεις. Εισαγγελικότεροι του εισαγγελέως οι τύποι.

◆ Μπορεί να μην νοιάζεται για τον ΕΛΑ το «ΠΡΙΝ» αλλά είναι υπέρ της «ε.λ.α» = εργατική λαϊκή αντιπολίτευση (βλέπε φύλλο 2/5/04). Ποιού γκαγκάν, δηλαδή.

◆ Για κυαλάρετε καλύτερα τους τύπους που μοιράζουν προκηρύξεις κατά του Χρήστου Τσαγιάδα. Για κυαλάρετε...

◆ «Δικός σας ο πόλεμος - Δικόι μας οι νεκροί» (με συμπλήρωμα «P.R. i terrorismo cul i merda»): πτροφανώς δεν έχει γίνει απολύτως αντιληπτό το γεγονός της ΕΜΠΟΛΕΜΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ αφ' ενός, και το όπι δεν υπάρχουν αθώοι και ένοχοι αφ' επέρου. Στο δίκαιο (ή τον άδικο) πόλεμο όταν κάθεσαι στη μέση (παριστάντας τον ανήξερο) βυθίζεσαι στα σκατά με το γνωστό ερώτημα στα χείλη: «Γιατί;».

Βασίλης

◆ Μαζί για την Ολυμπιακή νίκη (ALPHA BANK)

Να ξεκινήσουμε από τους θεσμούς. Τί, μόνο οι άλλοι θα είναι θεσμολάργοι; Το συνθηματάκι δέσποζε στην εξέδρα της ΓΣΕΕ για την 1η του Μάη. Δύο συνεργαζόμενοι θεσμοί. Οι τράπεζες, η ΓΣΕΕ και το νέο μεγάλο όραμα του έθνους, η Ολυμπιαδα, που στο βωμό της χύθηκε άφθονο εργατικό αίμα.

Φτού σας, αλήτες.

◆ Οχι στον νεοφιλελευθερισμό, όχι στον πόλεμο - Αυτόνομη Παρέμβαση (πανό)

◆ Πρωτομαγιά 2004 Διαδηλώνουμε ενάντια σε ιμπεριαλισμό, πόλεμο, νεοφιλελευθερισμό - Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ (αφίσα)

◆ 1η Μάη Διεθνιστική - Ταξική - Ενωτική / Ιράκι - Κύπρος - Παλαιστίνη / Ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό κ.λπ. - ΔΕΑ (αφίσα)

Οι μαθητές ξεπέρασαν τους δασκάλους. Η ΔΕΑ πρόσθεσε και το «Ιράκι - Κύπρος - Παλαιστίνη», για να εξηγήσει τι εννοεί όλο αυτό το φιλειρηνικό μέτωπο λέγοντας πόλεμος. Κι εντάξει, για την Κύπρο δεν μας πέφτει λόγος. Ας τα βρούνε με τον Κωνσταντόπουλο που είπε ένα μεγαλοπρεπέστατο ναι στο ιμπεριαλιστικό σχέδιο Ανάν. Άλλα να ταυτίζουν την εξέγερση, την αιματηρή εξέγερση, τη νικηφόρα εξέγερση του Ιρακινού και του Παλαιστινιακού λαού με ειρηνική δράση πάρε πολύ. Η ρεφορμιστική βλακεία έχει και τα όριά της. Θα μου πείτε από ρεφορμιστής έξινησε και ο Χρηστάρας και έφτασε εδώ που έφτασε. Εντάξει, αυτός ήταν ΠΑΣΟΚ όμως. Οι άλλοι, μαϊντανοί θα μείνουν, όσο κι αν προσπαθήσουν.

◆ ΠΑΜΕ - Ανυπότακτοι στη συγκέντρωση στην πλ. Κοτζιά

Πήγα κι εγώ. Οχι γιατί είμαι ανυπότακτος, αλλά από δημοσιογραφικό καθήκον. Κι ήρθε ένας ανυπότακτος και μου έδωσε μια φούσκα να κρατάω. Κατακόκκινη, που έγραψε ΠΑΜΕ. Εκατοντάδες φούσκες κρατούσαν υπερήφρανα αι ανυπότακτοι του ΠΑΜΕ και τιμούσαν την εργατική Πρωτομαγιά. Χιλιάδες θα κρατούσαν αν ήταν όλα τα μέλη του ΚΚΕ, έτσι κι αυτός ήταν ο νωρίς να πιάσουν το Μάη. Πρωτομαγιάτικες φούσκες. Χειρότερες και από τη φούσκα του χρηματιστηρίου. Τετέλεσται.

◆ Προσοχή (σκίτσο κάμερας παρακολούθησης) Η δημοκρατία σε παρακολουθεί

Βεβαίως σε παρακολουθεί. Αλίμονο. Για να σε προστατέψει από τους τρομοκράτες. Κι όχι μόνο. Από όλες τις κακές συνήθειες. Από το τσιγάρο, από το ποτό, από το κακό συναπάντημα. Γιατί, για σκέψου, όπως περπατάς να πέσεις πάνω σε ένα μηχανάκι. Τσουπ, αμέσως θα συλληφθεί αυτός που σου έκανε κακό. Για σκέψου, να πέσεις πάνω σε έναν τρομοκράτη, έναν αντικαθεστωτικό, έναν κακοπροαίρετο. Τσουπ ... αμέσως θα συλληφθείς.

Kάθε Παρασκευή στην «Κ»

5 ταινίες του hal hartley

30/04 trust 1990

07/05 simple men 1992

14/05 amateur 1994

21/05 henry fool 1997

28/05 the book of life 1998

Από την παραγωγή της Α. Μάρκη Διευθυντικού Αντικαθεστωτικού Κομματικού Καθηγητή Καραϊσκάκη στην Επανεπανάσταση της Εργατικής Δημοκρατίας

Οι μάσκες έπεισαν, η δίκη τελείωσε! Στο συμπέρασμα αυτό οδηγήθηκαν όσοι την παρακολούθουν, ύστερα από αυτά που έγιναν στη διαδικασία της Πέμπτης 6 Μάρτη. Χρειάστηκαν αικριβετάκιο χειρισμού για να εξαφαλιστεί η συνέχιση της, για λόγο, αλλά πολύ σύντομη τη πρόσδρομη αποκάλυψε και πάλι ευθέως της προθέσεις της και έτσι φτάσαμε στην υποβολή αιτήματος εξαίρεσής της. Ας δούμε τι συνέβη.

Η διαδικασία ξεκίνησε με υποβολή ερωτήσεων από τον Α. Κούγια προς τον μάρτυρα Ξ. Καϊμάκη. Ο μάρτυρας επιβεβαίωσε ότι οι ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής τον είχαν ανακρίνει στη Γενάρη-Φλεβάρη του 2002 (τρεις-τέσσερις μήνες πριν παρουσιαστεί «αυθορμήτως» η Κυριακίδην στον Διώτη) και δήλωσε ότι αν του δείξουν φωτογραφίες είναι σε θέση να τους αναγνωρίσει. Ειδικά τον ένα που πήγε και τις δύο φορές. Αποκάλυψε ακόμη, απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι όταν τον πλησίασε η Κυριακίδην στο διάδρομο του δικαστηρίου, εκτός των άλλων, του είπε ότι η Παναγιωταρέα της την έφερε με τη συνέντευξη και την έκανε ρεζίνη σε όλο το κόσμο και ότι της είχε τάξει λεφτά που δεν της τα έδωσε!

Αμέσως μετά, ο Α. Κούγιας υπέ-

τήσει με τον εντολέα του την παραπέρα παραμονή του, γιατί η απόρριψη του αιτήματος αποτελεί κατά την κρίση του προδικαστική κρίση για την ουσία της υπόθεσης. Δείχνει, ότι το δικαστήριο δεν ενδιαφέρεται για την αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας και ο ίδιος θέλει να συζητήσει με τον εντολέα του, γιατί δεν μπορεί ως δικηγόρος και ως άνθρωπος να νομιμοποιήσει αυτή τη διαδικασία.

Ο Α. Κωνσταντάκης ζήτησε την αιτιολογία της απόφασης και η πρόεδρος απάντησε ότι το αίτημα απορρίφητη διότι οι αστυνομικοί και ο εισαγγελέας διενεργούσαν προανακριτικές πράξεις κατά το δικαστήριο δεν έχει αρμόδιοτη να ελέγχει τη νομιμότητά τους. Ο Α. Κούγιας απάντησε αμέσως, ότι το αίτημα για κλήση αξιωματικών της Αντιτρομοκρατικής υποβλήθηκε για την αναζήτηση της αλήθειας και όχι για την αναζήτηση των ευθυνών τους. Η πρόεδρος, αναστατωμένη από τη δήλωση Κούγια ότι προτίθεται να αποχωρήσει καταγγέλλοντας τη διαδικασία, άρπαξε σαν ουδίδα σωτηρίας τη διευκίνηση, την αναγόρευση σε νέο αίτημα (!) και το δικαστήριο άλλαξε την απόφασή του, επιφυλασσόμενο για την κλήση των αξιωματικών της Αντιτρομοκρατικής.

Στη συνέχεια, κλήθηκε να καταθέσει η μάρτυρας Αγλαΐα Τόγκα, η

πριν την υπογράψει! Η πρόεδρος αδημονεί: «Σας μένει καμιά αμφιβολία ότι η φωτογραφία αυτή αφορούσε την κοπέλα που έμενε στο διαμέρισμα και που συναντήσατε;» ρωτάει. «Μοιάζει, δεν μπορώ να πω ότι είμαι και σύγουρη», απαντά η γυναίκα, που μόλις εκείνη τη στιγμή αρχίζει να συνειδητοποιεί ότι από την κατάθεσή της άνθρωποι κινδύνευσαν να φράνε ισόβια.

Με το γνωστό αγενές ύφος της, η πρόεδρος καλεί την Αθανασάκη μπροστά. «Τώρα, αυτή τη στιγμή, δεν μπορώ να πω ότι αναγνωρίζω αυτό το πρόσωπο», λέει η μάρτυρας, αφού κοίταξε καλά από απόσταση μισού μέτρου την Αθανασάκη, με και χωρίς τα γυαλιά που ήδη η κατηγορούμενη έβγαλε και ξαναφόρεσε. «Είναι μεγάλη διαφορά από τη φωτογραφία». Η πρόεδρος επιμένει να βγάλει σύνει και καλά αναγνώριση. Η μάρτυρας περιγράφει διαφορετικά χαρακτηριστικά και η πρόεδρος αδημονεί, γιατί δεν βγαίνει με τίποτα αναγνώριση. Επιμένει σε εξωτερικά χαρακτηριστικά, όπως το ύψος, το σχήμα των μαλλιών και το πάχος του σώματος, και όχι στο πρόσωπο, το οποίο η μάρτυρας κατηγορηματικά δεν αναγνωρίζει. Η Αθανασάκη διαμαρτύρεται: «Αυτό είναι το πρόβλημα ή το πρόσωπο που έχει περιγράψει και που είναι στη φωτογραφία». Το ίδιο και ο συ-

που προέκυψε στη διάρκεια της εξέτασης μάρτυρα, γ' αυτό και δεν μπορεί να συνεχιστεί η εξέταση του μάρτυρα πριν υπάρξει απόφαση επί του αιτήματος. Το δικαστήριο διέκοψε για μια ώρα, την οποία θεώρησε αρκετή για να κάνουν οι συνηγοροί προμηνύσης και να διατυπώσουν γραπτώς το αίτημά τους!

Ας σημειωθεί ότι στο διάλειμμα η πρόεδρος έστειλε στους συνηγόρους αντίγραφο από τα επίόπτημα πρακτικά (αυτά που κρατάει ο γραμματέας), στα οποία δεν υπάρχει ούτε λέξη από τον επίμοχο διάλογο. Ούτε λέξη! Εμφανίζεται ο Α. Κωνσταντάκης σαν UFO, να ζητάει διακοπή για να υποβάλει αίτημα εξαίρεσης, χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος! Γ' αυτό, βέβαια, δεν φταίει ο γραμματέας. Πού να προλάβει ο άνθρωπος να γράψει διαλόγους που αναπτύσσονται εν ειδεί ριπών πολυβόλου. Αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά ότι ο λόγος που σ' αυτή τη δίκη δεν υπάρχουν απομαγνητοφωνήμενα πρακτικά, όπως στη «δίκη της 17Ν», δεν είναι οικονομικός, αλλά ουσιαστικός. Θέλουν να μην υπάρχουν ντοκουμέντα για τα δύσα κραυγαλέα συμβαίνουν.

Με την επανέναρξη της διαδικασίας, οι συνηγόροι της Ειρ. Αθανασάκη υπέβαλαν εκ μέρους της αίτηση εξαίρεσης της πρόεδρου, στην οποία αναφέρουν αναλυτικά όλα τα

Αιδώς αχρείοι

Σε κάποιους «φιλάδλους», που προσπαθούν να τον σπιλώσουν και να τον τσακίσουν πολιτικά, ηδικά και οικονομικά, αναφέρθηκε ο Χρήστος Τσιγαρίδας παρεμβαίνοντας στο έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού (το πλήρες κείμενο της παρέμβασής του δημοσιεύεται σ' αυτό το φύλλο της «Κ»). Καταλήγοντας, απευδύνωμηκε στο κίνημα με τα λόγια «Η ΣΙΩΠΗ από δω και πέρα ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ».

Η «Κ», βέβαια, δεν ανήκει στους αποδέκτες της δήλωσης Τσιγαρίδα, γιατί έχει πάρει καθαρή δέση από την πρώτη στιγμή. Ομως ο γράφων αισθάνεται την υποχρέωση να γράψει μερικές λέξεις, επειδή έχει υπάρξει αυτόπτης και αυτήκος μάρτυρας των αδλιότητων κατά του Χρ. Τσιγαρίδα και του συγγενικού του περιβάλλοντος. Άδλοτή των που -δυστυχώς- λαμβάνουν χώρα στο διάδρομο και τη δικαστική αίδουσα των φυλακών Κορυδαλλού και έχουν προξενήσει αλγεινή εντύπωση στο σύνολο των εκπροσώπων του Τύπου. Δυστυχώς για τους «φιλάδλους» και ευτυχώς για το κίνημα, οι δέκτες των αδλιότητων αρνούνται -κι αυτό είναι προς πιμήν τους- να γίνουν πομποί και να πις αναπαράξουν από τα μέσα που εργάζονται. Έχουν επιδείξει την αριμότητα και την υπευθυνότητα, που αποτελούν είδη εν πλήρη ανεπαρκεία για τους κατά Τσιγαρίδαν «φιλάδλους», οι οποίοι αυτοπροβάλλονται και ως πολιτικοποιημένα -τρομάρα τους- άτομα.

Σε τί συνίστανται αυτές οι αδλιότητες; Κυκλοφορούν σε δισεβδομαδιαία σχεδόν βάση κάποια κωλόχαρτα που στόχο έχουν να «αποδείξουν» ότι ο Χ. Τσιγαρίδας είναι χαφίες της Αντιτρομοκρατικής! Βήχει ο Τσιγαρίδας; Αυτό είναι συνδηματικό προς το δικαστήριο. Μιλάει ο Τσιγαρίδας; Κάποιο ρόλο παίζει. Δεν μιλάει; Να η απόδειξη της συνεργασίας του. Πρόκειται για ένα εμετικό έντυπο παραλήρημα, που αποκαλύπτει νοσηρούς εγκεφάλους με μανιοκαταθλιπτική και ψυχωσική συμπεριφορά.

Έχουμε στα χέρια μας όλα αυτά τα ρυπαρογραφήματα, σε όλες τις διαδοχικές εκδοχές τους. Γνωρίζουμε και τα πρόσωπα που τα διακινούν, τα οποία άλλωστε δεν κρύβονται. Δεν μιλήσαμε μέχρι τώρα, γιατί είχαμε την ελπίδα ότι θα σταματήσουν. Δυστυχώς διαψευστήκαμε. Γ' αυτό και τους αισθάνεται προειδοποίηση να σταματήσουν όσο είναι καιρός. Να πάψουν να παιζούν το παιχνίδι της Αντιτρομοκρατικής. Να συνειδητοποιήσουν το μέγεθος της ζημιάς που έχουν ήδη κάνει και να αναλογιστούν πόσο ανεπανόρθωτη μπορεί αυτή να είναι, αν συνεχίσουν. Ανεπανόρθωτη για την υπόθεση που δέλουν να υπερασπίστούν. Αν δεν το κάνουν, αν δεν σταματήσουν, δια τους παραδώσουμε στη χλεύη και την οργή των ανθρώπων που έρουν να εκπιμούν αξίες και μεγέθη.

Δεν προτιθέμεθα να μπούμε σε διάλογο με τους ρυπαρογράφους. Ο Χ. Τσιγαρίδας δεν έχει ανάγκη υπεράσπισης. Η σάση του στο δικαστήριο αποτελεί αδιάψευστο μάρτυρα για όποιον έχει μάτια και βλέπει. Μια σάση που μέχρι στιγμής είναι στάση υπεράσπισης περισσότερο των συγκατηγορουμένων του και λιγότερο του εαυτού του. Μια σάση που σε συνδυασμό με τα προσωπικά του χαρίσματα τον έχουν αναδείξει σε αδιαμφισθήτη κορυφαίο πρόσωπο αυτής της δίκης. Στον «άρχοντα», όπως τον αποκαλούν οι δημοσιογράφοι. Το πρόβλημα δεν είναι ο Τσιγαρίδας. Το πρόβλημα δεν είναι η εμφιλοχώρηση στις παραφές του κινήματος πρακτικών εντελώς ξένων προς την επαναστατική ηδική.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

